

เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - มัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนเคียงศิริ

(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗)

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศโรงเรียนเคียงศิริ

เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรโรงเรียนเคียงศิริ (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๗)

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ ต่อมาวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๖ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน มีหนังสือ ชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน ได้จำแนกเป็น ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑,๒๘๕ ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดปลายทาง ๗๗๑ ตัวชี้วัด ทั้งนี้ จำนวนตัวชี้วัดยังคงครบถ้วน และผู้เรียนมีคุณภาพตามที่หลักสูตรแกนกลางฯ ๒๕๕๑

ดังนั้น เพื่อให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ คำนึงถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นสำคัญ และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลของครูเกิดความยืดหยุ่น คล่องตัว และผู้เรียนได้เข้าถึงองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนาตนเองที่ตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โรงเรียนจึงได้ดำเนินการปรับปรุงเอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษา (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ) ให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ทั้งนี้ เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อวันที่ ๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ จึงประกาศให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายสุรัชย์ โชคสวัสดิ์)

ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
โรงเรียนเคียงศิริ

(นางปานิสรา ศิริวัฒน์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเคียงศิริ

เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษา : กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ข

คำนำ

เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเคียงศิริ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๓) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ได้มีการปรับปรุงเนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคำสั่งให้เปลี่ยนแปลง มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหนังสือ ชักข้อความเข้าใจเกี่ยวกับตัวชี้วัด ระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และ แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง และเกณฑ์การตัดสินผลการ เรียน ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๖ จึงปรับปรุงขึ้นเพื่อให้โรงเรียนได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางการ จัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลของครูเกิดความยืดหยุ่น คล่องตัว และผู้เรียนได้เข้าถึง องค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพด้านความรู้ คุณธรรม และทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนในรู้ ศตวรรษที่ ๒๑ ในการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะครั้งนี้ โรงเรียน ได้ศึกษาสภาพปัญหา บริบท ของการจัดการศึกษาที่ผ่านมาและดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงานวางแผนการ ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา รายการกลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ และระดับ มัธยมศึกษา ๑-๓ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

โรงเรียนเคียงศิริ ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนร่วมและส่วนเกี่ยวข้องที่ช่วยในการ จัดทำเอกสารดังกล่าวให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด

.....
(นางศิริวรรณ บุญรัตน์)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนเคียงศิริ

สารบัญ

หน้า

ประกาศใช้หลักสูตร.....	ก
คำนำ.....	ข
สารบัญ.....	ค

ส่วนที่ ๑

ความนำ.....	๒
ทำไมต้องเรียนศิลปะ.....	๕
เรียนรู้อะไรในศิลปะ.....	๕
คุณภาพผู้เรียน.....	๖
จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓.....	๖
จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖.....	๗
จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓.....	๘

ส่วนที่ ๒

โครงสร้างเวลาเรียนและโครงสร้างรายวิชา.....	๙
โครงสร้างเวลาเรียน.....	๙
โครงสร้างรายวิชา.....	๒๐

ส่วนที่ ๓

คำอธิบายรายวิชา/ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง.....	๕๘
คำอธิบายรายวิชา.....	๕๘
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง.....	๗๑

ส่วนที่ ๔

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	๑๑๕
------------------------------------	-----

ภาคผนวก

อภิธานศัพท์ คำสั่งโรงเรียน คณะ

ผู้จัดทำ

ส่วนที่ ๑ ความนำ

ความนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหนังสือ ชักข้อความเข้าใจเกี่ยวกับตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัด ปลายทาง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และแนวทางการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน และในวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ได้ประชุมสื่อสารสร้างความเข้าใจ ผ่าน OBEC Channel เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ ผู้เกี่ยวข้องและผู้สนใจได้รับทราบพร้อมกัน

ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นหลักสูตร แกนกลางของประเทศ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เริ่มใช้ในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรและโรงเรียนที่มี ความพร้อมในปีการศึกษา ๒๕๕๒ และเริ่มใช้ในโรงเรียนทั่วไปในปีการศึกษา ๒๕๕๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานโดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาได้ลงพื้นที่ติดตามผลการใช้หลักสูตรแกนกลางฯ ๒๕๕๑ และจากการประชุมร่วมกับหน่วยงานภายนอกที่จัดการศึกษา พบว่า จำนวนตัวชี้วัดมีจำนวนมาก ซ้ำซ้อน ทำให้ครูผู้สอนต้องใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลที่มากจึงจะบรรลุ คุณภาพตามที่กำหนด คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการด้านคุณภาพและเทคโนโลยี เพื่อ การเรียนรู้ในคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา เพื่อ ส่งเสริมการนำหลักสูตรที่ใช้อยู่ไปสู่การปฏิบัติในชั้นเรียนอย่าง ยึดหยุ่นและคล่องตัว โดยกำหนดตัวชี้วัดระหว่างทาง เป็นตัวชี้วัดระหว่างการจัดการเรียนรู้ ตัวชี้วัดปลายทางเป็นตัวชี้วัดผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน จาก จำนวนตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง มัธยมศึกษาปีที่ ๖ ทั้งสิ้น ๒,๐๕๖ ตัวชี้วัด จำแนกเป็นตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑,๒๘๕ ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดปลายทาง

๗๗๑ ตัวชี้วัด ทั้งนี้จำนวนตัวชี้วัดยังคงครบถ้วน และผู้เรียนมีคุณภาพตามที่หลักสูตร แกนกลางฯ ๒๕๕๑ นอกจากนั้นการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางการ

ยุทธศาสตร์ แผนแม่บท และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ

การพัฒนาประเทศ พบว่าประเด็นสำคัญเพื่อแปลงไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างแท้จริง คือการ เตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุน มนุษย์ของประเทศโดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัยเพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ของคนในแต่ละช่วงวัยตาม ความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต ตลอดจนการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

ดังนั้นการปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้ยังคงหลักการและโครงสร้างเดิมของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ ประกอบด้วย ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ มุ่งเน้นการปรับปรุงเนื้อหาให้มีความทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความ เจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ คำนึงถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นสำคัญ เตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ตามแผนงานวิชาการ ทักษะอาชีพ และคุณธรรม จริยธรรม พร้อมทั้งจะประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษาหรือสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สามารถแข่งขันและอยู่ ร่วมกับประชาคมโลกได้

กรอบในการปรับปรุงคือเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลของครูเกิดความ ยึดหยุ่น คล่องตัว และผู้เรียนได้เข้าถึงองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนาตนเองที่ตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลงของ สังคมโลก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน ดังนี้

๑. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง ตัวชี้วัดระหว่างทางและ ตัวชี้วัดปลายทางที่สถานศึกษานำไปใช้ในการกำหนดโครงสร้างรายวิชา การออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา ให้บรรลุคุณภาพตามตัวชี้วัดที่กำหนด สถานศึกษาสามารถดำเนินการได้ดังนี้

๑.๑ ตัวชี้วัดระหว่างทาง เป็นตัวชี้วัดที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเน้นการประเมินใน ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นหลัก (Formative Assessment) ผ่าน มโนทัศน์ของการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Assessment for learning) และ การประเมินขณะเรียนรู้ (Assessment as Learning) ด้วยวิธีการประเมินที่หลากหลายโดยเน้นการวัดและ ประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) เช่น การสังเกต พฤติกรรม การสอบปากเปล่า การพูดคุย การใช้คำถาม การเขียน สะท้อนการเรียนรู้ การประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน เป็นต้น การวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) เป็นการได้มาซึ่งข้อมูลผลการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นรายบุคคล จากแหล่งข้อมูล หลากหลายที่ผู้สอนเก็บรวบรวมตลอดเวลา วิเคราะห์ข้อมูล ศึกษา ความพร้อมและพัฒนาการของผู้เรียน ปรับการ เรียนการสอนให้เหมาะสม และแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ ของผู้เรียน ลักษณะของข้อมูลที่ได้ นอกเหนือจากตัวเลข หรือข้อมูลเชิงปริมาณแล้ว อาจเป็นข้อมูลบรรยาย ลักษณะพฤติกรรมที่ผู้สอนเฝ้าสังเกต หรือผลการเรียนรู้ใน ลักษณะคำอธิบายระดับ พัฒนาการ จุดแข็ง จุดอ่อน หรือปัญหาของผู้เรียนที่พบจากการสังเกต สัมภาษณ์ หรือ วิธีการอื่น ๆ ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นรายบุคคล ช่วยให้ผู้สอนเข้าใจ พฤติกรรมของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และเป็นวิธีการที่ยึดหยุ่นตามสถานการณ์และบริบทของผู้สอน

๑.๒ ตัวชี้วัดปลายทาง เป็นตัวชี้วัดที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นที่การประเมินผลลัพธ์ สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Summative Assessment) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เน้นการวัดและ ประเมินผลแบบเป็นทางการ (formal Assessment) เช่น การประเมินการปฏิบัติ การ ประเมิน แฟ้มสะสมงาน การประเมินด้วยแบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน เป็นต้น การเก็บข้อมูลดังกล่าว ใช้ในการวัดและ ประเมินที่ได้ผลเป็นคะแนน และนำไปใช้ในการเปรียบเทียบ เช่น เปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน เพื่อ ดูพัฒนาการหรือใช้เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ เมื่อสิ้นสุดการสอนในแต่ละหน่วย การเรียนรู้ หรือรายวิชา วิธีการและ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนรู้แบบเป็นทางการ (formal Assessment) เป็นตัวแทนของระดับ ความสามารถของ ผู้เรียน เป็นข้อมูลที่ต้องได้มาจากวิธีการวัดที่เหมาะสมกับลักษณะ ข้อมูล เครื่องมือวัดและ ประเมินผลมีความเที่ยงตรง (Validity) และมีความเชื่อมั่น (Reliability) มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบและ เชื่อถือได้(Acceptable)

๒. เกณฑ์การตัดสินผลการเรียน

๒.๑ ระดับประถมศึกษา

- ๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียน
- ๒) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินตัวชี้วัดปลายทางผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
- ๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา
- ๔) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา กำหนดในการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๒.๒ ระดับมัธยมศึกษา

- ๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียน ทั้งหมด

ในรายวิชานั้น ๆ

- ๒) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินตัวชี้วัดปลายทางผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
- ๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

๔) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา กำหนดในการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ด้วยเหตุข้างต้นโรงเรียนบ้านโคกมือบา มิตรภาพที่ ๒๒๓ ได้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยการนำแนวทางการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และเพื่อให้เป็นไปตาม เจตนารมณ์ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) และ กระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีคำสั่งให้โรงเรียนได้ใช้หลักสูตรต้านทุจริตศึกษาเพื่อจัดการเรียนการสอนในทุกระดับชั้นตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๒ เป็นต้นไป โรงเรียนเคียงศิริ ได้เลือกใช้แนวทางที่ ๒ บูรณาการการเรียนการสอนกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และกำหนดให้จัดการเรียนการสอนในทุกระดับชั้นเรียน โดยอ้างอิงตามคู่มือหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti – Corruption Education) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชุดหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๖๑ ทุกประการ รวมทั้งเนื่องจากโรงเรียนได้มีการ เปลี่ยนแปลงผู้อำนวยการโรงเรียน บุคลากร รวมทั้งได้ประกาศใช้ตราสัญลักษณ์โรงเรียนใหม่ ไปสู่การปฏิบัติใน สถานศึกษาต่อไป

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ทำไมต้องเรียนศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการ ทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วย พัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจน การนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม

ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง

อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้

เรียนรู้อะไรในศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

- **ทัศนศิลป์** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทศนาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จาก จินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการ ของศิลปินในการสร้างงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากลชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

- **ดนตรี** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรียะ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และ เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

- **นาฏศิลป์** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์วิเคราะห์วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับ ประวัติศาสตร์วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันงานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างาน ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่า ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

- รู้และเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่าง รูปทรง และจำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและ งานทัศนศิลป์ มีทักษะพื้นฐานการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างงานวาดภาพระบายสี โดยใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว ภาพปะติด และงานปั้น งานโครงสร้างเคลื่อนไหวอย่างง่าย ๆ ถ่ายทอดความรู้สึกจากเรื่องราว เหตุการณ์ ชีวิตจริง สร้างงานทัศนศิลป์ตามที่ตนชื่นชอบ สามารถแสดงเหตุผลและวิธีการในการปรับปรุงงานของ ตนเอง
- รู้และเข้าใจความสำคัญของงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน ที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ตลอดจน การใช้วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น
- รู้และเข้าใจแหล่งกำเนิดเสียง คุณสมบัติของเสียง บทบาทหน้าที่ ความหมาย ความสำคัญของบท เพลงใกล้ตัวที่ได้อิน สามารถท่องบทกลอน ร้องเพลง เคาะจังหวะ เคลื่อนไหวร่างกายให้สอดคล้องกับบทเพลง อ่าน เขียน และใช้สัญลักษณ์แทนเสียงและเคาะจังหวะ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรี เสียงขับร้องของตนเอง มีส่วน ร่วมกับกิจกรรมดนตรีในชีวิตประจำวัน
- รู้และเข้าใจเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น มีความชื่นชอบ เห็นความสำคัญและประโยชน์ของดนตรี ต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น

- สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ สามารถแสดงท่าทางประกอบจังหวะเพลงตามรูปแบบ นาฏศิลป์ มีการยาทในการชมการแสดง รู้หน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม รู้ประโยชน์ของการแสดงนาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงที่เหมาะสมกับวัย
- รู้และเข้าใจการละเล่นของเด็กไทยและนาฏศิลป์ท้องถิ่น ชื่นชอบและภาคภูมิใจในการละเล่นพื้นบ้าน สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่พบเห็นในการละเล่นพื้นบ้านกับการดำรงชีวิตของคนไทย บอกลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ ของนาฏศิลป์ไทยตลอดจนความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทยได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

- รู้และเข้าใจการใช้ทัศนธาตุ รูปทรง พื้นผิว สี แสงเงา มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุอุปกรณ์ ถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึก สามารถใช้หลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุล น้ำหนัก แสงเงา ตลอดจนการใช้สีคู่ตรงข้ามที่เหมาะสมในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒ มิติ ๓ มิติ เช่น งานสื่อผสม งานวาดภาพ ระบายสี งานปั้น งานพิมพ์ภาพ รวมทั้งสามารถสร้างแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบเพื่อถ่ายทอดความคิด จินตนาการเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ที่ สร้างสรรค์ด้วยวัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่แตกต่างกัน เข้าใจปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์ หลักการลด และเพิ่ม ในงานปั้น การสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตน รู้วิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น ตลอดจน รู้และเข้าใจคุณค่า ของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม
- รู้และเข้าใจบทบาทของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม อิทธิพลของความเชื่อ ความศรัทธา ใน ศาสนา และวัฒนธรรมที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น
- รู้และเข้าใจเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงร้อง เครื่องดนตรี และบทบาทหน้าที่รู้ถึงการเคลื่อนที่ขึ้น ลง ของ ทำนองเพลง องค์ประกอบของดนตรี ศัพท์สังคีตในบทเพลง ประโยคและอารมณ์ของบทเพลงที่ฟัง ร้องและ บรรเลงเครื่องดนตรี ด้นสดอย่างง่าย ใช้และเก็บรักษาเครื่องดนตรีอย่างถูกวิธี อ่าน เขียนโน้ตไทย และสากลใน รูปแบบต่าง ๆ รู้ลักษณะของผู้ที่จะเล่นดนตรีได้ดี แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ของบทเพลงที่ฟัง สามารถใช้ดนตรีประกอบกิจกรรมทางนาฏศิลป์และ การเล่าเรื่อง
- รู้และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับวิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่าง ๆ เรื่องราวดนตรีในประวัติศาสตร์ อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรี รู้คุณค่าดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน เห็น ความสำคัญในการอนุรักษ์
- รู้และเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ สามารถแสดงภาษาท่า นาฏยศัพท์พื้นฐาน สร้างสรรค์การ เคลื่อนไหวและการแสดงนาฏศิลป์ และการละครง่าย ๆ ถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ และสามารถออกแบบเครื่อง แต่งกายหรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงง่าย ๆ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบ ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นในการชมการแสดง และบรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่องานนาฏศิลป์
- รู้และเข้าใจความสัมพันธ์และประโยชน์ของนาฏศิลป์และการละคร สามารถเปรียบเทียบการแสดง ประเภทต่าง ๆ ของไทยในแต่ละท้องถิ่น และสิ่งที่การแสดงสะท้อนวัฒนธรรมประเพณีเห็นคุณค่าการรักษาและสืบ ทอดการแสดงนาฏศิลป์ไทย

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

- รู้และเข้าใจเรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบและเทคนิคที่หลากหลายในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีคุณภาพ วิเคราะห์รูปแบบเนื้อหาและประเมิน คุณค่างานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น สามารถเลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม สามารถออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ กราฟิก ในการนำเสนอข้อมูลและมีความรู้ ทักษะที่จำเป็นด้านอาชีพที่ เกี่ยวข้องกันกับงานทัศนศิลป์
- รู้และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาการของงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่น แต่ละยุคสมัยเห็น คุณค่างานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและสามารถเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ที่มาจากยุคสมัยและวัฒนธรรม ต่างๆ
- รู้และเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านเสียง องค์ประกอบ อารมณ์ ความรู้สึกของบทเพลงจาก วัฒนธรรมต่าง ๆ มีทักษะในการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรี ทั้งเดี่ยวและเป็นวงโดยเน้นเทคนิคการร้องบรรเลงอย่างมี คุณภาพ มีทักษะในการสร้างสรรค์บทเพลงอย่างง่าย อ่านเขียนโน้ตในบันไดเสียงที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง เบื้องต้นได้ รู้และเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบของผลงานทางดนตรี องค์ประกอบของผลงานด้านดนตรีกับ ศิลปะแขนงอื่น แสดงความคิดเห็นและบรรยายอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อบทเพลง สามารถนำเสนอบทเพลงที่ขึ้น ชอบได้อย่างมีเหตุผล มีทักษะในการประเมินคุณภาพของบทเพลงและการแสดงดนตรี รู้ถึงอาชีพต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง เข้าใจถึงอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม
- รู้และเข้าใจที่มา ความสัมพันธ์ อิทธิพลและบทบาทของดนตรีแต่ละวัฒนธรรมในยุคสมัยต่าง ๆ วิเคราะห์ ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ
- รู้และเข้าใจการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดง สามารถใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ในการพิจารณาคุณภาพ การแสดง วิเคราะห์เปรียบเทียบ งานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ร่วมจัดการแสดง นำแนวคิดของการแสดงไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- รู้และเข้าใจประเพณีละครไทยในแต่ละยุคสมัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์ พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมทั้งสามารถออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์เครื่องแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์และละคร มีความเข้าใจ ความสำคัญ บทบาทของนาฏศิลป์และละครในชีวิตประจำวัน

A blue ink splatter graphic with a central, irregular blob and several smaller droplets radiating outwards, set against a white background.

ส่วนที่ ๒ โครงสร้าง เวลาเรียน และ โครงสร้างรายวิชา

โครงสร้างเวลาเรียน

กำหนดภายหลังจากประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เมื่อ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ได้มีคำสั่ง ประกาศและหนังสือราชการ เกี่ยวกับโครงสร้างเวลาเรียนอยู่หลายฉบับ ซึ่งบางฉบับยังมีผลบังคับใช้ และบางฉบับยกเลิกไปแล้ว รายละเอียดในภาคผนวก โดยสรุปดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน								
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น		
	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖	ม.๑	ม.๒	ม.๓
● กลุ่มสาระการเรียนรู้									
ภาษาไทย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๒๐ (๓๓ ก.)	๑๒๐ (๓๓ ก.)	๑๒๐ (๓๓ ก.)
คณิตศาสตร์	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๒๐ (๓๓ ก.)	๑๒๐ (๓๓ ก.)	๑๒๐ (๓๓ ก.)
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓๓ ก.)	๑๒๐ (๓๓ ก.)	๑๒๐ (๓๓ ก.)
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
- ประวัติศาสตร์	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
- หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓๓ ก.)	๑๒๐ (๓๓ ก.)	๑๒๐ (๓๓ ก.)
- ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม									
- เศรษฐศาสตร์									
- ภูมิศาสตร์									
สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒๒ ก.)	๘๐ (๒๒ ก.)	๘๐ (๒๒ ก.)
ศิลปะ	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒๒ ก.)	๘๐ (๒๒ ก.)	๘๐ (๒๒ ก.)
การงานอาชีพ	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒๒ ก.)	๘๐ (๒๒ ก.)	๘๐ (๒๒ ก.)
ภาษาต่างประเทศ	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓๓ ก.)	๑๒๐ (๓๓ ก.)	๑๒๐ (๓๓ ก.)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๘๐ (๒๒๒ ก.)	๘๘๐ (๒๒๒ ก.)	๘๘๐ (๒๒๒ ก.)
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน									
- กิจกรรมแนะแนว	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
- กิจกรรมนักเรียน									
- ลูกเสือ-เนตรนารี	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
- ชุมนุม	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
รวมเวลากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
● รายวิชาเพิ่มเติม	๔๐ ชั่วโมง						๒๐๐ ชั่วโมง		
● กิจกรรมเสริมหลักสูตร (กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้)	๒๐๐ ชั่วโมง						๒๐๐ ชั่วโมง		
รวมเวลาทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ชั่วโมง/ปี						ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ ชั่วโมง/ปี		

หมายเหตุ : - ชั่วโมงภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เรียนในชั่วโมงกิจกรรมชุมนุม ๑ ชั่วโมง และกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ๑ ชั่วโมง

- กิจกรรมตามโครงการโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล (๑ ตำบล ๑ โรงเรียนคุณภาพ) ดำเนินกิจกรรมควบคู่กับแผนปฏิบัติการประจำปี
- หลักสูตรด้านทุจริต ดำเนินการโดยบูรณาการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระสังคมศึกษาฯ

โครงสร้างหลักสูตรชั้นปี

เป็นโครงสร้างที่แสดงรายละเอียดเวลาเรียนของรายวิชาพื้นฐาน รายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำแนกแต่ละชั้นปี

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑			
รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน (ชม./ปี)	(ชม./สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)	๒๑
ท ๑๑๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐	๕
ค ๑๑๑๐๑	คณิตศาสตร์	๒๐๐	๕
ว ๑๑๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส ๑๑๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส ๑๑๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ ๑๑๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐	๑
ศ ๑๑๑๐๑	ศิลปะ	๔๐	๑
ง ๑๑๑๐๑	การงานอาชีพ	๔๐	๑
อ ๑๑๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ	๒๐๐	๕
รายวิชาเพิ่มเติม		(๔๐)	๑
ท ๑๑๒๐๑	ภาษาไทย ๑	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	
	๑ กิจกรรมแนะแนว	๓๐	
	๑ กิจกรรมนักเรียน		
	- ลูกเสือ-เนตรนารี	๔๐	
	- ชุมนุมภาษาอังกฤษ	๔๐	
	๑ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกในกิจกรรมแนะแนว
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	กิจกรรมเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	๒๐๐	๕
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้นตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๒๐๐	๓๐

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒			
รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน (ชม./ปี)	(ชม./สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)	๒๑
ท ๑๒๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐	๕
ค ๑๒๑๐๑	คณิตศาสตร์	๒๐๐	๕
ว ๑๒๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส ๑๒๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส ๑๒๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ ๑๒๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐	๑
ศ ๑๒๑๐๑	ศิลปะ	๔๐	๑
ง ๑๒๑๐๑	การทำงานอาชีพ	๔๐	๑
อ ๑๒๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ	๒๐๐	๕
รายวิชาเพิ่มเติม		(๔๐)	๑
ท ๑๒๒๐๑	ภาษาไทย ๒	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	
	๑ กิจกรรมแนะแนว	๓๐	
	๑ กิจกรรมนักเรียน		
	- ลูกเสือ-เนตรนารี	๔๐	
	- ชุมนุมภาษาอังกฤษ	๔๐	
	๑ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกในกิจกรรม แนะแนว
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	กิจกรรมเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	๒๐๐	๕
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้นตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๒๐๐	๓๐

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓			
รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน (ชม./ปี)	(ชม./สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)	๒๑
ท ๑๓๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐	๕
ค ๑๓๑๐๑	คณิตศาสตร์	๒๐๐	๕
ว ๑๓๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส ๑๓๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส ๑๓๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ ๑๓๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐	๑
ศ ๑๓๑๐๑	ศิลปะ	๔๐	๑
ง ๑๓๑๐๑	การทำงานอาชีพ	๔๐	๑
อ ๑๓๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ	๒๐๐	๕
รายวิชาเพิ่มเติม		(๔๐)	๑
ท ๑๓๒๐๑	ภาษาไทย ๓	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	
	๑ กิจกรรมแนะแนว	๓๐	
	๑ กิจกรรมนักเรียน		
	- ลูกเสือ-เนตรนารี	๔๐	
	- ชุมนุมภาษาอังกฤษ	๔๐	
	๑ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกในกิจกรรม แนะแนว
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	กิจกรรมเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	๒๐๐	๕
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้นตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๒๐๐	๓๐

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔			
รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน(ชม./ปี)	ชม./สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)	๒๑
ท ๑๔๑๐๑	ภาษาไทย	๑๖๐	๔
ค ๑๔๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐	๔
ว ๑๔๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส ๑๔๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส ๑๔๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ ๑๔๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐	๒
ศ ๑๔๑๐๑	ศิลปะ	๘๐	๒
ง ๑๔๑๐๑	การงานอาชีพ	๘๐	๒
อ ๑๔๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ	๘๐	๒
รายวิชาเพิ่มเติม		๔๐	๑
ว ๑๔๒๐๑	วิทยาการคำนวณ	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	
	๑ กิจกรรมแนะแนว	๓๐	
	๑ กิจกรรมนักเรียน		
	- ลูกเสือ/เนตรนารี	๔๐	
	- ชุมนุมส่งเสริมทักษะอาชีพ	๔๐	
	๑กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกใน กิจกรรมแนะ แนว
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	กิจกรรมเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	๒๐๐	๕
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้นตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๒๐๐	๓๐

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕			
รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน(ชม./ปี)	ชม./สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๕๐)	๒๑
ท ๑๕๑๐๑	ภาษาไทย	๑๖๐	๔
ค ๑๕๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐	๔
ว ๑๕๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส ๑๕๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส ๑๕๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ ๑๕๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐	๒
ศ ๑๕๑๐๑	ศิลปะ	๘๐	๒
ง ๑๕๑๐๑	การทำงานอาชีพ	๘๐	๒
อ ๑๕๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ	๘๐	๒
รายวิชาเพิ่มเติม		๔๐	๑
ว ๑๕๒๐๑	วิทยาการคำนวณ	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	
	๑ กิจกรรมแนะแนว	๓๐	
	๑ กิจกรรมนักเรียน		
	- ลูกเสือ/เนตรนารี	๔๐	
	- ชุมนุมส่งเสริมทักษะอาชีพ	๔๐	
	๑กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกใน กิจกรรมแนะ แนว
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	กิจกรรมเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	๒๐๐	๕
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้นตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๒๐๐	๓๐

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖			
รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน(ชม./ปี)	ชม./สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๕๐)	๒๑
ท ๑๖๑๐๑	ภาษาไทย	๑๖๐	๔
ค ๑๖๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐	๔
ว ๑๖๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส ๑๖๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส ๑๖๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ ๑๖๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐	๒
ศ ๑๖๑๐๑	ศิลปะ	๘๐	๒
ง ๑๖๑๐๑	การงานอาชีพ	๘๐	๒
อ ๑๖๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ	๘๐	๒
รายวิชาเพิ่มเติม		(๔๐)	๑
ว ๑๖๒๐๑	วิทยาการคำนวณ	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	
	๑ กิจกรรมแนะแนว	๓๐	
	๑ กิจกรรมนักเรียน		
	- ลูกเสือ/เนตรนารี	๔๐	
	- ชุมนุมส่งเสริมทักษะอาชีพ	๔๐	
	๑กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกใน กิจกรรมแนะ แนว
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	กิจกรรมเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	๒๐๐	๕
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้นตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๒๐๐	๓๐

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑			
ภาคเรียนที่ ๑		ภาคเรียนที่ ๒	
รายวิชา/ กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)	รายวิชา/ กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)
รายวิชาพื้นฐาน	๑๑.๕	รายวิชาพื้นฐาน	
ท๒๑๑๐๑ ภาษาไทย	๑.๕ (๖๐)	ท๒๑๑๐๒ ภาษาไทย	๑.๕ (๖๐)
ค๒๑๑๐๑ คณิตศาสตร์	๑.๕ (๖๐)	ค๒๑๑๐๒ คณิตศาสตร์	๑.๕ (๖๐)
ว๒๑๑๐๑ วิทยาศาสตร์	๑.๕ (๖๐)	ว๒๑๑๐๒ วิทยาศาสตร์	๑.๕ (๖๐)
ว๒๑๑๐๓ เทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ	๐.๕ (๒๐)	ว๒๑๑๐๔ เทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ	๐.๕ (๒๐)
ส๒๑๑๐๑ สังคมศึกษา	๑.๕ (๖๐)	ส๒๑๑๐๓ สังคมศึกษา	๑.๕ (๖๐)
ส๒๑๑๐๒ ประวัติศาสตร์	๐.๕ (๒๐)	ส๒๑๑๐๓ ประวัติศาสตร์	๐.๕ (๒๐)
พ๒๑๑๐๑ สุขศึกษา	๐.๕ (๒๐)	พ๒๑๑๐๓ สุขศึกษา	๐.๕ (๒๐)
พ๒๑๑๐๓ วอลเลย์บอล ๑	๐.๕ (๒๐)	พ๒๑๑๐๔ วอลเลย์บอล ๒	๐.๕ (๒๐)
ศ๒๑๑๐๑ ทักษะศิลป์ ๑	๐.๕ (๒๐)	ศ๒๑๑๐๒ ทักษะศิลป์ ๒	๐.๕ (๒๐)
ศ๒๑๑๐๓ ดนตรี นาฏศิลป์ ๑	๐.๕ (๒๐)	ศ๒๑๑๐๔ ดนตรี นาฏศิลป์ ๒	๐.๕ (๒๐)
ง๒๑๑๐๑ การงานอาชีพ	๑.๐ (๔๐)	ง๒๑๑๐๒ การงานอาชีพ	๑.๐ (๔๐)
อ๒๑๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๑	๑.๕ (๖๐)	อ๒๑๑๐๒ ภาษาอังกฤษ ๒	๑.๕ (๖๐)
รายวิชาเพิ่มเติม	๑.๕	รายวิชาเพิ่มเติม	๑.๕
ท๒๑๒๐๑ เสริมทักษะภาษา ๑	๐.๕ (๒๐)	ท๒๑๒๐๒ เสริมทักษะภาษา ๒	๐.๕ (๒๐)
อ๒๑๒๐๑ ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ๑	๐.๕ (๒๐)	อ๒๑๒๐๒ ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ๒	๐.๕ (๒๐)
ง๒๑๒๐๑ คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ๑	๐.๕ (๒๐)	ง๒๑๒๐๒ คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ๒	๐.๕ (๒๐)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐
แนะแนว ๑	๔๐	แนะแนว ๒	๔๐
ลูกเสือ เนตรนารี ๑	๔๐	ลูกเสือ เนตรนารี ๒	๔๐
ชุมนุม กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๑	๔๐	ชุมนุม กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๒	๔๐
รวมเวลาเรียนภาค ๑	๕๘๐	รวมเวลาเรียนภาค ๒	๕๘๐
รวมชั่วโมงเรียน เท่ากับ ๑,๑๖๐ ชั่วโมง ต่อปีการศึกษา			

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒			
ภาคเรียนที่ ๑		ภาคเรียนที่ ๒	
รายวิชา/ กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)	รายวิชา/ กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)
รายวิชาพื้นฐาน	๑๑.๕	รายวิชาพื้นฐาน	
ท๒๒๑๐๑ ภาษาไทย	๑.๕ (๖๐)	ท๒๒๑๐๒ ภาษาไทย	๑.๕ (๖๐)
ค๒๒๑๐๑ คณิตศาสตร์	๑.๕ (๖๐)	ค๒๒๑๐๒ คณิตศาสตร์	๑.๕ (๖๐)
ว๒๒๑๐๑ วิทยาศาสตร์	๑.๕ (๖๐)	ว๒๒๑๐๒ วิทยาศาสตร์	๑.๕ (๖๐)
ว๒๒๑๐๓ เทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ	๐.๕ (๒๐)	ว๒๒๑๐๔ เทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ	๐.๕ (๒๐)
ส๒๒๑๐๑ สังคมศึกษา	๑.๕ (๖๐)	ส๒๒๑๐๓ สังคมศึกษา	๑.๕ (๖๐)
ส๒๒๑๐๒ ประวัติศาสตร์	๐.๕ (๒๐)	ส๒๒๑๐๓ ประวัติศาสตร์	๐.๕ (๒๐)
พ๒๒๑๐๑ สุขศึกษา	๐.๕ (๒๐)	พ๒๒๑๐๓ สุขศึกษา	๐.๕ (๒๐)
พ๒๒๑๐๓ แคมป์มินตัน ๑	๐.๕ (๒๐)	พ๒๒๑๐๔ แคมป์มินตัน ๒	๐.๕ (๒๐)
ศ๒๒๑๐๑ ทักษะศิลป์ ๓	๐.๕ (๒๐)	ศ๒๒๑๐๒ ทักษะศิลป์ ๔	๐.๕ (๒๐)
ศ๒๒๑๐๓ ดนตรี นาฏศิลป์ ๓	๐.๕ (๒๐)	ศ๒๒๑๐๔ ดนตรี นาฏศิลป์ ๔	๐.๕ (๒๐)
ง๒๒๑๐๑ ภาษาอังกฤษ	๑.๐ (๔๐)	ง๒๒๑๐๒ ภาษาอังกฤษ	๑.๐ (๔๐)
อ๒๒๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๓	๑.๕ (๖๐)	อ๒๒๑๐๒ ภาษาอังกฤษ ๔	๑.๕ (๖๐)
รายวิชาเพิ่มเติม	๑.๕	รายวิชาเพิ่มเติม	๑.๕
ส๒๒๒๐๑ เกษตรเพื่อชีวิต ๑	๐.๕ (๒๐)	ส๒๒๒๐๒ เกษตรเพื่อชีวิต ๒	๐.๕ (๒๐)
ง๒๒๒๐๑ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	๑.๐ (๔๐)	ง๒๒๒๐๒ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	๑.๐ (๔๐)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐
แนะแนว ๓	๔๐	แนะแนว ๔	๔๐
ลูกเสือ เนตรนารี ๓	๔๐	ลูกเสือ เนตรนารี ๔	๔๐
ชุมนุม กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๔๐	ชุมนุม กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๔๐
๓		๔	
รวมเวลาเรียนภาค ๑	๖๖๐	รวมเวลาเรียนภาค ๒	๖๖๐
รวมชั่วโมงเรียน เท่ากับ ๑,๓๒๐ ชั่วโมง ต่อปีการศึกษา			

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓			
ภาคเรียนที่ ๑		ภาคเรียนที่ ๒	
รายวิชา/ กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ ชม.)	รายวิชา/ กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)
รายวิชาพื้นฐาน	๑๑.๕	รายวิชาพื้นฐาน	
ท๒๓๑๐๑ ภาษาไทย	๑.๕ (๖๐)	ท๒๓๑๐๒ ภาษาไทย	๑.๕ (๖๐)
ค๒๓๑๐๑ คณิตศาสตร์	๑.๕ (๖๐)	ค๒๓๑๐๒ คณิตศาสตร์	๑.๕ (๖๐)
ว๒๓๑๐๑ วิทยาศาสตร์	๑.๕ (๖๐)	ว๒๓๑๐๒ วิทยาศาสตร์	๑.๕ (๖๐)
ว๒๓๑๐๓ เทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ	๐.๕ (๒๐)	ว๒๓๑๐๔ เทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ	๐.๕ (๒๐)
ส๒๓๑๐๑ สังคมศึกษา	๑.๕ (๖๐)	ส๒๓๑๐๓ สังคมศึกษา	๑.๕ (๖๐)
ส๒๓๑๐๒ ประวัติศาสตร์	๐.๕ (๒๐)	ส๒๓๑๐๓ ประวัติศาสตร์	๐.๕ (๒๐)
พ๒๓๑๐๑ สุขศึกษา	๐.๕ (๒๐)	พ๒๓๑๐๓ สุขศึกษา	๐.๕ (๒๐)
พ๒๓๑๐๓ เปตอง ๑	๐.๕ (๒๐)	พ๒๓๑๐๔ เปตอง ๒	๐.๕ (๒๐)
ศ๒๓๑๐๑ ทักษะศิลป์ ๕	๐.๕ (๒๐)	ศ๒๓๑๐๒ ทักษะศิลป์ ๖	๐.๕ (๒๐)
ศ๒๓๑๐๓ ดนตรี นาฏศิลป์ ๕	๐.๕ (๒๐)	ศ๒๓๑๐๔ ดนตรี นาฏศิลป์ ๖	๐.๕ (๒๐)
ง๒๓๑๐๑ การงานอาชีพ	๑.๐ (๔๐)	ง๒๓๑๐๒ การงานอาชีพ	๑.๐ (๔๐)
อ๒๓๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๕	๑.๕ (๖๐)	อ๒๓๑๐๒ ภาษาอังกฤษ ๖	๑.๕ (๖๐)
รายวิชาเพิ่มเติม	๑.๕	รายวิชาเพิ่มเติม	๑.๕
อ๒๓๒๐๑ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ๑	๐.๕ (๒๐)	อ๒๓๒๐๒ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ๒	๐.๕ (๒๐)
ง๒๓๒๐๑ เทคโนโลยีสารสนเทศ	๑.๐ (๔๐)	ง๒๓๒๐๒ เทคโนโลยีสารสนเทศ	๑.๐ (๔๐)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐
แนะแนว ๕	๔๐	แนะแนว ๖	๔๐
ลูกเสือ เนตรนารี ๕	๔๐	ลูกเสือ เนตรนารี ๖	๔๐
ชุมนุม กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๕	๔๐	ชุมนุม กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๖	๔๐
รวมเวลาเรียนภาค ๑	๕๖๐	รวมเวลาเรียนภาค ๒	๕๖๐
รวมชั่วโมงเรียน เท่ากับ ๑,๑๒๐ ชั่วโมง ต่อปีการศึกษา			

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา ศ ๑๑๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์ เริ่มเรียนทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ป.๑/๑ป. ๑/๓	ศ ๑.๑ ป.๑/๕ ป.๑/๔	จุด เส้น รูปร่างเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนศิลป์ พื้นฐานการวาดเส้น ที่ดีจะช่วยให้รูปร่างต่างๆได้ตรงตาม ความต้องการ	๒	๕
๒	ความรู้สึกรักของฉันทัน	ศ ๑.๑ ป.๑/๒ ป.๑/๓	ศ ๑.๑ ป.๑/๕ ป.๑/๔	ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัวมีผลต่อ ความรู้สึกของคนเราทั้งความรู้สึกที่ดีและ ความรู้สึกที่ไม่ดีซึ่งเราสามารถสร้างผลงาน ทัศนศิลป์ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกเหล่านี้ได้	๒	๕
๓	สนุกกับสีเขียน	ศ ๑.๑ ป.๑/๓	ศ ๑.๑ ป.๑/๔ ป.๑/๕	สีเขียนเป็นสีแห้ง ใช้งาน สามารถระบายทับกันได้ มี เทคนิคใช้หลายแบบ เมื่อใช้สีเขียนเสร็จ ควรเก็บให้ เรียบร้อย ไม่ให้ถูกแสงแดด	๔	๕
๔	ฝนสีไม่ให้สนุก	ศ ๑.๑ ป.๑/๓	ศ ๑.๑ ป.๑/๔ ป.๑/๕	สีไม้หรือดินสอสี มีลักษณะเป็นแท่งดินสี เราสามารถใช้ สีไม้ในงานทัศนศิลป์ได้หลายแบบ เมื่อใช้สีเสร็จควร เก็บให้เรียบร้อย โดยใช้บเลา ดินสอเหลาไม่ให้พร้อม ใช้งานในครั้ง ต่อไป	๓	๕
๕	เล่นสีกันดีกว่า	ศ ๑.๑ ป.๑/๓	ศ ๑.๑ ป.๑/๔ ป.๑/๕	สีน้ำเป็นสีโปร่งแสง ผสมน้ำโดยใช้ พู่กันระบาย แม้สี ๓ สีคือสีแดง สี เหลือง และสีน้ำเงิน สามารถนำมา ผสมกันให้เกิดเป็นสีใหม่ได้เราใช้สีน้ำสร้างงานทัศนศิลป์ ได้หลายวิธี เมื่อใช้สีน้ำเสร็จ ควรเก็บอุปกรณ์ ต่างๆ ให้เรียบร้อยและระวังไม่ให้สีน้ำถูกแสงแดด	๓	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๖	สีโปสเตอร์ไม่ยาก อย่าง ที่คิด	ศ ๑.๑ ป.๑/๓	ศ ๑.๑ ป.๑/๔	สีโปสเตอร์เป็นสีที่บ่งแสง สามารถนำ แต่ละสีมาผสม กันเป็นสีใหม่แบบส่น้ำได้ เราใช้สีโปสเตอร์สร้างงาน ทัศนศิลป์ ได้ หลายวิธี เมื่อ ใช้ สี โปสเตอร์เสร็จ ควร เก็บอุปกรณ์ต่างๆ ให้ เรียบร้อย และระวังไม่ ให้ สี โปสเตอร์ถูกแสงแดด	๓	๕
๗	ทัศนศิลป์รอบตัว	-	ศ ๑.๒ ป.๑/๑	ในชีวิตประจำวันของเรานั้นมีงาน ทัศนศิลป์ ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอยู่รอบตัว เราควรภาคภูมิใจและนำความรู้เกี่ยวกับงาน ทัศนศิลป์เหล่านี้ มาใช้ในการพัฒนางานทัศนศิลป์ของ ตนเอง	๒	๑๐
๘	สาระที่ ๒ ดนตรี เสียงและการเกิดกำเนิดเสียง	ศ ๒.๑ ป.๑/๑	ศ ๒.๑ ป.๑/๒	เสียงที่ได้ยินรอบๆตัวมีมากมายหลายเสียง แต่ละเสียง มีการกำเนิดของ เสียงและคุณลักษณะของเสียงที่ แตกต่างกัน ทำให้ผู้ที่ได้ยินเกิด ความรู้สึกที่แตกต่างกัน ไป	๒	๕
๙	จังหวะและการร้องเพลง	ศ ๒.๑ ป.๑/๓	ศ ๒.๑ ป.๑/๒ป. ๑/๔	จังหวะเป็นสิ่งที่กำเนิดซ้ำ-เร็วในบท เพลงและการทำ กิจกรรมต่างๆเพื่อให้ เกิดความรู้ต่องและพร้อม เพรียง	๒	๕
๑๐	เพลงใน ชีวิตประจำวัน	ศ ๒.๑ ป.๑/๕	ศ ๒.๑ ป.๑/๔	เพลงในชีวิตประจำวันมีมากมายหลาย ประเภทแต่ละประเภทมีความหมาย ความสำคัญที่แตกต่างกันออกไป แต่ก็สร้างความ บันเทิง สนุกสนาน ชาบซึ่งให้กับผู้ฟัง ทำให้ผู้ฟังเกิด ความผ่อนคลายสบายใจ และบางบทเพลง เป็นการสร้างจิตสำนึกในการรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ อีกด้วย	๓	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑๑	บทเพลงในท้องถิ่น	ศ ๒.๒ ป.๑/๑ป.๑/๒	ศ ๒.๑ ป.๑/๔	เพลงพื้นบ้าน เป็นบทเพลงในท้องถิ่น ที่แสดงให้เห็นถึงการดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิ ปัญญาของคนในท้องถิ่นที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์เป็นมรดกทางวัฒนธรรมให้คงอยู่สืบไป	๒	๕
๑๒	สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ การเคลื่อนไหว พื้นฐาน	ศ ๓.๑ ป.๑/๑	ศ ๓.๑ ป.๑/๒	การเคลื่อนไหวร่างกายเลียนแบบ ท่าทางต่างๆ เป็นการฝึกทักษะความคิด จินตนาการและทำให้ร่างกายแข็งแรง เคลื่อนไหวได้คล่องแคล่ว	๓	๕
๑๓	นาฏยศัพท์และภาษาท่า	-	ศ ๓.๑ ป.๑/๒	นาฏยศัพท์และภาษาท่า เป็นสิ่งที่ใช้ ในการแสดง นาฏศิลป์ ทำให้การแสดงมีความสวยงามและเป็นสิ่งที่ใช้ สื่อความหมายในการแสดงให้ผู้ชมได้ เข้าใจ อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึง เอกลักษณ์ของชาติไทย	๓	๕
๑๔	การแสดงนาฏศิลป์ไทย	ศ ๓.๑ ป.๑/๓ ศ ๓.๒ ป.๑/๒	ศ ๓.๑ ป.๑/๒ ศ ๓.๒ ป.๑/๑	การแสดงนาฏศิลป์ไทย เป็นการแสดงที่ มีความงดงาม เป็นศิลปวัฒนธรรมที่ แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และเมื่อชมการแสดง ผู้ชมจะต้องมี มารยาทที่ดี ในการชมการแสดง เพราะ เป็นการช่วยส่งเสริมอนุรักษ์ การแสดง นาฏศิลป์ไทย	๒	๕
๑๕	การละเล่นของเด็กไทย	-	ศ ๓.๒ ป.๑/๑	การละเล่นของเด็กไทย เป็นกิจกรรมที่ ทำให้ เกิด ความ สนุก ส น าน เพลิดเพลิน ช่วยฝึกทักษะด้านต่างๆ ทำให้ร่างกายแข็งแรง และเป็นมรดก ของท้องถิ่น และของชาติที่ควร อนุรักษ์ไว้สืบไปยัง เยาวชนรุ่นหลัง	๒	๕
รวมตัวชี้วัดทั้งสิ้น		๑๑	๗			
ระหว่างเรียน					๓๘	๘๐
สอบปลายภาค					๒	๒๐
รวมทั้งสิ้น					๔๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา ศ ๑๒๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์ สนุกกับทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ป.๒/๔	ศ ๑.๑ ป.๒/๓ ป.๒/๘	งานทัศนศิลป์มีหลายประเภท เราใช้ ทัศนธาตุและ ความคิดสร้างสรรค์ สร้างผลงานทัศนศิลป์ โดย เลือกวัสดุ อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับการทำงาน	๔	๑๐
๒	ตัด ฉีก ปะติดแสนสนุก	-	ศ ๑.๑ ป.๒/๕	การสร้างผลงานทัศนศิลป์โดยการตัด ฉีก ปะติด มี เทคนิควิธีการหลากหลาย เมื่อเราทำงานและชื่นชม ผลงานแล้ว ควรเก็บ วัสดุ อุปกรณ์ ต่างๆ ให้ เรียบร้อย	๔	๑๐
๓	สร้างสรรค์งาน เคลื่อนไหว	ศ ๑.๑ ป.๒/๔	ศ ๑.๑ ป.๒/๘	การสร้างงานทัศนศิลป์เป็นรูปแบบงาน โครงสร้าง เคลื่อนไหว เป็นการสร้างงาน ทัศนศิลป์ประเภท ๓ มิติ งานโครงสร้าง เคลื่อนไหวที่ดีควรที่ความสมดุลและ ปลอดภัยเราสามารถสร้างสรรค์งาน โครงสร้าง เคลื่อนไหวให้สวยงามและ ประหยัด เมื่อทำงานเสร็จ เราต้องเก็บ วัสดุ อุปกรณ์ให้เรียบร้อย	๔	๑๐
๔	ศิลปินรุ่นจิ๋ว	ศ ๑.๑ ป.๒/๖	ศ ๑.๑ ป.๒/๗	ในงานทัศนศิลป์นั้นเนื้อหาเรื่องราว เราสามารถใช้องานทัศนศิลป์ ถ่ายทอด เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว ของตนเองและเพื่อน บ้านได้	๔	๕
๕	ทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน	ศ ๑.๒ ป.๒/๑	ศ ๑.๒ ป.๒/๒	งาน ทัศนศิลป์ที่เราพบเห็นในชีวิตประจำวัน ล้วนมีคุณค่าและ ความสำคัญ งานทัศนศิลป์ในแต่ ละ ท้องถิ่นจะเน้นความงดงาม โดย สะท้อน ความคิด ความเชื่อ ฝีมือและ ความชำนาญของผู้คน ในท้องถิ่น เรา จึงควรอนุรักษ์และชื่นชมกับมรดก ไทยอย่างมีความสุข	๓	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๖	สาระที่ ๒ ดนตรี สีสันทันของเสียง	ศ ๒.๑ ป.๒/๑ป.๒/๒	ศ ๒.๒ ป.๒/๑	๑.เสียงมนุษย์มีลักษณะต่างกัน แบ่งเป็น เสียงพูดและเสียงขับร้อง ๒.เครื่องดนตรีแต่ละประเภทมีการ กำเนิดเสียง วิธีการบรรเลง และ คุณลักษณะของเสียงที่แตกต่างกัน เมื่อ นำมาบรรเลงร่วมกันจะเกิดเป็นเพลง ที่มี ทำนองเสียงไพเราะ	๒	๔
๗	จังหวะดนตรี	ศ ๒.๑ ป.๒/๓	ศ ๒.๑ ป.๒/๔	จังหวะเป็นสิ่งที่กำหนดความพร้อม เปรียบในการ ทำกิจกรรมต่างๆและ เป็นตัวควบคุมความช้า -เร็ว ของบท เพลง ทำให้บทเพลงมีจังหวะแตกต่าง กันไป	๒	๔
๘	การขับร้อง	-	ศ ๒.๒ ป.๒/๔	การขับร้องเพลงที่ดีจะต้องขับร้อง ตามหลักการขับร้อง เพลงที่ถูกตองและหมั่นฝึกซ้อมร้องเพลงอยู่เสมอจะทำให้ ให้ร้องเพลงได้ถูกตองและ ไพเราะ และเกิดความ ซาบซึ้งประทับใจแก่ผู้ฟัง	๒	๔
๙	บทเพลงสร้างสรรค์	ศ ๒.๑ ป.๒/๕	ศ ๒.๑ ป.๒/๔	บทเพลงเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์มี ความสุข เกิดความผ่อนคลาย บาง บทเพลงให้ข้อคิด คติสอนใจ ช่วยขัด เกลาจิตใจ และสร้างความสามัคคี ให้กับคนในชาติ	๒	๔
๑๐	บทเพลงและดนตรีท้องถิ่น	-	ศ ๒.๒ ป.๒/๑	เพลงพื้นบ้านและดนตรีพื้นเมืองเกิด จากภูมิปัญญา ของคนในท้องถิ่น มีเอกลักษณ์ที่สะท้อนวิถีชีวิตของ คนในท้องถิ่นนั้นๆอันเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่ การศึกษาและอนุรักษ์ไว้ เพื่อเป็น ศิลปวัฒนธรรม ของชาติสืบไป	๒	๔
๑๑	กิจกรรมดนตรี	ศ ๒.๒ ป.๒/๒	ศ ๒.๑ ป.๒/๔	ดนตรีมีบทบาทและความสำคัญในการ จัดกิจกรรมต่างๆ เพราะจะทำให้การจัด กิจกรรมมีความสนุกสนาน ผู้ มาร่วม งานชื่นชอบ มีความสุข ซึ่งในการนำ ดนตรีมาใช้ บรรเลงและการขับร้องเพลง จะต้องมีความเหมาะสมกับ การจัดงาน หรือกิจกรรมนั้น ๆ	๒	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑๒	สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ การเคลื่อนไหวอย่างมี รูปแบบ	ศ ๓.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒	ศ ๓.๑ ป.๒/๔	การเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ ทำให้ ร่างกาย เคลื่อนไหวได้คล่องแคล่ว ซึ่ง ในการเคลื่อนไหว สามารถนำจังหวะ เข้ามามีส่วนร่วมในการเคลื่อนไหว ได้จะทำให้การเคลื่อนไหวนั้น มีระเบียบ และเกิด ความพร้อมเพรียงสวยงาม ซึ่งในการเคลื่อนไหว เราสามารถ ประดิษฐ์ท่าทางให้เข้ากับจังหวะและ เนื้อหาของบทเพลงได้ จะทำให้การ เคลื่อนไหวมี ความน่าสนใจ สวยงาม มากขึ้น	๒	๔
๑๓	นาฏศิลป์และภาษาท่าทาง นาฏศิลป์ไทย	ศ ๓.๑ ป.๒/๓	ศ ๓.๑ ป.๒/๔	นาฏศิลป์และภาษาท่า ทาง นาฏศิลป์ไทย เป็น องค์ประกอบส่วน หนึ่งในการแสดงนาฏศิลป์ไทย ใช้สื่อ ความหมายให้ผู้ชมเข้าใจการแสดง และทำให้การแสดง มีความอ่อนช้อย สวยงาม และเป็นที่น่าสนใจ	๒	๔
๑๔	มารยาทในการชม การ แสดงนาฏศิลป์ไทย	ศ ๓.๑ ป.๒/๕	ศ ๓.๑ ป.๒/๔	การมีมารยาทในการชมการแสดงจะทำให้ได้รับ ประโยชน์ ความ สนุกสนานในการชมการแสดง ทำ ให้ผู้แสดงมีสมาธิในการแสดง และผู้ชม คนอื่น ๆ ได้รับความสนุกสนานไปด้วย	๑	๔
๑๕	การละเล่นพื้นบ้านของไทย	ศ ๓.๒ ป.๒/๑ ป.๒/๓	ศ ๓.๒ ป.๒/๒	การละเล่นพื้นบ้านของไทยเป็นสิ่งที่ สืบทอดกันมา ช้านาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของ คนไทย และเป็นสิ่งที่สร้างความสนุกสนาน บันเทิงใจ ซึ่งคนไทยทุกคนควร ร่วมมือกันอนุรักษ์สืบทอด ต่อไป	๒	๔
รวมตัวชี้วัดทั้งสิ้น		๑๖	๙			
ระหว่างเรียน					๓๘	๘๐
สอบปลายภาค					๒	๒๐
รวมทั้งสิ้น					๔๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา ศ ๑๓๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์ สังเกตสร้างสรรค์	ศ ๑.๑ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๑๐	ศ ๑.๑ ป.๓/๖ ป.๓/๘	ในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ มี เส้น สี รูปร่าง รูปทรง และพื้นผิวต่างกัน การสังเกตการณ์ คิด สร้างสรรค์ และการฝึกฝนทักษะ พื้นฐานในการ ทำงานทัศนศิลป์ จะ ช่วยให้เราสร้างผลงานทัศนศิลป์ได้ เป็นอย่างดี	๔	๑๐
๒	วาดทุกสิ่งใกล้ตัว	ศ ๑.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๔	ศ ๑.๑ ป.๓/๖ ป.๓/๘	สิ่งต่างๆรอบตัวเราสามารถนำมาใช้ เป็นแบบในการ วาดภาพได้ทั้งสิ้น เราควรสังเกตเพื่อนำมาสร้างสรรค์ งาน วาดภาพให้สวยงาม การสร้างสรรค์ ผลงานวาด ภาพ ย่อมมีสิ่งที่น่าชื่นชมและสิ่งที่ควรปรับปรุง เรา ควรค้นหา และแก้ไขให้เกิดการพัฒนายิ่งขึ้น	๔	๑๐
๓	สนุกกับงานปั้น	ศ ๑.๑ ป.๓/๕	ศ ๑.๑ ป.๓/๗ ป.๓/๘	งานปั้นเป็นงานทัศนศิลป์ประเภท๓ มิติ แบ่งเป็น การ ปั้นนูนต่ำ การปั้นนูนสูง และการปั้นลอยตัว วัสดุที่ใช้ ปั้นมีหลายชนิด	๔	๕
๔	คิดอย่างไรวาดอย่างนั้น	-	ศ ๑.๑ ป.๓/๖ ป.๓/๘	ภาพเหตุการณ์ชีวิตจริงที่วาด ถ่ายทอดจาก ความรู้สึกเป็นงานทัศนศิลป์ที่มีคุณค่าด้านอารมณ์ และจิตใจ	๔	๕
๕	ทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	ศ ๑.๑ ป.๓/๒ ศ ๑.๒ ป.๓/๑	ศ ๑.๑ ป.๓/๗ ศ ๑.๒ ป.๓/๒	งานทัศนศิลป์ในท้องถิ่นเป็นงานที่มีคุณค่า เพราะเกิด จากภูมิปัญญาของ คนไทยแต่ละภาค แต่ละท้องถิ่น ย่อม มีการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และสร้างสรรค์ งาน ทัศนศิลป์ออกมาแตกต่างกัน แต่ทุกงานล้วนเป็นสิ่งที่ เราควรอนุรักษ์ และรักษาให้คงอยู่กับประเทศไทย สืบไป	๓	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๖	สาระที่ ๒ ดนตรี ลักษณะและเสียงของเครื่อง ดนตรี	ศ ๒.๑ ป.๓/๑	ศ ๒.๑ ป.๓/๔	เครื่องดนตรีแต่ละประเภท แต่ละ ชนิดมีรูปร่าง ลักษณะ และเสียงของเครื่องดนตรีที่ต่างกัน เมื่อ นำมา บรรเลงร่วมกัน จะทำให้เกิดเป็นบท เพลงที่ไพเราะ น่าฟัง	๒	๔
๗	โน้ตดนตรี	ศ ๒.๑ ป.๓/๒	ศ ๒.๑ ป.๓/๔	โน้ตดนตรีเป็นเครื่องหมาย และ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการ บันทึกบทเพลงทำให้ผู้บรรเลงและขับร้องสามารถ เข้าใจจังหวะและทำนองของบทเพลงสามารถบรรเลง ขับร้องบทเพลงได้ ถูกต้อง ไพเราะ	๒	๔
๘	เพลงพาเพลินใจ	ศ ๒.๑ ป.๓/๓	ศ ๒.๑ ป.๓/๔	บทเพลงมีหลายประเภท แต่ละประเภท มีลักษณะแตกต่างกัน ใช้ในโอกาสต่างๆเป็นทั้งบทเพลงที่ ใช้ในพิธีการ และบท เพลงบรรเลงใช้ขับร้องทั่วไป ซึ่ง เป็นสิ่งที่สร้างความสุข ความเพลิดเพลินให้กับผู้ฟัง	๒	๔
๙	ทักษะการขับร้อง และการบรรเลง	-	ศ ๒.๑ ป.๓/๔	ทักษะการขับร้องและการบรรเลง ดนตรี จะทำให้ขับร้องเพลงและบรรเลงดนตรีได้ ถูกต้อง ไพเราะ	๒	๔
๑๐	การฟังและการวิเคราะห์เพลง	ศ ๒.๑ ป.๓/๕ ป.๓/๖	ศ ๒.๑ ป.๓/๔	การมีหลักการฟังเพลงและซาบซึ้งไปกับบทเพลง รวมถึง การวิเคราะห์เพลงจะ ทำให้เข้าใจลักษณะ รูปแบบของ เพลงทำให้เข้าใจบทเพลงมากขึ้น	๒	๔
๑๑	ดนตรีในชีวิตประจำวัน	ศ ๒.๑ ป.๓/๗	ศ ๒.๑ ป.๓/๔	การนำดนตรีมาบรรเลงในงานรื่นเริง และวันสำคัญ ของชาติ จะทำให้ผู้ มาร่วมงานมีความสุข และยัง เป็นสิ่งที่แสดงถึงพิธีการและเวลาอันเป็น มงคลใน การเริ่มงานอีกด้วย	๒	๔
๑๒	ดนตรีในท้องถิ่น	ศ ๒.๒ ป.๓/๑	ศ ๒.๒ ป.๓/๒	ดนตรีพื้นบ้านของไทยแบ่งออกเป็น ๔ ภาค มีลักษณะ แตกต่างกันไปตามแต่ละ ท้องถิ่นถ่ายทอดวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี ความเป็นอยู่ของคนใน ท้องถิ่น เป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ ของท้องถิ่น และ มรดกของท้องถิ่นที่ ควรร่วมกันอนุรักษ์ไว้สืบไป ยังเยาวชนรุ่นหลัง	๑	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑๓	สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ หลักและวิธีการ ปฏิบัตินาฏศิลป์	-	ศ ๓.๑ ป.๓/๒	ภาษาท่าและนาฏยศัพท์เป็นพื้นฐาน ที่ใช้ในการแสดง นาฏศิลป์ไทย และ เป็นสิ่งที่ใช้สื่อความหมายใน การแสดงโดยใช้ท่ารำ ทำให้การแสดงมี ความสมบูรณ์ สวยงาม และผู้ชมเข้าใจในการแสดง มากขึ้น	๑	๒
๑๔	สร้างสรรค์การ เคลื่อนไหว	ศ ๓.๑ ป.๓/๑	ศ ๓.๑ ป.๓/๒	การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆเป็น การฝึกความคิด จินตนาการ สร้างสรรค์ และทำให้ร่างกายแข็งแรง เคลื่อนไหวได้คล่องแคล่ว	๑	๒
๑๕	ร่วางมาตรฐาน	ศ ๓.๑ ป.๓/๑	ศ ๓.๑ ป.๓/๒	ร่วางมาตรฐานเป็นการแสดง นาฏศิลป์ไทยที่มี รูปแบบการเล่น เป็นมาตรฐาน พัฒนามาจากการ เล่นรำโทน มีบทเพลงประกอบทำรำ ๑๐ เพลง เป็น การแสดงนาฏศิลป์ของ ไทยที่มีเอกลักษณ์ และมี คุณค่า ควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้ให้อยู่คู่ชาติสืบไป	๑	๒
๑๖	นาฏศิลป์พื้นเมือง	ศ ๓.๒ ป.๓/๑	ศ ๓.๒ ป.๓/๒	นาฏศิลป์พื้นเมืองเป็นศิลปะการแสดง ระบำ รำ ฟ้อนที่เป็นเอกลักษณ์ของ ท้องถิ่นที่มีความ แตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น สะท้อนถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น เป็น มรดกในท้องถิ่นที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้ สืบไป	๑	๒
๑๗	การแสดงนาฏศิลป์ไทย	ศ ๓.๑ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ศ ๓.๒ ป.๓/๓	ศ ๓.๑ ป.๓/๒ ศ ๓.๒ ป.๓/๒	๑. การแสดงนาฏศิลป์ไทยมีหลาย ประเภท แต่ละ ประเภทมีความ แตกต่างกัน เป็นสิ่งที่แสดงถึงความ เป็นชาติไทย เป็นเอกลักษณ์ของชาติที่ทรงคุณค่า และควรค่าแก่การ อนุรักษ์ส่งเสริมให้อยู่คู่ชาติไทย สืบไป ๒. การมีหลักการชมการแสดงทำให้ ชมการแสดงได้ เข้าใจ และผู้ชมควรมีมารยาทในการชมการแสดง เพื่อ ไม่ให้เกิดความเสียหายของผู้แสดงและ ผู้ชมท่านอื่น	๑	๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑๘	บูรณาการนาฏศิลป์กับกลุ่ม สาระการ เรียนรู้อื่น	ศ ๓.๑ ป.๓/๕	ศ ๓.๑ ป.๓/๒	การบูรณาการการแสดงนาฏศิลป์กับ กลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่นจะทำให้การ แสดงมีความสมบูรณ์สวยงาม และมี เอกลักษณ์ ผู้ชมเกิดความรู้สึกชื่น ชอบ ประทับใจในการแสดง	๑	๒
รวมตัวชี้วัดทั้งสิ้น		๒๑	๘			
ระหว่างเรียน					๓๘	๘๐
สอบปลายภาค					๒	๒๐
รวมทั้งสิ้น					๔๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา ศ ๑๔๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน ๘๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	สาระที่๑ ทศศิลป์ มองเห็น คิดเป็น ทำได้	ศ ๑.๑ ป.๔/๑	ศ ๑.๑ ป.๔/๓	เส้น สี รูปร่าง รูปทรง เป็นสิ่งสำคัญ สำหรับการสร้าง ผลงานทัศนศิลป์ เรา สามารถสังเกตุเส้น สี รูปร่าง รูปทรง ได้จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเรา สามารถสร้างความแปลกใหม่ ให้กับงานทัศนศิลป์ได้ด้วยการใช้ พื้นที่ว่างและพื้นผิว	๔	๕
๒	สีอุ่นกับสีเย็น	ศ ๑.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๕ ป.๔/๙	ศ ๑.๑ ป.๔/๗ ป.๔/๘	สีมีอิทธิพลต่อมนุษย์ สีถูกแบ่งเป็นสี วรรณะอุ่นและสี วรรณะเย็นเราควรเลือกใช้สีให้สอดคล้องกับการ ถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ และควรหมั่น พัฒนาฝีมือของตนเอง ควบคู่ไปกับการเรียนรู้จาก บุคคลรอบตัว	๔	๑๐
๓	สนุกกับงานพิมพ์	ศ ๑.๑ ป.๔/๔	ศ ๑.๑ ป.๔/๘	การพิมพ์ภาพเป็นการสร้างสรรค์งาน ทัศนศิลป์ที่ใช้ แม่พิมพ์	๔	๑๐
๔	ทำอะไรให้ภาพสวย	-	ศ ๑.๑ ป.๔/๖	น้ำหนักแสงเงา การจัดระยะ ความลึกในภาพ เป็น สิ่งสำคัญที่จะทำให้ภาพวาดดูมีมิติละมีความสมจริง	๔	๕
๕	ทัศนศิลป์กับวัฒนธรรม	ศ ๑.๒ ป.๔/๒	ศ ๑.๒ ป.๔/๑	งานในทัศนศิลป์ในท้องถิ่นเป็นงานที่มีคุณค่า สืบทอด กันมาตั้งแต่โบราณจน ถึงปัจจุบัน โดยเชื่อมโยงกับ เหตุการณ์ งาน ประเพณี วัฒนธรรม ในท้องถิ่นนั้นๆ สร้างเป็นผลงานที่มีเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น ดัดแปลง สร้างสรรค์ให้มีความสวยงาม มีค่า ควรแก่ การอนุรักษ์และรักษาให้อยู่คู่ กับประเทศไทย	๓	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๖	สาระที่ ๒ ดนตรี เครื่องดนตรีที่ใช้ใน เพลง	ศ ๒.๑ ป.๔/๖	ศ ๒.๑ ป.๔/๒	เครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรี สากล แต่ละประเภทมีรูปร่างลักษณะและเสียงที่แตกต่างกัน เมื่อนำมาบรรเลงก็จะให้ความรู้สึกที่ แตกต่างกัน ซึ่งเครื่องดนตรีแต่ละ ประเภทยังมีวิธีการใช้และการดูแลรักษาที่แตกต่างกัน จึงควรดูแลรักษา อย่างถูกวิธีจะทำให้เครื่องดนตรีคงทน และใช้งานได้นาน	๒	๔
๗	จังหวะ ทำนอง และประโยค เพลง	ศ ๒.๑ ป.๔/๓ ป.๔/๗	ศ ๒.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒ ป.๔/๕	บทเพลงประกอบด้วยจังหวะ ทำนอง และประโยคเพลง นำมารวบรวม เรียบเรียงเป็นบทเพลง ทำให้บทเพลงมีความไพเราะ สมบูรณ์	๒	๔
๘	เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรี	ศ ๒.๑ ป.๔/๔	ศ ๒.๑ ป.๔/๕	การรู้จักเครื่องหมายและสัญลักษณ์ ทางดนตรีจะทำให้สามารถบันทึก โน้ตเพลงนั้นๆได้ถูกต้อง และเข้าใจ จังหวะ ทำนองของบทเพลง สามารถ ขับร้องเพลง และบรรเลงดนตรีได้ถูกต้อง	๒	๔
๙	หลักการขับร้อง	-	ศ ๒.๑ ป.๔/๕	การขับร้องที่ต้องทำตามหลักและ วิธีการขับร้องจะทำให้บทเพลงมีความไพเราะ น่าฟัง	๒	๔
๑๐	วิถีชีวิตไทยกับดนตรี และ เพลงพื้นบ้าน	ศ ๒.๒ ป.๔/๒	ศ ๒.๒ ป.๔/๑	ดนตรี และ เพลงพื้นบ้าน มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของคนไทย มาช้านาน เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ วัฒนธรรมของ คนในแต่ละท้องถิ่น เป็นมรดกทาง วัฒนธรรมที่ควรอนุรักษ์ไว้คู่ท้องถิ่นและชาติสืบไป	๒	๔
๑๑	สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ การเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ พื้นเมือง	ศ ๓.๑ ป.๔/๓	ศ ๓.๑ ป.๔/๒	การเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ พื้นเมืองที่พร้อมเพรียงกัน ต้องอาศัยจังหวะ เป็น ตัว กำหนดในการเคลื่อนไหวท่าทาง จะทำให้การแสดงนั้นมีความพร้อมเพรียงกัน สวยงาม	๑	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑๒	นาฏยศัพท์และภาษาท่าทาง นาฏศิลป์ไทย	ศ ๓.๑ ป.๔/๑ ศ ๓.๒ ป.๔/๑	ศ ๓.๑ ป.๔/๒ ศ ๓.๒ ป.๔/๒	นาฏยศัพท์ และภาษาท่าทาง นาฏศิลป์ไทย เป็นท่าทางที่ใช้ในการ แสดงนาฏ ศิลป์ไทยเพื่อสื่อถึง ความหมาย อารมณ์ ความรู้สึกของ การแสดงหรือ บทเพลงให้ผู้ชมได้ เข้าใจละซาบซึ่งสนุกสนานไป กับการแสดง	๒	๔
๑๓	การแสดงนาฏศิลป์ไทย	ศ ๓.๑ ป.๔/๔ ศ ๓.๒ ป.๔/๓	ศ ๓.๑ ป.๔/๒ ศ ๓.๒ ป.๔/๒	การแสดงนาฏศิลป์เป็นการแสดงที่มี ความสวยงาม อ่อนช้อย ซึ่งก่อนและ หลังการแสดง ผู้แสดงจะต้อง แสดง ความเคารพครูอาจารย์ รวมถึงผู้ชมการแสดง เพื่อเป็นการแสดงความ เคารพและขอบคุณผู้ ที่มาชมการแสดง	๒	๔
๑๔	การละคร	ศ ๓.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๕	ศ ๓.๑ ป.๔/๒ -	ละครที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ สอดแทรกข้อคิดต่างๆ จะทำให้ ละครมีความส นุกสนานน่าสนใจต่อผู้ที่ได้รับชม	๒	๔
๑๕	นาฏศิลป์ไทยกับการ แสดงท้องถิ่น	ศ ๓.๒ ป.๔/๔	ศ ๓.๒ ป.๔/๒	การแสดงนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ สากลเป็นการแสดงที่มีความสวยงาม เป็นศิลปะ ประจำชาติที่ แสดงเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมของ ชาติเป็นมรดกที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์สืบไปยัง เยาวชนรุ่นหลัง	๒	๔
รวมตัวชี้วัดทั้งสิ้น		๑๘	๑๑			
ระหว่างเรียน					๗๘	๘๐
สอบปลายภาค					๒	๒๐
รวมทั้งสิ้น					๘๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา ศ ๑๕๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน ๘๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	สาระที่๑ ทศศิลป์ เหมือนต่าง สร้างสรรค์	ศ ๑.๑ ป.๕/๑	ศ ๑.๑ ป.๕/๖ ป.๕/๒	เส้น สี รูปร่าง รูปทรง เป็นที่ปรากฏ เป็นระยะที่มี ความสม่ำเสมอ หรือ เป็นระยะที่กำหนดไว้ตาม อารมณ์ และความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ ผลงาน ทัศนศิลป์ แสดงถึงจังหวะที่มองเห็นได้	๔	๕
๒	การจัดองค์ประกอบ และการสื่อความหมาย ในงานทัศนศิลป์	-	ศ ๑.๑ ป.๕/๖	ใน การสร้างผลงาน ทัศนศิลป์ นักเรียนอาจพบปัญหาหลายอย่างดังนี้ ควรหาสา เห ตุ แล้ว แก้ไขเพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์	๓	๕
๓	วาดแสงเงาเส้นสี	-	ศ ๑.๑ ป.๕/๓	น้ำหนักแสงเงาการใช้วรรณะสีมีผลต่อ การวาดภาพแสดง แสงเงาตามธรรมชาติเพื่อให้มีความสวยงามสมจริง	๓	๑๐
๔	ปั้นตามจินตนาการ	-	ศ ๑.๑ ป.๕/๔	จินตนาการเกิดขึ้นจากความคิดสร้างสรรค์ และ จินตนาการจะช่วย สร้างประโยชน์ให้กับโลกของเราได้ อย่างมากมานักเรียนสามารถถ่ายทอด จินตนาการผ่านการปั้นซึ่งเป็นการพัฒนา จินตนาการของนักเรียนให้งอกงาม	๓	๑๐
๕	จัดวางสร้างงานพิมพ์	ศ ๑.๑ ป.๕/๕	ศ ๑.๑ ป.๕/๖	การจัดวางตำแหน่งของสิ่งต่างๆใน การสร้างสรรค์ งานพิมพ์ภาพ ควรคำนึงถึงจุดเด่นในภาพ สี สัน รูปร่าง รูปทรง ระยะห่างของสิ่งต่างๆในภาพ ซึ่งมี ความสำคัญ เพราะทำให้ผลงานทัศนศิลป์มีความ สวยงาม	๓	๕
๖	ภูมิปัญญาในงาน ทัศนศิลป์	- ศ ๒.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๒	ศ ๑.๑ ป.๕/๗ ศ ๑.๑ ป.๕/๒	ผลงานทัศนศิลป์ที่มาจากภูมิปัญญาของ ชาวบ้านใน ท้องถิ่นต่างๆเป็นงานที่ สร้างสรรค์ มีคุณค่าทางด้าน ความงามและประโยชน์ใช้สอยตามสภาพของ ท้องถิ่น ภายใต้อิทธิพลชีวิตความเป็นอยู่	๓	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ จนกลายเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและเป็น ผลงาน ทางภูมิปัญญาที่มีคุณค่าต่อสังคมไทยมาตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน		
๗	สาระที่ ๒ ดนตรี เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะ และทำนอง	ศ ๒.๑ ป.๕/๔	ศ ๒.๑ ป.๕/๕	เครื่องดนตรีประกอบจังหวะและ ทำนองแต่ละ ชนิดมีรูปร่างลักษณะ และวิธีการบรรเลงที่แตกต่างกัน กันไปแต่นำมาบรรเลงร่วมกันเป็นวง ดนตรี จะทำ ให้เกิดความไพเราะ	๑	๔
๘	วงดนตรีไทยและ สากล	ศ ๒.๑ ป.๕/๒	ศ ๒.๑ ป.๕/๑	วงดนตรีไทยและวงดนตรีสากลแต่ละ วงมีลักษณะการใช้เครื่องดนตรี การ จัดวง และการ บรรเลงแตกต่างกัน และใช้บรรเลงในงานต่างๆ ตามความเหมาะสม เพื่อสร้างบรรยากาศ ในงานรื่นเริง สนุกสนาน ผู้มาร่วม งานมีความสุข สบายใจ	๑	๔
๙	องค์ประกอบดนตรี	-	ศ ๒.๑ ป.๕/๑	องค์ประกอบดนตรีในแต่ละบทเพลง จะมีลักษณะ แตกต่างกัน ซึ่งเป็น องค์ประกอบที่ทำให้บทเพลงมี ความ สมบูรณ์ไพเราะและถ่ายทอดอารมณ์มาสู่ ผู้ฟัง ทำให้เกิดความซาบซึ้งสนุกสนานเมื่อฟัง เพลง	๑	๔
๑๐	เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรี	ศ ๒.๑ ป.๕/๓	ศ ๒.๑ ป.๕/๕	เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีเป็นสิ่งที่ใช้เพื่อ บอกจังหวะและ ทำนองของบทเพลงนั้น ให้ผู้ขับ ร้อง และบรรเลงดนตรีสามารถขับร้อง และบรรเลง ดนตรีได้ถูกต้อง ไพเราะและสื่ออารมณ์ของบทเพลง มาสู่ผู้ฟัง ได้อย่างถูกต้อง	๒	๒
๑๑	หลักการขับร้อง	ศ ๒.๑ ป.๕/๖	ศ ๒.๑ ป.๕/๕	การขับร้องเพลง ผู้ขับร้องต้องฝึกขับ ร้องอย่าง สม่ำเสมอและปฏิบัติตน ตามหลักการขับร้องเพื่อให้ ร้องเพลง ได้ถูกต้อง ไพเราะ และถ่ายทอด อารมณ์บทเพลงมาสู่ผู้ฟังได้ ทำให้ ซาบซึ้งและเกิดอารมณ์คล้อยตาม	๒	๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑๒	สร้างสรรค์ดนตรี	ศ ๒.๑ ป.๕/๗	ศ ๒.๑ ป.๕/๕	๑. การนำดนตรีมาบรรเลง ประกอบการแสดง นาฏศิลป์จะทำให้ การแสดงน่าสนใจ และสนุกสนาน ทำให้ผู้ชมประทับใจในการแสดง ๒. การพ่ายเสียงที่ดีผู้พ่ายจะต้อง ถ่ายทอด ความรู้สึกให้ตรงกับตัวละครและพ่ายให้สัมพันธ์กับ ลักษณะของ ตัวละคร เพื่อที่จะถ่ายทอดอารมณ์ ของตัวละครได้อย่างถูกต้อง	๒	๒
๑๓	ดนตรีกับประเพณี ท้องถิ่น	ศ ๒.๒ ป.๕/๒	ศ ๒.๒ ป.๕/๑	ประเพ ณี ไทยเป็น มรดก ทางวัฒนธรรมของ ชาติไทย มีลักษณะ แตกต่างกันไปตามแต่ละภูมิภาค และ ในงานประเพณีจะมีการนำดนตรีมา บรรเลง ประกอบในงานเพื่อสร้าง ความสนุกสนานแก่ผู้ มาร่วมงาน เป็น มรดกไทยที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ สืบไป	๑	๒
๑๔	สาระที่ ๓ นาฏศิลป์จินตนาการ สร้างสรรค์	ศ ๓.๑ ป.๕/๒	ศ ๓.๑ ป.๕/๓	การแสดงท่าทางประกอบเพลงหรือ นิทาน เป็นการฝึก ความคิด จินตนาการสร้างสรรค์ และฝึก เคลื่อนไหว ร่างกาย ทำให้สามารถ เคลื่อนไหวร่างกายได้ คล่องแคล่วและ สนุกสนาน	๒	๔
๑๕	นาฏศัพท์และภาษา ท่าทาง นาฏศิลป์ไทย	ศ ๓.๑ ป.๕/๑	ศ ๓.๑ ป.๕/๕	นาฏยศัพท์และภาษาท่า ทางนาฏศิลป์ไทยเป็น สิ่งที่ใช้ในการแสดง นาฏศิลป์ไทยทำให้การแสดง มีเอกลักษณ์และสวยงาม	๒	๔
๑๖	การแสดงนาฏศิลป์ ไทย	- ศ ๓.๒ ป.๕/๒	ศ ๓.๑ ป.๕/๓ ป.๕/๕	การแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่ละประเภท มีรูปแบบการ แสดงที่ต่างกันมีความงดงามและเป็น เอกลักษณ์ของ ชาติไทยทรงคุณค่า ควรค่าแก่ การ อนุรักษ์และสืบทอดต่อไป	๑	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑๗	องค์ประกอบนาฏศิลป์	ศ ๓.๑ ป.๕/๑	ศ ๓.๑ ป.๕/๕	การแสดงนาฏศิลป์ไทยที่มีความ สวยงาม จะ ต้อง ประกอบ ด้วยองค์ประกอบนาฏศิลป์ที่ สมบูรณ์ เพื่อให้การแสดงสวยงาม ผู้ชื่นชม และประทับใจในการแสดง	๑	๒
๑๘	ละคร	ศ ๓.๑ ป.๕/๔	ศ ๓.๑ ป.๕/๕	ละครเป็นการแสดงที่สะท้อนให้เห็น ถึงวิถีชีวิต สภาพสังคม เป็นสิ่งที่สร้าง ความบันเทิง ความสนุกสนานให้กับผู้ ที่ได้รับชม ละครที่ดีควร สอดแทรก ข้อคิดต่างๆไว้ในละคร เพื่อให้ผู้ชม ได้รับประโยชน์จากการชมละครและ สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตได้	๑	๒
๑๙	หลักการชมการแสดง	ศ ๓.๑ ป.๕/๖	ศ ๓.๑ ป.๕/๕	การชมการแสดงนาฏศิลป์ ผู้ชมควรมีมารยาทในการ ชมการแสดง และมี หลักในการชมการแสดงจะทำให้ ชม การแสดงได้เข้าใจและสนุกสนาน อีกทั้งยังได้รับ ประโยชน์ต่างๆ จากการ ชมการแสดงและเป็นการช่วยอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย ด้วย	๑	๒
๒๐	นาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ สากล	ศ ๓.๒ ป.๕/๑ ป.๕/๒	ศ ๓.๑ ป.๕/๓	การแสดงนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ สากลมี รูปแบบ และลักษณะการแสดงที่แตกต่างกัน เป็น การแสดงที่ สะท้อนถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรมและ ประเพณีของท้องถิ่นและของชาติ นั้นๆ เป็นมรดกที่ทรงคุณค่าและควร ค่าแก่การ อนุรักษ์และสืบทอดต่อไป	๑	๒
รวมตัวชี้วัดทั้งสิ้น		๑๖	๑๐			
ระหว่างเรียน					๗๘	๘๐
สอบปลายภาค					๒	๒๐
รวมทั้งสิ้น					๘๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา ศ ๑๖๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน ๘๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	สาระที่ ๑ ทศศิลป์ สวยงามด้วยความสมดุล	ศ ๑.๑ ป.๖/๒ -	ศ ๑.๑ ป.๖/๖ ป.๖/๕	หลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุล รูป และพื้นที่ว่าง เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสร้าง งาน ทศศิลป์	๓	๔
๒	สีตรงข้ามก็งามได้	ศ ๑.๑ ป.๖/๑	ศ ๑.๑ ป.๖/๖	สีคู่ตรงข้ามเป็นสีที่อยู่ตรงข้ามกันใน วงสีธรรมชาติ สี คู่ตรงข้ามทำให้ผู้ที่ มองเห็นเกิดความรู้สึกขัดแย้ง แต่ วิธีการใช้สีคู่ตรงข้ามที่เหมาะสมจะ ทำให้ผลงานทศศิลป์มีความโดดเด่น สวยงามและ น่าสนใจ	๓	๕
๓	๒ มิติ สู่ ๓ มิติ	-	ศ ๑.๑ ป.๖/๓	การวาดภาพ ๒ มิติให้เป็นภาพ ๓ มิติจำเป็นต้องใช้ เส้นอย่างถูกต้อง จะมี การลงน้ำหนักแสงเงาในภาพ ซึ่งเป็น หลักการพื้นฐานที่ผู้สร้างงานทศ ศิลป์ต้อง รู้และเข้าใจเพื่อนำไปใช้สร้างสรรค์ผลงานทศศิลป์ ให้มีความลงตัว และสามารถนำ ความรู้พื้นฐาน ไปประยุกต์สร้างสรรค์ผลงานให้มีความแปลกใหม่ได้ อย่าง เหมาะสม	๔	๕
๔	ปั้นแต่งเติม เพิ่มและ ลด	-	ศ ๑.๑ ป.๖/๔	หลักการเพิ่มและลดเป็นสิ่งสำคัญที่ ทำให้งาน ปั้นเกิดเป็นรูปทรงที่ต้องการ	๓	๕
๕	ภาพนี้มีความหมาย	-	ศ ๑.๑ ป.๖/๗	การสร้างแผนภาพ แผนผัง และ ภาพประกอบ เพื่อถ่ายทอดความคิด หรือเล่าเรื่องราวต่างๆ จำเป็นต้องมี การจัดลำดับข้อมูลที่ต้องการนำเสนอ ประกอบการใช้ทักษะและความคิด สร้างสรรค์ใน การวาด	๓	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๖	ทัศนศิลป์สะท้อนชีวิต	ศ ๑.๒ ป.๖/๑ ศ ๑.๒ ป.๖/๓	ศ ๑.๑ ป.๖/๗ ศ ๑.๒ ป.๖/๒	งานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ที่มาจากภูมิ ปัญญาของชาวบ้าน โดยอาศัยแรง บันดาลใจจากอิทธิของความเชื่อใน ศาสนา วัฒนธรรมในท้องถิ่น ผลงานที่ออกมาจึงสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ	๓	๑๐
๗	สาระที่ ๒ ดนตรี องค์ประกอบดนตรีและศัพท์ สังคีต	ศ ๒.๑ ป.๖/๑	ศ ๒.๑ ป.๖/๖	องค์ประกอบดนตรีมีผลต่อความ ไพเราะของเพลงศัพท์สังคีตช่วยให้ผู้บรรเลงสามารถบรรเลงเพลงได้ถูกต้อง และเข้าใจบทเพลงได้ง่ายขึ้น	๒	๔
๘	เครื่องดนตรีไทยและเครื่อง ดนตรีสากล	ศ ๒.๑ ป.๖/๒	ศ ๒.๑ ป.๖/๔	เครื่องดนตรีพื้นบ้านของไทยแต่ละ ภาคและเครื่องดนตรีสากล แต่ละ ประเภทมีลักษณะรูปร่าง เสียง และ วิธีการบรรเลงที่แตกต่างกัน เมื่อนำมาบรรเลงร่วมกันจะทำให้เกิด ความไพเราะ	๒	๔
๙	เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรี	ศ ๒.๑ ป.๖/๓	ศ ๒.๑ ป.๖/๔	เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี เป็นสิ่งที่ใช้แทน จังหวะและเสียง ทำ ให้ผู้ขับร้องและบรรเลงดนตรีเข้าใจ จังหวะ ทำนองของเพลง สามารถบรรเลงเพลงได้ถูกต้องตามจังหวะ และไพเราะ	๒	๔
๑๐	หลักการร้องเพลง	-	ศ ๒.๑ ป.๖/๔	การขับร้องเพลงตามหลักการขับร้อง จะทำให้ขับร้องเพลงได้ไพเราะ ถูกต้องตรงตามจังหวะ ถ่ายทอด อารมณ์ของเพลงได้ถูกต้อง ทำให้ผู้ฟังเข้าใจเพลง และเกิดความซาบซึ้ง	๒	๔
๑๑	การวิเคราะห์เพลง และ หลักการฟังเพลง	ศ ๒.๑ ป.๖/๕	ศ ๒.๑ ป.๖/๖	การวิเคราะห์เพลงและการฟังเพลง จะทำให้ผู้วิเคราะห์และผู้ฟังเข้าใจ เพลงเข้าใจองค์ประกอบของเพลง เกิดความซาบซึ้งในเพลงที่ฟัง	๑	๒
๑๒	วิวัฒนาการดนตรี ไทย	ศ ๒.๒ ป.๖/๒ ป.๖/๓	ศ ๒.๒ ป.๖/๑	๑. ดนตรีไทยสิ่งที่มีมาตั้งแต่สมัยอดีต มีการพัฒนาเรื่อยมาจนปัจจุบัน เป็นสิ่งที่สร้างความสุข สนุกสนานบันเทิงใจให้กับคนในชาติ และเป็นมรดกที่	๑	๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				แสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติที่มีคุณค่า และควรค่าแก่ การส่งเสริม อนุรักษ์ สืบไป ๒. คนตรีท้องถิ่นมีอิทธิพลต่อคนใน ท้องถิ่นเป็นสิ่งที่ แสดงถึงวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของคนใน ท้องถิ่นของแต่ละภูมิภาคจะแตกต่างกัน ถิ่น เป็นมรดกท้องถิ่นที่ควรส่งเสริม อนุรักษ์ และสืบ ทอดให้คงอยู่ต่อไป		
๑๓	สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ นาฏศิลป์สร้างสรรค์	ศ ๓.๑ ป.๖/๒	ศ ๓.๑ ป.๖/๑	๑. การประดิษฐ์ท่าทางประกอบ เพลงพื้นเมือง เป็นการสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหว การแสดงให้ สอดคล้องกับวิถีชีวิต อาชีพของคน ในท้องถิ่น ๒. การออกแบบนาฏศิลป์เป็นสิ่งที่ทำให้ การแสดง น่าสนใจซึ่งในการออกแบบควรใช้หลักการ ออกแบบโดยคำนึงถึงความปลอดภัย และการ ใช้ ประโยชน์	๒	๔
๑๔	นาฏยศัพท์และภาษาท่าทาง นาฏศิลป์ไทย	ศ ๓.๑ ป.๖/๓	ศ ๓.๑ ป.๖/๑	นาฏยศัพท์และภาษาท่า เป็นสิ่งที่ใช้ ในการแสดง นาฏศิลป์ เพื่อสื่อท่าทาง ในการแสดงและสื่อ ความหมายในการแสดงแทนคำพูด ทำให้การแสดง มีเอกลักษณ์และมีความสมบูรณ์	๑	๔
๑๕	การแสดงนาฏศิลป์และละคร	ศ ๓.๑ ป.๖/๓	ศ ๓.๑ ป.๖/๑	การแสดงนาฏศิลป์และละครไทยเป็น สิ่งที่สร้าง ความสุข บันเทิงใจให้กับ คนในชาติ เป็นการ แสดงที่เป็น เอกลักษณ์สะท้อนศิลปวัฒนธรรม ของ ชาติ และมีความงดงาม ถิ่นเป็น มรดกทาง วัฒนธรรมของชาติที่มี คุณค่าต่อคนในชาติที่ควร ร่วมกัน ส่งเสริม อนุรักษ์ และสืบทอดต่อไป แสดงถึง เอกลักษณ์ของชาติที่มีคุณค่า และควรค่าแก่การส่งเสริม อนุรักษ์ สืบไป	๒	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				๒. คนตรีท้องถิ่นมีอิทธิพลต่อคนใน ท้องถิ่นเป็นสิ่งที่แสดงถึงวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นของแต่ละภูมิภาคจะแตกต่างกัน ถือ เป็นมรดกท้องถิ่นที่ควรส่งเสริม อนุรักษ์ และสืบทอดให้คงอยู่ต่อไป		
๑๖	มารยาทในการชม การแสดงนาฏศิลป์และละคร	ศ ๓.๑ ป.๖/๕	ศ ๓.๒ ป.๖/๒	การมีมารยาทในการชมการแสดงจะทำให้ชมการแสดงได้เข้าใจ ไม่รบกวนสมาธิของผู้ชมและผู้แสดง ควรมีหลักในการชมการแสดงเพื่อที่จะให้ชมการแสดงได้เข้าใจมากขึ้น และได้ประโยชน์ จากการชมการแสดงที่สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	๑	๒
๑๗	บทบาทหน้าที่ของ งานนาฏศิลป์และ การละคร	ศ ๓.๑ ป.๖/๔ ป.๖/๖	ศ ๓.๒ ป.๖/๒ ศ ๓.๑ ป.๖/๑	การแสดงนาฏศิลป์และละครเป็นการ แสดงที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตของคน ในสังคม เพราะเป็นการแสดงที่สะท้อน วิถีชีวิต ความเป็น อยู่ วัฒนธรรม ประเพณีของคนในสังคม ซึ่งในการสร้างสรรค์และการแสดงนาฏศิลป์และ ละครจะต้องประกอบด้วยบุคคล ฝาย ต่างๆ ที่มีหน้าที่ในการสร้างสรรค์การแสดงที่แตกต่างกัน มาร่วมสร้างสรรค์ การแสดง โดยต้องอาศัยความร่วมมือความสามัคคีในการสร้างสรรค์การแสดง เพื่อให้การแสดงสมบูรณ์ และสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี	๑	๔
๑๘	ประวัตินาฏศิลป์และการละครของไทย	ศ ๓.๒ ป.๖/๑	ศ ๓.๒ ป.๖/๒	การแสดงนาฏศิลป์และละครไทยถือกำเนิดมาช้านาน เป็นการแสดงที่สร้าง ความสุขความผ่อนคลายให้กับคนใน ชาติ เป็นการแสดงที่มีคุณค่าต่อคนใน สังคมและประเทศชาติ เพราะแสดงถึง ความเป็นอารยประเทศและเป็นศูนย์ รวมของศิลปะแขนงต่างๆอีกทั้งในการ แสดงนาฏศิลป์และละครไทยยังมีบุคคลสำคัญที่มีบทบาทในการสร้างสรรค์การ แสดงให้มีเอกลักษณ์และเป็นแบบแผน สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน การแสดงนาฏศิลป์และละครไทยจึงเป็นการแสดง	๒	๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				ที่มีความสำคัญ ต่อชาติไทยที่ควร อนุรักษ์ไว้ให้อยู่คู่ชาติสืบไป		
รวมตัวชี้วัดทั้งสิ้น		๑๖	๑๑			
ระหว่างเรียน					๗๘	๘๐
สอบปลายภาค					๒	๒๐
รวมทั้งสิ้น					๘๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา ศ ๒๑๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	ความแตกต่างและ ความคล้ายคลึงกัน ของงานทัศนศิลป์และสิ่งแวดล้อม	ศ ๑.๑ ม.๑/๑	ศ ๑.๑ ม.๑/๔	ทัศนธาตุเป็นองค์ประกอบพื้นฐานทำให้เกิดงานทัศนศิลป์ และในสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเราก็คือประกอบด้วยทัศนธาตุ เช่นกัน แต่จะมีความแตกต่างและความ คล้อยคลึงกันออกไป เราจึงควรเรียนรู้ และทำความเข้าใจทัศนธาตุเพื่อจะได้ แยกแยะความแตกต่างและความคล้ายคลึงกัน ของงาน ทัศนศิลป์ และสิ่งแวดล้อมได้	๔	๑๐
๒	หลักการออกแบบและการจัดองค์ประกอบให้มีเอกภาพ	ศ ๑.๑ ม.๑/๒	ศ ๑.๑ ม.๑/๔	หลัก การออกแบบ และการจัดองค์ประกอบที่มีเอกภาพจะทำให้ผลงาน มีความสมบูรณ์และสวยงาม	๔	๑๐
๓	การวาดภาพทัศนียภาพ	-	ศ ๑.๑ ม.๑/๓	การวาดภาพหุ่นนิ่งหรือภาพทิวทัศน์ให้ ออกดูสวยงามนั้นต้องอาศัยหลักของ ทัศนียภาพเข้ามาช่วย เพื่อให้ภาพที่ออกมาสมจริงเหมือนกับที่ตาเรา มองเห็น	๖	๑๐
๔	เอกภาพ ความกลมกลืนในงานปั้นและงานสื่อผสม	-	ศ ๑.๑ ม.๑/๔	ความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และ การสื่อถึงเรื่องราวของงาน เป็นสิ่ง สำคัญในการสร้างสรรค์งานปั้นและงาน สื่อผสม ซึ่งเป็น งาม ทัศนศิลป์ ในประเภทประติมากรรม	๖	๑๐
๕	การออกแบบรูปภาพสัญลักษณ์ หรืองานกราฟิก	ศ ๑.๑ ม.๑/๕	ศ ๑.๑ ม.๑/๔	การออกแบบ มีความ สำคัญ ต่อชีวิตประจำวัน	๖	๑๐
๖	การประเมินงานทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๑/๖	ศ ๑.๑ ม.๑/๓	ในการตัดสินใจผลงานทัศนศิลป์แต่ละ ผลงาน ผู้ประเมินแต่ละคนย่อมมี มุมมองและความคิดที่ต่างออกไป การประเมินผลงานทัศนศิลป์ตาม หลัก ในการ ประเมินจึง มีความสำคัญและมีความจำเป็นเพื่อให้ การประเมินดำเนินไปอย่างยุติธรรมและเกิดป ระโยชน์สูงสุดแก่ผู้สร้าง ผลงานและผู้ประเมิน	๔	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๗	ทัศนศิลป์ไทยและท้องถิ่น	ศ ๑.๒ ม.๑/๑ ม.๑/๒	ศ ๑.๒ ม.๑/๓	ทัศนศิลป์ มีวิวัฒนาการยาวนานมา ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ซึ่งสืบ ทอดต่อกันมาแต่ละยุคสมัย ทั้ง ทัศนศิลป์ของชาติและของท้องถิ่น ที่ ล้วนแล้วแต่ มีเอกลักษณ์อันสะท้อน ให้เห็นถึงความเชื่อ วิถีชีวิตของ คนใน สังคม การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะ รูปแบบ งานทัศนศิลป์ จะทำให้เกิด ความเข้าใจและสามารถ เปรียบเทียบผลงานต่างๆได้	๔	๑๐
๘	การสร้างสรรค์งานศิลปะไทยและ วัฒนธรรมต่างๆ	-	ศ ๑.๒ ม.๑/๓	งานทัศนศิลป์ของไทยและสากลนั้นมี จุดประสงค์ ในการสร้างสรรค์ที่มี ความเหมือนและความ แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ความเชื่อของ สังคม นั้นๆ ซึ่งควรจะต้องศึกษา พร้อมทั้งเปรียบเทียบ ความแตกต่าง ของผลงาน เพื่อความเข้าใจในงาน ทัศนศิลป์ไทย และสากล	๔	๑๐
รวมตัวชี้วัดทั้งสิ้น		๖	๓			
ระหว่างเรียน					๓๘	๘๐
สอบปลายภาค					๒	๒๐
รวมทั้งสิ้น					๔๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา ศ ๒๑๑๐๒ ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	เพลงไทย เพลงสากลการ ปฏิบัติตามตัว โน้ต	ศ ๒.๑ ม.๑/๑ม.๑/๒	ศ ๒.๑ ม.๑/๓ ม.๑/๖	๑.การอ่าน เขียน ร้อง และบันทึก โน้ตเพลงจะทำให้เข้าใจบทเพลงได้ง่าย ขึ้น สามารถบรรเลงบทเพลงหรือขับร้องได้ถูกต้องตามจังหวะ และอารมณ์ เพลง ๒.ในแต่ละวัฒนธรรมจะมีเครื่องดนตรี แตกต่างกันไปประกอบบทเพลงต่างๆใน ท้องถิ่น เป็นสิ่งที่เกิดจากภูมิปัญญาของ คนในท้องถิ่น สร้างความสุขสนุกสนานให้กับคนในท้องถิ่น ๓.บทเพลงแต่ละบทเพลงมีรูปแบบ ลักษณะที่แตกต่างกันให้อารมณ์ ความรู้สึกแก่ผู้ฟังแตกต่างกัน และแต่ละบทเพลงยังสอดแทรกข้อคิดที่ ผู้ฟังสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตรประจำวันได้	๖	๑๕
๒	วงดนตรีคุณภาพของ เสียงและ องค์ประกอบดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๑/๔ ม.๑/๕ ม.๑/๗ ม.๑/๘ ม.๑/๙	ศ ๒.๒ ม.๑/๑ ศ ๒.๑ ม.๑/๖ ม.๑/๓	๑.วงดนตรีไทยแต่ละวงประกอบด้วย เครื่องดนตรีประเภทดีด สี ตี เป่า เมื่อนำมาบรรเลงร่วมกันจะทำให้เกิดความ ไพเราะน่าฟัง ๒.วงดนตรีพื้นเมืองแต่ละภาคเกิดจากภูมิ ปัญญาคนในท้องถิ่น มีลักษณะแตกต่าง กัน สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตวัฒนธรรม ประเพณีของคนในท้องถิ่น ๓.วงดนตรี รีสากล เป็น วงดนตรี ที่ ประกอบด้วยเครื่องดนตรีสากล ซึ่งแต่ละ วงมีลักษณะแตกต่างกัน ใช้บรรเลงใน โอกาส ที่แตกต่างกัน ไปตามความเหมาะสมของงาน ๔.การถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลงจะทำให้เข้าใจบทเพลงมากขึ้น เกิดความ ซาบซึ้งไปกับบทเพลง ๕.การประเมินคุณภาพของบทเพลงทำให้ เข้าใจองค์ประกอบของบทเพลงและสามารถวิเคราะห์บทเพลงได้ ทำให้นำเสนอบทเพลงได้ถูกต้อง	๖	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๓	ดนตรีกับสังคมไทย	ศ ๒.๒ ม.๑/๒	ศ ๒.๒ ม.๑/๑	ดนตรีมีอิทธิพลต่อสังคมไทย ทำให้ คนในสังคมเกิดความผ่อนคลาย มี ความสามัคคีและทำให้เกิดความรัก ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนในสังคม	๖	๑๐
๔	การแสดงนาฏศิลป์	ศ ๓.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓	ศ ๓.๒ ม.๑/๑ ศ ๓.๑ ม.๑/๔	การแสดงนาฏศิลป์แต่ละประเภททั้งไทยและสากล มีรูปแบบการแสดงที่ แตกต่างกันไป แต่ละประเภทมีการพัฒนารูปแบบการแสดงให้น่าสนใจ ทำให้ผู้ชมเกิดความรูสึกสนุกสนาน เมื่อได้ชมการแสดง เป็นการแสดงที่ สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนใน สังคมเป็นเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมประจำชาติที่ควรอนุรักษ์ไว้	๖	๑๐
๕	สร้างสรรค์กิจกรรมการแสดง	ศ ๓.๑ ม.๑/๕	ศ ๓.๑ ม.๑/๔	๑. การสร้างสรรค์กิจกรรมการแสดงต้องเกิดจากการร่วมมือกันในทุกฝ่าย มีความสามัคคี มีน้ำใจ แบ่งหน้าที่ให้ ชัดเจนจะทำให้การแสดงออกมาดี คุณภาพและเป็นที่ประทับใจต่อผู้ชม ๒. การมีมารยาทในการชมการแสดงจะทำให้เข้าใจซาบซึ้งไปกับการ แสดงมีสมาธิในการแสดง รวมถึงไม่เป็นการรบกวนการชมการแสดงของผู้ชมท่านอื่น	๖	๑๕
๖	ละครไทย	ศ ๓.๒ ม.๑/๒	ศ ๓.๒ ม.๑/๑	ละครไทยเป็นการแสดงที่สะท้อน ชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีของสังคม มีการพัฒนารูปแบบเพื่อให้ทันสมัย เข้า กับยุคสมัยและเหตุการณ์ปัจจุบัน เพื่อส รางความสนุกสนาน และ สอดแทรกข้อคิดต่างๆให้กับผู้ชม	๘	๒๐
รวมตัวชี้วัดทั้งสิ้น		๑๓	๕			
ระหว่างเรียน					๓๘	๘๐
สอบปลายภาค					๒	๒๐
รวมทั้งสิ้น					๔๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา ศ ๒๒๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	รูปแบบและแนวคิดด้าน ทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๒/๑	ศ ๑.๑ ม.๒/๒	การศึกษาการจัดองค์ประกอบ เป็นพื้นฐานเบื้องต้น ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ โดยการฝึกฝนเรียนรู้ ทัศนธาตุที่ทำให้เกิดผลต่ออารมณ์ ความรู้สึกจากนั้นจึง นำเสนอความคิด และการแสดงตามทัศนะและ ความคิด ของผู้สร้างสรรค์	๖	๑๐
๒	รูปแบบ วัสดุ อุปกรณ์ในงาน ทัศนศิลป์	-	ศ ๑.๑ ม.๒/๒	รูปแบบงานทัศนศิลป์ของศิลปินแต่ละ คนมี วิธีการสร้างผลงาน ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับ จินตนาการ เทคนิค วัสดุ อุปกรณ์ที่ศิลปินแต่ละคน เลือกใช้ ซึ่งนักเรียนควรศึกษาเพื่อ พัฒนาผลงาน ของตนเอง	๖	๑๐
๓	เทคนิคในการวาดภาพ เพื่อสื่อ ความหมาย	ศ ๑.๑ ม.๒/๓	ศ ๑.๑ ม.๒/๕	การสร้างงานทัศนศิลป์นั้นมีเทคนิคหลากหลาย ขึ้นอยู่กับจินตนาการ และการลงมือปฏิบัติของศิลปิน การใช้เทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานนั้น ศิลปินจะต้อง มีความรอบรู้ และต้องหมั่นศึกษา เพื่อสร้างสรรค์ และพัฒนาผลงานต่อไป	๖	๑๐
๔	สร้างเกณฑ์ในการ ประเมินและวิจารณ์งาน ทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๒/๔	ศ ๑.๑ ม.๒/๕	งานทัศนศิลป์ที่สำเร็จเป็นชิ้นงานที่ สมบูรณ์ได้นั้น ต้องผ่านกระบวนการ แก้ไข ปรับปรุง พัฒนา ซึ่งเป็นผลมา จากการประเมินและวิจารณ์ของ ผู้ที่ ได้ชื่นชมผลงานชิ้นนั้น โดยแต่ละคน ต่างมีความ คิดเห็นที่ แตกต่างกัน การสร้างเกณฑ์ในการประเมิน และ วิจารณ์จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เพื่อเอื้อ ประโยชน์ให้กับทั้งผู้ประเมิน และผู้สร้างสรรค์ ผลงาน	๔	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๕	การวาดภาพแสดง บุคลิกลักษณะของตัวละคร	ศ ๑.๑ ม.๒/๖	ศ ๑.๑ ม.๒/๗	การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิก ลักษณะ ของตัวละคร ผู้สร้างสรรค์ผลงาน จะต้องเข้าใจถึงลักษณะโครงสร้าง สัดส่วน ขั้นตอนการร่างภาพจนถึง การลงน้ำหนักแสง- เงา รวมทั้งการ แสดงออกตามจินตนาการของตนเอง การศึกษาการจัดองค์ประกอบ เป็น พื้นฐานเบื้องต้นใน การสร้างผลงาน ทักษะศิลป์ โดยการฝึกฝนเรียนรู้ทัศน ธาตุ ที่ทำให้เกิดผลต่ออารมณ์ความรู้สึก จากนั้น จึงนำเสนอความคิดและการ แสดงตามทักษะและ ความคิดของ ผู้สร้างสรรค์	๖	๑๐
๖	งานทัศนศิลป์และ งาน ออกแบบในการโฆษณา	-	ศ ๑.๑ ม.๒/๗	การนำความรู้ในด้านทัศนศิลป์มาใช้ ในงานโฆษณาได้ อย่างเหมาะสม จะทำให้งานโฆษณานั้นน่าสนใจ	๖	๑๕
๗	งานทัศนศิลป์ใน วัฒนธรรมไทย	ศ ๑.๒ ม.๒/๑ม.๒/๒	ศ ๑.๒ ม.๒/๓	งานทัศนศิลป์ เป็นผลงานศิลปะจาก การรับรู้ด้วย สายตา มีความงดงาม หลากหลายมีความแตกต่าง และมี เอกลักษณ์เฉพาะทางตามยุคสมัย นั้นๆ งานทัศนศิลป์ในอดีตสะท้อนให้ เห็นความสัมพันธ์ เชื่อมโยงระหว่าง ศิลปะกับวิถีชีวิตของมนุษย์และมี บทบาทที่สำคัญในการจรรโลงสังคม มนุษย์ตั้งแต่ อดีตมาจนถึงปัจจุบัน	๔	๑๕
รวมตัวชี้วัดทั้งสิ้น		๖	๔			
ระหว่างเรียน					๓๘	๘๐
สอบปลายภาค					๒	๒๐
รวมทั้งสิ้น					๔๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา ศ ๒๒๑๐๒ ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๒/๒	ศ ๒.๑ ม.๒/๔	เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี เป็นสิ่งที่ใช้ในการ การขับร้องและบรรเลง ดนตรี ทำให้ผู้ขับร้องและ บรรเลง ดนตรีสามารถเข้าใจจังหวะ และ ทำนองของบทเพลง ทำให้ขับร้อง และบรรเลง ดนตรีได้ถูกต้อง ไพเราะ	๔	๕
๒	สร้างสรรค์บทเพลง	-	ศ ๒.๑ ม.๒/๓ม.๒/๔	สร้างสรรค์บทเพลง ผู้ประพันธ์เพลง จะต้องมีการ จินตนาการในการสร้างสรรค์บทเพลง และ ถ่ายทอดเรื่องราว ความคิดผ่านบทเพลงมาสู่ผู้ฟัง ทำให้ผู้ฟังเข้าใจอารมณ์ของบทเพลงและ ความหมายของบทเพลงตามที่ผู้ประพันธ์ ต้องการสื่อออกมาให้ผู้ฟังได้รับรู้เข้าใจ	๒	๕
๓	เทคนิคการร้องและการ ประเมินงาน ดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๒/๖	ศ ๒.๑ ม.๒/๔	การขับร้องและการบรรเลงดนตรี ผู้ขับร้องและ บรรเลงต้องมีเทคนิคใน การร้องและบรรเลง เพื่อให้ผู้ ขับร้องและบรรเลงดนตรีได้ไพเราะ และการประเมิน ความสามารถทางดนตรี ผู้ประเมินจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ทางดนตรีด้วยจึงจะทำให้ประเมินได้ อย่างถูกต้อง	๒	๕
๔	อาชีพดนตรี	-	ศ ๒.๑ ม.๒/๗	อาชีพดนตรีมีมากมายหลายอาชีพ เป็นอาชีพที่สร้าง ความสุขให้ผู้ฟังและ เป็นอาชีพที่สำคัญอาชีพหนึ่ง อีก ทั้ง อาชีพดนตรีและการดนตรียังมี บทบาทต่อ ธุรกิจบันเทิงด้วย เพราะ งานบันเทิงจำเป็นต้องมีดนตรี เข้าไปมีส่วนร่วมทำให้งานสนุกสนาน มีสีสัน น่าสนใจ ต่อคนในสังคม	๔	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๕	องค์ประกอบดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม	ศ ๒.๑ ม.๒/๑	ศ ๒.๑ ม.๒/๓	ดนตรีในแต่ละวัฒนธรรมของไทย มีลักษณะขององค์ประกอบที่แตกต่างกันไปตามถิ่นที่อยู่อาศัย ขนบธรรมเนียม ประเพณี ของแต่ละท้องถิ่น โดยสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อสร้างความสุข สนุกสนานให้กับคนในท้องถิ่น สะท้อน ถึงวัฒนธรรมท้องถิ่น และเป็นมรดกที่ทรงคุณค่าควรอนุรักษ์และสืบทอดต่อไป	๒	๖
๖	ดนตรีในวัฒนธรรมต่างประเทศ	ศ ๒.๒ ม.๒/๑	ศ ๒.๒ ม.๒/๒	ดนตรีในแต่ละประเทศ แต่ละทวีปทั่วโลกมีลักษณะแตกต่างกัน มีบทบาท อิทธิพลต่อคนในชาติ เป็นสิ่งที่แสดงถึงลักษณะภูมิประเทศ ถิ่นที่อยู่ การดำรงชีวิต ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณีของแต่ละชาติ รวมถึงสะท้อน ถึงสังคมและลักษณะของคนในชาตินั้น เป็นสิ่งที่สร้างความสุข สนุกสนานให้กับ คนในชาติ ดนตรีจึงมีบทบาทและ อิทธิพลต่อประเทศต่างๆ ทั่วโลก	๒	๕
๗	ประวัติศาสตร์กับดนตรี	-	ศ ๒.๒ ม.๒/๒	การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและทาง เทคโนโลยีส่งผลให้งานดนตรีไทยมีการ เปลี่ยนแปลงไป อีกครั้งยังมีวัฒนธรรม ต่างชาติเข้ามาแพร่หลายในสังคมไทย มากขึ้น จึงทำให้ดนตรีไทยได้รับความ นิยมน้อยลง ดังนั้นคนไทยทุกคนต้อง ร่วมกันสืบทอด พัฒนาและให้ความ สนใจ ดนตรีมากขึ้น เพื่อให้ดนตรีไทยคง อยู่คู่ชาติสืบไป	๒	๕
๘	ความรู้พื้นฐานด้านนาฏศิลป์ไทย	ศ ๓.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๓ม.๒/๔	ศ ๓.๒ ม.๒/๑ ศ ๓.๑ ม.๒/๒	๑. นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะการแสดงที่มี ความอ่อนช้อยงดงามเป็นศิลปะการแสดงถึงความเป็นชาติไทย ซึ่งในการจัดการแสดงนาฏศิลป์ไทยจะต้อง มีศิลปะด้านต่างๆ มาเกี่ยวข้องและมี หลักการสร้างสรรค์การแสดง เพื่อให้ การแสดงสวยงาม และประทับใจต่อ ผู้ชม	๒	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				๒. ในการวิเคราะห์ วิเคราะห์จะต้องมี ความรู้เกี่ยวกับการแสดงจะทำให้ วิเคราะห์และวิจารณ์ได้ถูกต้อง และต้อง ไม่มีอคติต่อการแสดง ใช้ความคิดเหตุผลในการวิเคราะห์ วิเคราะห์ เพื่อให้ การแสดงมีการพัฒนาต่อไป		
๙	การแสดงนาฏศิลป์	ศ ๓.๑ ม.๒/๔ ศ ๓.๒ ม.๒/๒	ศ ๓.๑ ม.๒/๒	การแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นเมือง และรำวง มาตรฐานเป็นการแสดง สร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม เป็นการ แสดงที่สืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้ การแสดงมีความน่าสนใจและเป็นที่ยอมรับของผู้ชม	๒	๖
๑๐	นาฏศิลป์พื้นเมือง	-	ศ ๓.๒ ม.๒/๑	วัฒนธรรมไทย ๔ ภูมิภาค มีลักษณะ แตกต่างกันไป ตามแต่ละท้องถิ่น ขึ้น อยู่ กับ ส ภา พ ภูมิ ปร ะ เท ศภูมิอากาศ ประเพณี วิถีชีวิตของคน ในท้องถิ่น ทำให้การแสดงนาฏศิลป์ พื้นเมืองของแต่ละภาค แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ของแต่ละภูมิภาค สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของคน ในท้องถิ่นสร้างความสุข สนุกสนาน ผ่อนคลายให้กับคนในท้องถิ่น เป็นมรดกท้องถิ่น ที่ควรอนุรักษ์ และสืบทอดต่อไป	๒	๔
๑๑	บูรณาการนาฏศิลป์	ศ ๓.๑ ม.๒/๔	ศ ๓.๑ ม.๒/๒	การนำนาฏศิลป์มาบูรณาการกับกลุ่ม สาระการ เรียนรู้อื่น ๆ จะทำให้การแสดงนาฏศิลป์มีความ สวยงาม สมบูรณ์ผู้ชมและผู้แสดงได้รับความรู้ เพิ่มมากขึ้นอีกทั้งในการเรียนนาฏศิลป์ จะทำให้ ผู้เรียน มี การ พัฒนาการด้านความคิดที่ดี สามารถ เข้าใจนาฏศิลป์ได้มากขึ้น	๒	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑๒	หลักและวิธีการแสดง ละคร	ศ ๓.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๓ม.๒/๔	ศ ๓.๒ ม.๒/๑ ศ ๓.๑ ม.๒/๒	๑. การแสดงละครไทยให้มีความ สวยงาม ได้ นั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบของละคร และศิลปะ แขนงต่างๆ มาใช้ในการแสดงจะทำให้การแสดง ละครมีความสมบูรณ์ สวยงาม เป็นที่ชื่นชอบ ประทับใจต่อ ผู้ชม ๒. การวิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดง ละคร ผู้วิเคราะห์ วิจารณ์ ต้องมี ความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับละคร จะทำให้วิเคราะห์และวิจารณ์ได้ ถูกต้อง ทำให้ ละครเกิดการพัฒนา และต้องไม่มียอคติ ใช้อ้อยคำ สุภาพ และใช้ เหตุผล ในการวิเคราะห์ วิเคราะห์	๒	๕
๑๓	ละครไทยและละคร พื้นบ้าน	ศ ๓.๒ ม.๒/๒	ศ ๓.๑ ม.๒/๒	ละครไทยและละครพื้นบ้าน เป็นการแสดงของไทยที่มี รูปแบบการแสดง แตกต่างกัน ละครไทยจะมีความ งดงาม แสดงเรื่องราวที่ เป็นวรรณกรรมที่ งดงาม ส่วนละคร พื้นบ้านเป็นการแสดงแบบ ชาวบ้าน เรื่องราวที่แสดงจะมาจากนิทาน พื้นบ้านต่างๆ แต่ทั้งละครไทยและ ละครพื้นบ้าน เป็น มรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่สะท้อนเรื่องราว ในชาติ วิถีชีวิตของคนในสังคม และ สอดแทรกข้อคิด ให้กับผู้ชม ทำให้ ผู้ชมได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ใน ชีวิต จึงเป็นสิ่งที่คน ไทยควรให้ความ ร่วมมือในการอนุรักษ์ สืบทอดให้ ละครไทยและละครพื้นบ้านคงอยู่ ต่อไป	๖	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑๔	ยุคสมัยของละคร	ศ ๓.๒ ม.๒/๓	ศ ๓.๒ ม.๒/๑	การละครไทยเกิดขึ้นสมัยอดีตและมี การพัฒนา รูปแบบการแสดงเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันมีการนำ เทคโนโลยีและ ศิลปะต่างๆ มาใช้ในการแสดง ทำให้ เกิดความทันสมัย สวยงาม สมจริง ทำให้ผู้ชมชื่นชอบ ประทับใจ และ การละครไทยยังได้รับอิทธิพลจาก วัฒนธรรมต่างชาติ จึงทำให้ละครไทย มีรูปแบบใหม่ เกิดขึ้นมากมาย เพื่อ ตอบสนองผู้ชม ปัจจุบัน ละคร ไทยจะ สะท้อนเรื่องราวในสังคมมากขึ้น สอดแทรกข้อคิดต่างๆไว้ให้ผู้ชมนำไปปรับใช้ในชีวิต และ ได้ รับความสนุกสนานไปพร้อมกัน	๒	๕
๑๕	บูรณาการละคร	ศ ๓.๑ ม.๒/๕	ศ ๓.๑ ม.๒/๒	การบูรณาการละครกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่นๆ ทำให้ละครมีค วามสวยงาม น่าสนใจ และสมบูรณ์ ผู้ชม เกิดความประทับใจ และเป็นสิ่งที่ ช่วยให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และ พัฒนาทักษะในด้านต่างๆมากขึ้น	๒	๔
รวมตัวชี้วัดทั้งสิ้น		๑๑	๖			
ระหว่างเรียน					๓๘	๘๐
สอบปลายภาค					๒	๒๐
รวมทั้งสิ้น					๔๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา ศ ๒๓๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	หลักการสร้างงาน ทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๓/๑ ศ ๑.๒ ม.๓/๑	ศ ๑.๑ ม.๓/๗ ศ ๑.๒ ม.๓/๒	การวาดเส้นเป็นวิธีการถ่ายทอดการ แสดงออกเบื้องต้น ของผู้สร้างสรรค์งาน ทัศนศิลป์และการออกแบบ โดย การสร้างรูปจากสิ่งที่เห็นภายนอก หรือสิ่งที่ คิดฝัน จินตนาการขึ้น โดยเทคนิค พื้นฐาน หรือการคิดค้น กระบวนการใหม่ๆ สะท้อนอารมณ์แล้วพัฒนาให้ สมบูรณ์ ในที่สุด	๔	๑๐
๒	เทคนิค วิธีการของ ศิลปิน ในการสร้าง งาน ทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๓/๓ม.๓/๙ ม.๓/๒ม.๓/๘	ศ ๑.๑ ม.๓/๗ ม.๓/๑๑ ศ ๑.๒ ม.๓/๒	ศิลปินแต่ละคนย่อมมีเทคนิค วิธีการ สร้างสรรค์งาน ทัศนศิลป์แตกต่างกัน ออกไปจากยุคสมัย การสร้างผลงาน ที่มี คุณภาพและมีคุณค่า ศิลปินควรนำ เทคนิค วิธีการต่างๆ มาปรับใช้กับ ความคิดและจินตนาการ ส่วนตัวให้ สอดคล้องสัมพันธ์กัน และในการ สร้างสรรค์นั้น ศิลปินจะต้องศึกษา ค้นคว้าและทดลอง พัฒนาวิธีการใหม่ๆ เพิ่มเติม	๔	๑๐
๓	การสร้างงาน ทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๓/๔	ศ ๑.๑ ม.๓/๑๑	ทักษะเป็นสำคัญในการสร้างสรรค์งาน ต่างๆเป็นความรู้ ความสามารถ ที่ สามารถฝึกฝนเรียนรู้ได้ หากฝึกฝน มาก ก็จะมีผู้เชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น	๖	๑๐
๔	การออกแบบ สร้างสรรค์งาน สื่อผสม	ศ ๑.๑ ม.๓/๕	ศ ๑.๑ ม.๓/๖	วัสดุก่อให้เกิดความคิดในการสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนเกิด แนวคิดในการนำวัสดุไปสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ใน รูปแบบต่างๆได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น	๖	๑๐
๕	การสร้างงาน ๒ มิติและ ๓ มิติ	-	ศ ๑.๑ ม.๓/๖	งานศิลปะแบบ ๒ มิติ คือความกว้าง และความยาว แต่ หากมีความลึกเกิดขึ้น จะเป็นงาน ๓ มิติ รูปแบบงาน ๒ มิติ และ ๓ มิติ มีทั้งแบบเหมือนจริง แบบ กึ่งเหมือนจริง กึ่งนามธรรม และแบบนามธรรม	๔	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๖	อาชีพทางทัศนศิลป์ ทักษะที่จำเป็นใน ประกอบอาชีพ	ศ ๑.๑ ม.๓/๑๐	ศ ๑.๑ ม.๑/๗	การเรียนรู้งานทัศนศิลป์และการ ออกแบบ ทำให้ ผู้เรียนสามารถเลือก ประกอบอาชีพทางด้านทัศนศิลป์ ได้	๘	๑๐
๗	การจัดนิทรรศการ ผลงานทัศนศิลป์	-	ศ ๑.๑ ม.๓/๑๑	การจัดนิทรรศการ เป็นการนำข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับการแสดงออกทาง ศิลปะหรือการ ออกแบบนำเสนอแก่ ประชาชนโดยใช้หลักใน การ ออกแบบที่สัมพันธ์กับโครงเรื่อง แนวความคิด และวัตถุประสงค์ของ โครงการ	๒	๑๐
๘	วิวัฒนาการของ ศิลปะไทย และสากล	-	ศ ๑.๒ ม.๓/๒	งานศิลปกรรมทั้งไทยและสากลต่างมี รากฐานที่มาจาก สภาพแวดล้อม วิถี ชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ในปัจจุบันทั่วโลกมี การศึกษาเรียนรู้เรื่องราวของประเทศอื่นมาก ขึ้น มีการเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ เชื่อมพรมแดน การ ติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้เพื่อช่วย เสนอ แนวทางให้กันและกัน	๔	๑๐
รวมตัวชี้วัดทั้งสิ้น		๙	๔			
ระหว่างเรียน					๓๘	๘๐
สอบปลายภาค					๒	๒๐
รวมทั้งสิ้น					๔๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา ศ ๒๓๑๐๒ ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	องค์ประกอบงานดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๓/๑	ศ ๒.๑ ม.๓/๓	ดนตรีที่มีความไพเราะ จะต้องม้องค์ประกอบ ดนตรีที่ครบถ้วนสมบูรณ์จะทำให้บทเพลงไพเราะ น่า ฟังและ สามารถนำดนตรีมาใช้ควบคู่กับศิลปะ เพื่อให้เกิด การสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะให้มีเอกลักษณ์สวยงาม น่าสนใจ	๒	๔
๒	การขับร้องและบรรเลงดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๓/๒	ศ ๒.๑ ม.๓/๓	การขับร้องและการบรรเลงดนตรีโดยใช้เทคนิคการขับ ร้องและบรรเลง จะทำให้ขับร้องและบรรเลงดนตรีได้ อย่างถูกต้องและไพเราะผู้ฟังเกิดความชื่นชอบ ประทับใจ	๒	๔
๓	หลักการประพันธ์เพลง	ศ ๒.๑ ม.๓/๔	ศ ๒.๑ ม.๓/๓	การแต่งเพลงผู้ประพันธ์เพลงต้องมีความรู้ความเข้าใจใน องค์ประกอบของ ดนตรี มีความรู้ความสามารถในการแต่ง เพลง และมีจินตนาการเพื่อให้สามารถ ประพันธ์เพลงได้ อย่างไพเราะ น่าฟัง	๒	๔
๔	การเปรียบเทียบงานดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๓/๕	ศ ๒.๑ ม.๓/๓	การเปรียบเทียบงานดนตรีเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจ ลักษณะของบทเพลง และ ทำให้ผู้ประพันธ์เพลงสามารถ นำมาใช้ สร้างสรรค์ผลงานในบทเพลงและเข้าใจ ถึง ลักษณะบทเพลงของตนเองและผู้อื่น	๒	๔
๕	อิทธิพลทางดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๓/๖ ศ ๒.๒ ม.๓/๒	ศ ๒.๒ ม.๓/๑ ศ ๒.๑ ม.๓/๓	๑. ดนตรีมีอิทธิพลต่อมนุษย์และสังคมเป็นสิ่งที่สร้าง ความสนุกสนาน ผ่อนคลายให้กับคนในสังคม และใช้ ประกอบพิธีการต่างๆ อีกทั้งยังช่วย พัฒนาด้าน อารมณ์ จิตใจ และ สติปัญญาของมนุษย์ ๒. ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการ ยอมรับมีหลาย ประการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ดนตรีเป็นที่รู้จัก นิยมชื่นชอบ	๒	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๖	การจัดแสดงดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๓/๗	ศ ๒.๑ ม.๓/๒	การจัดการแสดงดนตรีในวาระต่างๆ ควรมีการวางแผน ขั้นตอนในการจัดงาน จะทำให้การจัดงานมีความ เรียบร้อย สมบูรณ์ มีคุณภาพ อีกทั้ง ในการจัดงาน แสดงดนตรียังสามารถ มาบูรณาการกับศิลปะด้าน ต่างๆ เพื่อให้การแสดงมีความน่าสนใจมาก ขึ้น	๒	๔
๗	วิวัฒนาการของดนตรี	-	ศ ๒.๒ ม.๓/๑	ดนตรีไทย และ ดนตรีสากล มี วิวัฒนาการมา ตั้งแต่สมัยอดีตจนมาถึง ปัจจุบัน ซึ่งพัฒนาขึ้นมาเพื่อ สร้าง ความสุข ความสนุกสนาน ผ่อนคลาย ให้ กับ มนุษย์และใช้ประเพณีพิธีกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม เป็นสิ่งที่ควรได้รับการพัฒนาส่งเสริมให้อยู่คู่ ประเทศชาติสืบไป	๒	๔
๘	ละคร	ศ ๓.๑ ม.๓/๑ม.๓/๗	ศ ๓.๑ ม.๓/๔	ละครเป็นการแสดงที่เป็นเรื่องราวซึ่งจะต้อง ประกอบด้วยองค์ประกอบ ของละคร จะทำให้ ละครมีความ สมบูรณ์ อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่สะท้อนวิถี ชีวิต เรื่องราวของสังคม ซึ่งผู้ ชมสามารถนำข้อคิด ที่ได้จากละครมา ปรับใช้ในชีวิตได้	๔	๑๐
๙	นาฏยศัพท์และภาษาท่า	ศ ๓.๑ ม.๓/๒	ศ ๓.๑ ม.๓/๕	นาฏยศัพท์และภาษาท่า เป็นสิ่งที่ใช้ ในการแสดง นาฏศิลป์ไทย ทำให้การแสดงมีความสมบูรณ์ สวยงาม และมี เอกลักษณ์	๔	๕
๑๐	รำวงมาตรฐาน	ศ ๓.๑ ม.๓/๒	ศ ๓.๑ ม.๓/๕	รำวงมาตรฐานเป็นการแสดงที่พัฒนา มาจากการเล่น รำไท่น เป็นการแสดง ที่สร้างความสนุกสนานผ่อน คลายให้กับคนในชาติและเป็นศิลปะการแสดงถึง เอกลักษณ์ของชาติที่ควรอนุรักษ์ไว้สืบไป	๒	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑๑	การแสดงนาฏศิลป์	ศ ๓.๑ ม.๓/๓	ศ ๓.๑ ม.๓/๔	การแสดงนาฏศิลป์เป็นการแต่งที่เป็น เอกลักษณ์ ของ ชาติไทย ที่ มีความ สวยงามแตกต่างกันไป ตาม รูปแบบลักษณะของการแสดง ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึง ความเจริญรุ่งเรืองด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นมรดก ของชาติที่ควรอนุรักษ์และสืบสานไว้ให้คงอยู่ ต่อไป	๒	๔
๑๒	การประดิษฐ์ท่ารำ	-	ศ ๓.๑ ม.๓/๔	การประดิษฐ์ท่ารำที่ใช้ในการแสดง เป็นการสร้างสรรค์ การแสดงให้มีความ สมบูรณ์ สวยงาม ซึ่งในการ ประดิษฐ์ท่า รำจะต้องสร้างสรรค์ท่ารำให้มีความเห มะ สมและสัมพันธ์กับการแสดง เพื่อให้ มีการแสดงมีความ งดงาม น่าชม ผู้ชม เข้าใจความหมายของการแสดงชุดนั้น	๔	๑๐
๑๓	การเปรียบเทียบ องค์ประกอบของ นาฏศิลป์	-	ศ ๓.๑ ม.๓/๕	องค์ประกอบนาฏศิลป์เป็นสิ่งที่ทำให้การแสดง นาฏศิลป์มีความสมบูรณ์ สวยงาม น่าสนใจ และมี เอกลักษณ์	๒	๔
๑๔	สร้างสรรค์งานแสดง	ศ ๓.๑ ม.๓/๖ ศ ๓.๒ ม.๓/๑	ศ ๓.๑ ม.๓/๕ ศ ๓.๒ ม.๓/๒	การสร้างสรรค์การแสดงจะต้องคำนึงถึง ความ เหมาะสมของงาน และการออกแบบอุปกรณ์และ เครื่องแต่งกาย เพื่อการแสดงนาฏศิลป์ จะต้องมีความ เหมาะสมกับชุดการแสดง เพื่อให้การ แสดงมีความ สวยงามน่าประทับใจ และมีเอกลักษณ์	๔	๑๐
๑๕	นาฏศิลป์และการละคร	ศ ๓.๒ ม.๓/๓	ศ ๓.๒ ม.๓/๒	นาฏศิลป์และการละครเป็นสิ่งที่แสดง ถึงเอกลักษณ์ ของชาติที่ทรงคุณค่า สร้างความผ่อนคลายให้กับคนใน ชาติ และเป็นศิลปวัฒนธรรมของชาติที่ควร อนุรักษ์ไว้ สืบไป	๒	๔
รวมตัวชี้วัดทั้งสิ้น		๑๓	๖			
ระหว่างเรียน					๓๘	๘๐
สอบปลายภาค					๒	๒๐
รวมทั้งสิ้น					๔๐	๑๐๐

ส่วนที่ ๓
คำอธิบายรายวิชา/
ตัวชี้วัดและสาระการ
เรียนรู้แกนกลาง

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ศ ๑๑๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

ศึกษาการใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน ทดลองใช้สีด้วยเทคนิคง่ายๆ สามารถวาด ภาพระบายสีภาพธรรมชาติตามความรู้สึกของตนเอง สามารถอภิปรายเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะและขนาดของสิ่งต่างๆ รอบตัว ในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น รู้และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาในจังหวัดนครศรีธรรมราช ภูมิปัญญาไทย และ สากล สามารถรู้ว่ามีสิ่งต่างๆ สามารถบอกเล่าเสียงที่แตกต่างกัน สามารถบอกลักษณะของเสียงดัง-เบา และความ ช้า- เร็วของจังหวะ สามารถท่องบทกลอน ร้องเพลงง่ายๆ มีส่วนร่วมในกิจกรรมดนตรีอย่างสนุกสนาน สามารถ บอกความเกี่ยวข้องของเพลงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถเล่าถึงเพลงในจังหวัดนครศรีธรรมราชและระบุสิ่งที่ชื่นชอบในดนตรีจังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถเลียนแบบการเคลื่อนไหว เลียนแบบธรรมชาติ คนสัตว์ สิ่งของ สามารถแสดง ท่าทางง่ายๆ เพื่อสื่อความหมายแทนคำพูด สามารถบอกสิ่งที่ตนเองชอบ จากการดูหรือร่วมการแสดง สามารถ ระบุและเล่นการละเล่นของเด็กไทย บอกสิ่งที่ตนเองชอบในการแสดงนาฏศิลป์ โดยสร้างความรู้ความเข้าใจและใช้ กระบวนการทางทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ การปฏิบัติ การทดลอง การสังเกต การเลียนแบบ และการ แสดงออก เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีความรักในภูมิปัญญา จังหวัดนครศรีธรรมราช ความ เป็นไทยและมีจิตสาธารณะ และเห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม สามารถ อยู่กับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๑๘ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๑ ตัวชี้วัด ศ ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓

ศ ๒.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๓, ป.๑/๕

ศ ๒.๒ ป.๑/๑, ป.๑/๒ ศ ๓.๑ ป.

๑/๑, ป.๑/๓ ศ ๓.๒ ป.๑/๒

ตัวชี้วัดปลายทาง ๗ ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ป.๑/๔, ป.๑/๕

ศ ๑.๒ ป.๑/๑

ศ ๒.๑ ป.๑/๒, ป.๑/๔

ศ ๓.๑ ป.๑/๒

ศ ๓.๒ ป.๑/๑

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ศ ๑๒๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

ศึกษารูปร่าง รูปทรงที่พบในธรรมชาติ ทัศนธาตุที่เน้นเส้น รูปร่าง การใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงาน ทัศนศิลป์ ๓ มิติ สร้างภาพปะติดโดยการตัดหรือฉีกกระดาษ วาดภาพเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวของตนเองและเพื่อนบ้าน เลือกรายงานทัศนศิลป์และบรรยายถึงสิ่งที่มองเห็น รวมถึงเนื้อหาเรื่องราวสร้างสรรค์งาน ทัศนศิลป์เป็นรูปแบบงานโครงสร้างเคลื่อนไหว บอกความสำคัญของงานทัศนศิลป์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ประเภทต่างๆ ในจังหวัดนครราชสีมา โดยเน้นถึงวิธีการสร้างงานและวัสดุอุปกรณ์ สามารถจำแนกแหล่งกำเนิดของเสียงที่ได้ยิน คุณสมบัติของเสียง สูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น ของดนตรี สามารถ เคะจังหวะหรือเคลื่อนไหวร่างกายให้สอดคล้องกับเนื้อหาของเพลง สามารถร้องเพลงง่ายๆ ที่เหมาะสมกับวัย สามารถบอกความหมายและความสำคัญของเพลงที่ได้ยิน เข้าใจความสัมพันธ์ของเสียงร้องเสียงเครื่องดนตรีใน เพลงจังหวัดนครราชสีมาโดยใช้คำง่ายๆ สามารถแสดงและเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีในจังหวัดนครราชสีมา สามารถเคลื่อนไหวขณะอยู่กับที่และเคลื่อนไหวโดยสะท้อนอารมณ์ของตนเองอย่างอิสระ สามารถแสดงท่าทางเพื่อสื่อ ความหมายแทนคำพูด แสดงท่าทางประกอบจังหวะอย่างสร้างสรรค์ สามารถระบุนายาทในการชมการแสดงและ เล่นการละเล่นพื้นบ้าน เชื่อมโยงสิ่งที่พบเห็นในการละเล่นพื้นบ้านกับสิ่งที่พบเห็นในการดำรงชีวิตของคนไทย ระบุน สิ่งที่ชื่นชอบและภาคภูมิใจในการเล่นพื้นบ้านจังหวัดนครราชสีมา โดยสร้างความรู้ความเข้าใจและใช้กระบวนการ ทางทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ การปฏิบัติการทดลอง การสังเกต การเลียนแบบ และการแสดงออก เพื่อให้ ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความซื่อสัตย์สุจริตมีระเบียบวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีความรักในภูมิปัญญาจังหวัดนครราชสีมา ความเป็นไทยและมีจิต สาธารณะ และเห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม สามารถอยู่กับผู้อื่นใน สังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๒๕ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๖ ตัวชี้วัด ศ ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๔, ป.๒/๖

ศ ๑.๒ ป.๒/๑

ศ ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๕

ศ ๒.๒ ป.๒/๒

ศ ๓.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๕

ศ ๓.๒ ป.๒/๑, ป.๒/๓

ตัวชี้วัดปลายทาง ๙ ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ป.๒/๓, ป.๒/๕, ป.๒/๗, ป.๒/๘

ศ ๑.๒ ป.๒/๒

ศ ๒.๑ ป.๒/๔

ศ ๒.๒ ป.๒/๑

ศ ๓.๑ ป.๒/๔

ศ ๓.๒ ป.๒/๒

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ศ ๑๓๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

ศึกษารูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและในงานการออกแบบสิ่งต่างๆ ที่มีในบ้านและโรงเรียน รู้ประวัติความเป็นมาของงานทัศนศิลป์ในจังหวัด นครศรีธรรมราช อธิบายเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงาน ทัศนศิลป์ มีทักษะพื้นฐานในการใช้ วัสดุอุปกรณ์สร้างสรรค์งานปั้นและเน้นเรื่อง เส้น สี รูปร่าง รูปทรง และพื้นผิว สามารถวาดภาพระบายสีสิ่งของรอบตัว โดยวาดภาพ ถ่ายทอดความคิดความรู้สึกจากเหตุการณ์ชีวิตจริง วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ และ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ระบุสิ่งที่ชื่นชมและสิ่งที่ควรปรับปรุง ในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และจัดกลุ่มของภาพ ตามทัศนธาตุที่เน้นในงานทัศนศิลป์นั้นๆ เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาจังหวัด นครศรีธรรมราช ภูมิปัญญาไทย และสากล สามารถบรรยายรูปร่างลักษณะของเครื่องดนตรีที่เห็นและได้ยินในชีวิตประจำวัน บทบาทหน้าที่ของเพลงที่ได้ยิน ระบุ ลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีในจังหวัดนครศรีธรรมราช บอกความสำคัญและ ประโยชน์ของคนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในจังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถ ใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แทนเสียงและ จังหวะเคาะ และสามารถขับร้องและบรรเลงดนตรีง่ายๆ สามารถเคลื่อนไหวท่าทางสอดคล้องกับอารมณ์ของเพลงที่ฟัง สามารถ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงขับร้องของตนเองและผู้อื่น สามารถนำดนตรีไปใช้ใน ชีวิตประจำวันหรือโอกาสต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม สามารถอธิบาย ความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ ระบุสิ่งที่ เป็น ลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของการแสดง สามารถบอกประโยชน์ของการแสดงนาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน สามารถ แสดง ท่าทางประกอบเพลงตามรูปแบบนาฏศิลป์ สามารถเปรียบเทียบบทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม มีส่วนร่วมใน กิจกรรมการแสดงที่เหมาะสมกับวัย สามารถเล่าการ แสดงนาฏศิลป์ที่เคยเห็นในจังหวัดนครศรีธรรมราช และสามารถระบุสิ่งที่ เป็นลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์ โดยสร้างความรู้ความเข้าใจและใช้ กระบวนการทางทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ การปฏิบัติการทดลอง การสังเกต การเลียนแบบ และการแสดงออก เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ มีความรัก ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความซื่อสัตย์สุจริตมีระเบียบวินัย ไม่เร่ร่อน อยู่อย่างพอเพียง มีความ มุ่งมั่นในการทำงาน มีความรักในภูมิปัญญาจังหวัดนครศรีธรรมราช ความเป็น ไทยและมีจิตสาธารณะ และเห็นคุณค่างาน ทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม สามารถอยู่กับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถ นำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๒๙ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒๑ ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖, ป.๓/๗, ป.๓/๘, ป.๓/๙, ป.๓/๑๐

ศ ๑.๒ ป.๓/๑

ศ ๒.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖, ป.๓/๗

ศ ๒.๒ ป.๓/๑

ศ ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕

ศ ๓.๒ ป.๓/๑, ป.๓/๓

ตัวชี้วัดปลายทาง ๘ ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ป.๓/๖, ป.๓/๗, ป.๓/๘

ศ ๑.๒ ป.๓/๒

ศ ๒.๑ ป.๓/๔

ศ ๒.๒ ป.๓/๒

ศ ๓.๑ ป.๓/๒

ศ ๓.๒ ป.๓/๒

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ศ ๑๔๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา ๘๐ ชั่วโมง

ศึกษาลักษณะของรูปร่าง รูปทรงและทัศนธาตุของสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ รวมถึงลักษณะของภาพโดยเน้น เรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนัก แสงเงาในภาพ เส้น สี รูปร่าง รูปทรงพื้นผิว และ พื้นที่ว่าง สามารถวาดภาพระบายสีโดยเลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกและจินตนาการ มีทักษะ พื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างสรรค์งานพิมพ์ สามารถอธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของสีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็น ที่มีต่ออารมณ์ของมนุษย์ สามารถเปรียบเทียบความคิดความรู้สึกที่ถ่ายทอดผ่านงานทัศนศิลป์ของตนเองและบุคคลอื่น สามารถระบุ และอธิบายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ในเหตุการณ์ และงานเฉลิมฉลอง ของวัฒนธรรมในจังหวัดนครราชสีมา สามารถบอกประโยคเพลงอย่างง่าย สามารถระบุทิศทาง การเคลื่อนที่ขึ้นลงง่ายๆ ของทำนอง รูปแบบจังหวะและ ความเร็วของ จังหวะในเพลงที่ฟัง สามารถจำแนกประเภทของเครื่องดนตรีที่ใช้ในเพลงที่ฟัง สามารถใช้และเก็บเครื่องดนตรีอย่างถูกต้องและปลอดภัย สามารถร้องเพลงโดยใช้ ช่วงเสียงที่เหมาะสมกับตนเอง สามารถอ่าน เขียนโน้ตดนตรี ไทยและสากล สามารถระบุว่าดนตรีสามารถใช้ในการสื่อเรื่องราว สามารถบอกแหล่งที่มาและความสัมพันธ์ ของวิถี ชีวิตไทยที่สะท้อนในดนตรีและเพลงจังหวัดนครราชสีมา โดยระบุความสำคัญในการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี สามารถอธิบายประวัติความเป็นมาของ นาฏศิลป์ หรือชุดการแสดงอย่างง่าย อธิบายความสำคัญของการแสดงความรู้ ความเข้าใจในการเรียนและการแสดงนาฏศิลป์ สามารถระบุทักษะพื้นฐานทางนาฏศิลป์และการ ละครที่ใช้สื่อความหมาย และอารมณ์ สามารถแสดงการเคลื่อนไหวในจังหวะต่างๆ ตามความคิดของตนโดยใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์หรือศัพท์ ทางการละครง่ายๆ ใน การถ่ายทอดเรื่องราว สามารถแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่ และหมู่ สามารถเปรียบเทียบการแสดง นาฏศิลป์กับ การแสดงที่มาจากวัฒนธรรมอื่น สามารถเล่าสิ่งที่ชื่นชอบในการ แสดงโดยเน้นจุดสำคัญของเรื่องและ ลักษณะเด่นของตัวละคร สามารถระบุเหตุผลที่ควรรักษา และสืบทอดการแสดงนาฏศิลป์ในจังหวัดนครราชสีมา โดยสร้าง ความรู้ความเข้าใจและใช้กระบวนการทางทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ การปฏิบัติ การทดลอง การสังเกต การ เลียนแบบ และการแสดงออก เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความซื่อสัตย์ สุจริตมีระเบียบวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีความรักในภูมิปัญญาจังหวัด นครราชสีมา ความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ และเห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม สามารถอยู่กับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมี ความสุข และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๒๙ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๘ ตัวชี้วัด ศ ๑.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖

ศ ๑.๒ ป.๔/๒

ศ ๒.๑ ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๖, ป.๔/๗

ศ ๒.๒ ป.๔/๒

ศ ๓.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕

ศ ๓.๒ ป.๔/๑, ป.๔/๓, ป.๔/๔

ตัวชี้วัดปลายทาง ๑๑ ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ป.๔/๓, ป.๔/๖, ป.๔/๗, ป.๔/๘

ศ ๑.๒ ป.๔/๑

ศ ๒.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๕

ศ ๒.๒ ป.๔/๑

ศ ๓.๑ ป.๔/๒

ศ ๓.๒ ป.๔/๒

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ศ ๑๕๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา ๘๐ ชั่วโมง

ศึกษาเกี่ยวกับจังหวะตำแหน่งของสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อม ลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์ใน แหล่งเรียนรู้หรือนิทรรศการศิลปะ บรรยายประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคมได้ สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ต่างกัน ด้วย การวาดภาพ สามารถใช้เทคนิคของแสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี สามารถสร้างสรรค์งานปั้นจากดินน้ำมัน หรือ ดินเหนียว ที่เน้นการถ่ายทอดจินตนาการ สามารถสร้างสรรค์งาน พิมพ์ภาพ โดยเน้นการจัดวางตำแหน่งของสิ่ง ต่างๆ ในภาพได้ สามารถระบุปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์ และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตนเอง บอกวิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น และอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในจังหวัดนครศรีธรรมราช ภูมิปัญญาไทย และสากล สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีในจังหวัดนครศรีธรรมราช และวัฒนธรรมต่างๆ เห็นคุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน สามารถระบุองค์ประกอบดนตรีในเพลงที่ ใช้ในการสื่ออารมณ์ จำแนกลักษณะของเสียงขับร้องและเครื่องดนตรีที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่างๆ สามารถอ่าน เขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล ๕ ระดับเสียง สามารถใช้เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะและทำนอง สามารถร้องเพลง ไทยหรือเพลงสากลหรือเพลงไทยสากลที่เหมาะสมกับวัย สามารถค้นคว้าหาข้อมูล โดยใช้ประโยคเพลงแบบถามตอบ และสามารถใช้ดนตรีร่วมกับกิจกรรมในการแสดงออกตามจินตนาการ สามารถบรรยายองค์ประกอบนาฏศิลป์ สามารถแสดงท่าทางประกอบเพลงหรือเรื่องราวตามความคิดของตนโดยเน้นการใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ใน การสื่อความหมายและการแสดงออก มีส่วนร่วมในกลุ่มกับการเขียนเค้าโครงเรื่องหรือบทละครสั้นๆ สามารถ เปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์ชุดต่างๆ ของไทย ในแต่ละจังหวัดของไทย สามารถบอกประโยชน์ที่ได้รับจากการ ชมการแสดง และสามารถระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้านที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมและประเพณี โดย สร้างความรู้ความเข้าใจและใช้กระบวนการทางทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ การปฏิบัติ การทดลอง การสังเกต การเลียนแบบ และการแสดงออก เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความซื่อสัตย์สุจริตมีระเบียบวินัย ไม่เรียนรู้อย่างพอเพียง มีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีความรักในภูมิปัญญา จังหวัดนครศรีธรรมราช ความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ และเห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม สามารถอยู่กับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๒๖ ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๖ ตัวชี้วัด ศ ๑.๑ ป.๕/๑,
ป.๕/๕

ศ ๑.๒ ป.๕/๑, ป.๕/๒

ศ ๒.๑ ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๖, ป.๕/๗

ศ ๒.๒ ป.๕/๒

ศ ๓.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๔, ป.๕/๖

ศ ๓.๒ ป.๕/๑, ป.๕/๒

ตัวชี้วัดปลายทาง ๑๐ ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๖, ป.๕/๗

ศ ๒.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๕

ศ ๒.๒ ป.๕/๑

ศ ๓.๑ ป.๕/๓, ป.๕/๕

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ศ ๑๖๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา ๘๐ ชั่วโมง

ศึกษาหลักการจัดขนาดสัดส่วน และความสมดุล ในการสร้างงานทัศนศิลป์ สามารถสร้างงานทัศนศิลป์จาก รูปแบบ ๒ มิติ เป็น ๓ มิติ โดยใช้หลักการของแสงเงาและน้ำหนักสร้างสรรค์งานปั้นโดยใช้หลักการเพิ่มและลด สร้างสรรค์ งานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการของรูปและพื้นที่ว่าง สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาดสัดส่วน ความสมดุลในการสร้างงานทัศนศิลป์ อภิปรายเกี่ยวกับการใช้สี คู่ตรงข้ามในการถ่ายทอดความคิดและอารมณ์ สามารถ สร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพแผนผัง และภาพประกอบ เพื่อถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน บรรยายบทบาทของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของ ความเชื่อความศรัทธาในศาสนาที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในจังหวัดนราธิวาส ระบุและบรรยายอิทธิพลทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ของบุคคล และเห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญา จังหวัดนราธิวาส ภูมิปัญญาไทย และสากล สามารถบรรยายเพลงที่ฟัง โดยอาศัยองค์ประกอบดนตรี และศัพท์สังคีต สามารถจำแนกประเภทและบทบาทหน้าที่เครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ อธิบายเรื่องราวของ ดนตรีไทย ในประวัติศาสตร์ สามารถบรรยายความรู้สึกที่มีต่อดนตรี สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทำนอง จังหวะ การประสานเสียง และคุณภาพเสียงของเพลงที่ฟัง สามารถอ่านเขียนโน้ตไทย และโน้ตสากลทำนองง่ายๆ สามารถใช้ เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลง ดนตรี ที่มีจังหวะและทำนองง่ายๆ รวมถึงสามารถจำแนกดนตรีที่มาจากยุคสมัยที่ต่างกัน และสามารถอภิปรายอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรีในท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถอธิบายสิ่งที่มี ความสำคัญต่อการแสดงนาฏศิลป์และละคร โดยระบุประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงหรือการชมการแสดงนาฏศิลป์และ ละครสร้างสรรค์ สามารถบรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่องานนาฏศิลป์และการละครอย่างสร้างสรรค์ สามารถแสดง ความคิดเห็นในการชมการแสดง สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบใน ชีวิตประจำวัน สามารถสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวและการแสดงโดยเน้นการถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ สามารถออกแบบ เครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงอย่างง่าย และสามารถแสดงนาฏศิลป์และละครง่ายๆ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ โดยสร้างความรู้ความเข้าใจและใช้กระบวนการทางทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ การปฏิบัติ การทดลอง การสังเกต การเลียนแบบ และการแสดงออก เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความ ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มีความ มุ่งมั่นในการทำงาน มีความรักในภูมิปัญญาจังหวัด นครศรีธรรมราช ความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ และเห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๒๗ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๖ ตัวชี้วัด

- ศ ๑.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒
- ศ ๑.๒ ป.๖/๑, ป.๖/๓
- ศ ๒.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๕
- ศ ๒.๒ ป.๖/๒, ป.๖/๓
- ศ ๓.๑ ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖
- ศ ๓.๒ ป.๖/๑
- ศ ๑.๑ ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖, ป.๖/๗
- ศ ๑.๒ ป.๖/๒
- ศ ๒.๑ ป.๖/๔, ป.๖/๖
- ศ ๒.๒ ป.๖/๑
- ศ ๓.๑ ป.๖/๑
- ศ ๓.๒ ป.๖/๒

ตัวชี้วัดปลายทาง ๑๑ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ศ ๒๑๑๐๑ ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ (ภาคเรียนที่ ๑)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา ๔๐ ชั่วโมง /ภาคเรียน/ ๑.๐ หน่วยกิต

ทัศนศิลป์ ๑

ศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของงานทัศนศิลป์และสิ่งแวดล้อมโดยใช้ความรู้เรื่อง ทัศนธาตุ หลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ โดยเน้นความเป็นเอกภาพความกลมกลืนและความสมดุล วาดภาพ ทัศนียภาพแสดงให้เห็นระยะใกล้ไกลเป็น ๓ มิติ รวบรวมงานปั้นหรือสื่อผสมมาสร้างเป็นเรื่องราว ๓ มิติโดยเน้นความ เป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และการสื่อถึงเรื่องราวของงาน การออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์หรือกราฟิกอื่น ๆ ในการนำเสนอความคิดและข้อมูล ประเมินงานทัศนศิลป์และวิธีการปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่นโดยใช้เกณฑ์ ที่กำหนดให้ ลักษณะ รูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและของท้องถิ่นตนเองจากอดีต จนถึงปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ของ ภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย และการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของวัฒนธรรมไทยและสากล โดยใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์ การอภิปราย กระบวนการกลุ่ม เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการสื่อสาร การสื่อ ความคิดจินตนาการและเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๙ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๖ ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๕, ม.๑/๖

ศ ๑.๒ ม.๑/๑, ม.๑/๒

ตัวชี้วัดปลายทาง ๓ ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ม.๑/๓, ม.๑/๔

ศ ๑.๒ ม.๑/๓

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ศ ๒๑๑๐๒ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ (ภาคเรียนที่ ๒)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

เวลา ๔๐ ชั่วโมง /ภาคเรียน/ ๑.๐ หน่วยกิต

ดนตรี

ศึกษาวิเคราะห์โน้ตไทย และโน้ตสากล เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรม

ที่ต่างกัน ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ จัดประเภท ของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็ว ของจังหวะและความดัง - เบา แตกต่างกัน เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการฟังดนตรีแต่ละประเภท นำเสนอ ตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบ และอธิบายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าสนใจ การใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพ งานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง การใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ บทบาทความสัมพันธ์และ อิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย และความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอธิบาย กระบวนการกลุ่ม เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนนำความรู้และ หลักการทางดนตรีมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

นาฏศิลป์

ศึกษาวิเคราะห์อิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชมนาฏยศัพท์ หรือศัพท์ทางการละครที่ใช้ในการแสดง การแสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ การทำงานเป็นกลุ่มใน กระบวนการผลิตการแสดง การใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพ การแสดงที่ชมโดยเน้นเรื่อง การใช้เสียง การแสดงท่า และการเคลื่อนไหว ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้านและประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ การ อธิบาย กระบวนการกลุ่ม การสืบค้นข้อมูลและการบันทึกข้อมูล เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถใน การสื่อสารและเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๑๘ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๓ ตัวชี้วัด ศ ๒.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๔, ม.๑/๕, ม.๑/๗, ม.๑/๘, ม.๑/๙

ศ ๒.๒ ม.๑/๒

ศ ๓.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๕

ศ ๓.๒ ม.๑/๒

ตัวชี้วัดปลายทาง ๕ ตัวชี้วัด

ศ ๒.๑ ม.๑/๓, ม.๑/๖

ศ ๒.๒ ม.๑/๑

ศ ๓.๑ ม.๑/๔

ศ ๓.๒ ม.๑/๑

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ศ ๒๒๑๐๑ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ (ภาคเรียนที่ ๑)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

เวลา ๔๐ ชั่วโมง /ภาคเรียน/ ๑.๐ หน่วยกิต

ทัศนศิลป์

ศึกษาวิเคราะห์ทัศนธาตุในด้านรูปแบบ และแนวคิดของงานทัศนศิลป์ ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุอุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน การวาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมาย และเรื่องราวต่าง ๆ การสร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์และนำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนางาน วาดภาพแสดงบุคลิกลักษณะของตัวละคร วิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจ และนำเสนอตัวอย่างประกอบ ระบุเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงของ งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัยโดยเน้นถึงแนวคิดและเนื้อหาของงานและเปรียบเทียบแนวคิดในการ ออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย กระบวนการกลุ่ม การสืบค้นข้อมูลและการบันทึกข้อมูล เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการ สื่อสารและเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๑๐ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๖ ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๖

ศ ๑.๒ ม.๒/๑, ม.๒/๒

ตัวชี้วัดปลายทาง ๔ ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ม.๒/๒, ม.๒/๕, ม.๒/๗

ศ ๑.๒ ม.๒/๓

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ศ ๒๑๑๐๒ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ (ภาคเรียนที่ ๒)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

เวลา ๔๐ ชั่วโมง /ภาคเรียน/ ๑.๐ หน่วยกิต

ดนตรี

ศึกษาและเปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน โน้ตไทยและโน้ตสากลที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี ร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง อารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟังประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรีของตนเองหลังจากการฝึก ปฏิบัติ ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง บทบาทและอิทธิพลของ ดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ อิทธิพลของวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบของ ดนตรีในประเทศไทย โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย กระบวนการกลุ่ม การสืบค้นข้อมูลและการ บันทึกข้อมูล เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการสื่อสารและเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ให้ เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

นาฏศิลป์

ศึกษาวิเคราะห์การบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง หลักและวิธีการสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้ องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่นโดยใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการ ละครที่เหมาะสม เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่าง นาฏศิลป์และการละครกับ สาระการเรียนรู้อื่น ๆ ลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ การแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์ พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหกรรมที่เคยนิยมกันในอดีต และอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหา ของละคร โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย กระบวนการกลุ่ม การสืบค้นข้อมูลและการบันทึกข้อมูล เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการสื่อสารและเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยมีจิตสำนึกและรักความเป็นไทย

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๑๐ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๖ ตัวชี้วัด

ศ ๒.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๕, ม.๒/๖

ศ ๒.๒ ม.๒/๑

ศ ๓.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๕

ศ ๓.๒ ม.๒/๒, ม.๒/๓

ตัวชี้วัดปลายทาง ๔ ตัวชี้วัด

ศ ๒.๑ ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๗

ศ ๒.๒ ม.๒/๒

ศ ๓.๑ ม.๒/๒

ศ ๓.๒ ม.๒/๑

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ศ ๒๓๑๐๑ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ภาคเรียนที่ ๑)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

เวลา ๔๐ ชั่วโมง /ภาคเรียน/ ๑.๐ หน่วยกิต

ทัศนศิลป์ ๓

ศึกษาวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ที่เลือกมาโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ เทคนิค วิธีการ ของศิลปินในการสร้างงานทัศนศิลป์ วิธีการใช้ ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ การสร้างงานทัศนศิลป์อย่างน้อย ๓ ประเภทการผสมผสานวัสดุต่าง ๆ ในการ สร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการออกแบบ สร้างงานทัศนศิลป์ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ และจินตนาการ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์สื่อความหมายเป็นเรื่องราวโดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุ และหลักการ ออกแบบ รูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และผู้อื่น หรือของศิลปิน สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ เพื่อบรรยายเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย งานทัศนศิลป์และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ เลื่องงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ งานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่า ของวัฒนธรรม และเปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย กระบวนการกลุ่ม การสืบค้นข้อมูลและการบันทึกข้อมูล เพื่อให้เกิด ความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๑๓ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๙ ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม.๓/๓, ม.๓/๔, ม.๓/๕, ม.๓/๘, ม.๓/๙, ม.๓/๑๐

ศ ๑.๒ ม.๓/๑

ตัวชี้วัดปลายทาง ๔ ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ม.๓/๖, ม.๓/๗, ม.๓/๑๑

ศ ๑.๒ ม.๓/๒

คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาพื้นฐาน)

ศ ๒๓๑๐๒ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ภาคเรียนที่ ๒)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

เวลา ๔๐ ชั่วโมง /ภาคเรียน/ ๑.๐ หน่วยกิต

ดนตรี

ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น เทคนิคและการแสดงออกในการร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง แต่งเพลงสั้น ๆ จังหวะง่าย ๆ การเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์ งานดนตรีของตนเอง ความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น อิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและ สังคม นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสมโดยการบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ วิวัฒนาการของดนตรีแต่ละยุคสมัย และลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย กระบวนการกลุ่ม การสืบค้นข้อมูลและการบันทึกข้อมูล เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการสื่อสารและเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

นาฏศิลป์

ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละคร นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละคร ที่เหมาะสม บรรยายเปรียบเทียบการแสดง อากัปกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและการแสดงการใช้ความคิดใน การพัฒนารูปแบบการแสดง การแปลความและการสื่อสารผ่านการแสดง การวิจารณ์ เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มี ความแตกต่างกันโดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์ การแสดงในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ การเสนอแนวคิดจาก เนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันการออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์และการละคร ในชีวิตประจำวันและการแสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย กระบวนการกลุ่ม การสืบค้นข้อมูลและการบันทึกข้อมูล เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการ สื่อสารและเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด ๑๙ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๓ ตัวชี้วัด ศ ๒.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๔, ม.๓/๕, ม.๓/๖, ม.๓/๗

ศ ๒.๒ ม.๓/๒

ศ ๓.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม.๓/๓, ม.๓/๖, ม.๓/๗

ศ ๓.๒ ม.๓/๑, ม.๓/๓

ตัวชี้วัดปลายทาง ๖ ตัวชี้วัด

ศ ๒.๑ ม.๓/๒, ม.๓/๓

ศ ๒.๒ ม.๓/๑

ศ ๓.๑ ม.๓/๔, ม.๓/๕

ศ ๓.๒ ม.๓/๒

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกิจกรรมศิลปะ
อย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. อภิปรายเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะและขนาดของสิ่งต่างๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น	รูปร่างลักษณะ และขนาดของสิ่ง ต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่ มนุษย์สร้างขึ้น	ทัศนศิลป์ในห้องเรียน
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. บอกความรู้สึกที่มีต่อ ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมรอบตัว	ความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่นรู้สึกประทับใจกับความงามของบริเวณรอบอาคารเรียน หรือรู้สึกถึงความไม่เป็นระเบียบของสภาพภายในห้องเรียน	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. มีทักษะพื้นฐานในการใช้ วัสดุ อุปกรณ์สร้างงาน ทัศนศิลป์	การใช้วัสดุ อุปกรณ์ เช่น ดิน เหนียว ดินน้ำมัน ดินสอ พู่กัน กระดาษ สีเทียน สีน้ำ ดินสอสีสร้างงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๔. สร้างงานทัศนศิลป์โดยการทดลองใช้สี ด้วยเทคนิคง่าย ๆ	การทดลองสีด้วยการใช้สีน้ำ สีโปสเตอร์ สีเทียน และสีจากธรรมชาติที่ได้ในห้องเรียน	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๕. วาดภาพระบายสีภาพ ธรรมชาติตามความรู้สึกของตนเอง	การวาดภาพระบายสีตามความรู้สึกของตนเอง	-

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑. ระบุงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน	งานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน	วัฒนธรรมท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่น

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. รู้ว่าสิ่งต่าง ๆ สามารถก่อให้เกิดเสียง ที่แตกต่างกัน	- การกำเนิดของเสียง - เสียงจากธรรมชาติ - แหล่งกำเนิดของเสียง - สีสันทันของเสียง	ดนตรีพื้นบ้าน
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. บอกลักษณะของเสียงดัง-เบาและความช้า-เร็วของ จังหวะ	- ระดับเสียงดัง-เบา (Dynamic) - อัตราความเร็วของจังหวะ Tempo	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. ท่องบทกลอน ร้องเพลงง่าย ๆ	- การอ่านบทกลอนประกอบ จังหวะ - การร้องเพลงประกอบจังหวะ	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๔. มีส่วนร่วมในกิจกรรมดนตรีอย่างสนุกสนาน	- กิจกรรมดนตรี - การร้องเพลง - การเคาะจังหวะ - การเคลื่อนไหวประกอบบทเพลง ตามความดัง-เบาของบทเพลงตามความช้าเร็วของจังหวะ	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. บอกความเกี่ยวข้องของเพลงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	● เพลงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - เพลงกล่อมเด็ก - บทเพลงประกอบการละเล่น - เพลงสำคัญ (เพลงชาติไทย เพลงสรรเสริญพระบารมี)	-

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. เล่าถึงเพลงในท้องถิ่น	● ที่มาของบทเพลงในท้องถิ่น	ประวัติของบทเพลงท้องถิ่น เช่น - เพลงบอก - รำโนราห์
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. ระบุสิ่งที่ชื่นชอบในดนตรีท้องถิ่น	● ความน่าสนใจของบทเพลงในท้องถิ่น	

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. เลียนแบบการเคลื่อนไหว	● การเคลื่อนไหวลักษณะต่าง ๆ - การเลียนแบบธรรมชาติ - การเลียนแบบคน สัตว์ สิ่งของ	นาฏศิลป์พื้นบ้าน/ท้องถิ่น - รำโนราห์
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. แสดงท่าทางง่าย ๆ เพื่อสื่อความหมายแทนคำพูด	● การใช้ภาษาท่า และการประดิษฐ์ท่าประกอบเพลง ● การแสดงประกอบเพลงที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติสัตว์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. บอกสิ่งที่ตนเองชอบ จากการดูหรือร่วมการแสดง	● การเป็นผู้ชมที่ดี	-

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของ นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑. ระบุ และเล่นการละเล่นของเด็กไทย	● การละเล่นของเด็กไทย - วิธีการเล่น - กติกา	ภูมิปัญญาท้องถิ่น - ม้าก้านกล้วย
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. บอกสิ่งที่ตนเองชอบในการแสดงนาฏศิลป์	● การแสดงนาฏศิลป์	-

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ
อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. บรรยายรูปร่างรูปทรงที่พบในธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเช่น รูปกลม รี สามเหลี่ยมสี่เหลี่ยม และกระบอก	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. ระบุทัศนธาตุที่อยู่ใน สิ่งแวดล้อม และงาน ทัศนศิลป์โดยเน้นเรื่องเส้น สี รูปร่าง และรูปทรง	เส้น สี รูปร่าง รูปทรงในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ เช่น งานวาด งานปั้น และงานพิมพ์ภาพ	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๓. สร้างงานทัศนศิลป์ต่าง ๆ โดยใช้ทัศนธาตุที่ เน้นเส้น รูปร่าง	เส้น รูปร่างในงานทัศนศิลป์ประเภท ต่าง ๆ เช่น งานวาด งานปั้น และงาน พิมพ์ภาพ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุอุปกรณ์ สร้าง งานทัศนศิลป์ ๓ มิติ	การใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงาน ทัศนศิลป์ ๓ มิติ	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๕. สร้างภาพปะติดโดยการตัดหรือฉีกกระดาษ	ภาพปะติดจากกระดาษ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๖. วาดภาพเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับ ครอบครัวของตนเอง และเพื่อนบ้าน	การวาดภาพถ่ายทอดเรื่องราว	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๗. เลือ่างานทัศนศิลป์ และ บรรยายถึงสิ่งที่ มองเห็นรวมถึง เนื้อหาเรื่องราว	เนื้อหาเรื่องราวในงานทัศนศิลป์	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๘. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เป็น รูปแบบงานโครงสร้าง เคลื่อนไหว	งานโครงสร้างเคลื่อนไหว	-

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญา

ท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. บอกความสำคัญของงานทัศนศิลป์ที่พบ เห็นใน ชีวิตประจำวัน	ความสำคัญของงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. อภิปรายเกี่ยวกับงาน ทัศนศิลป์ประเภท ต่าง ๆ ใน ท้องถิ่นโดยเน้นถึงวิธีการสร้าง งานและวัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้	งานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	งานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น เช่น - อนุสาวรีย์ท้าวสุทเดช

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิจารณ์คุณค่าดนตรี

ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. จำแนกแหล่งกำเนิด ของ เสียงที่ได้ ยิน	- สีสันทันของเสียงเครื่องดนตรี - สีสันทันของเสียงมนุษย์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. จำแนกคุณสมบัติของเสียง สูง- ต่ำ , ดัง-เบา ยาว-สั้น ของดนตรี	การฝึกโสตประสาท การจำแนกเสียงสูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. เคาระจังหวะหรือเคลื่อนไหว ร่างกายให้ สอดคล้องกับเนื้อหาของ เพลง	- การเคลื่อนไหวประกอบเนื้อหาในบทเพลง - การเล่นเครื่องดนตรีประกอบเพลง	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๔. ร้องเพลงง่าย ๆ ที่เหมาะสมกับวัย	● การขับร้อง	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. บอกความหมายและ ความสำคัญของเพลงที่ได้ยิน	● ความหมายและความสำคัญของเพลงที่ได้ยิน - เพลงปลุกใจ	-

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญา

ท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑. บอกความสัมพันธ์ของเสียงร้องเสียงเครื่องดนตรีในเพลง ท้องถิ่น โดยใช้คำง่าย ๆ	● บทเพลงในท้องถิ่น - ลักษณะของเสียงร้องในบทเพลง - ลักษณะของเสียงเครื่องดนตรีที่ใช้ในบทเพลง	ลักษณะของเสียงร้อง เช่น - เสียงร้องเพลงร้องเรือ - ลักษณะของเสียงดนตรี - เสียงกรับ - เสียงฉิ่ง
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. แสดงและเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีในท้องถิ่น	● กิจกรรมดนตรีในโอกาสพิเศษ - ดนตรีกับโอกาสสำคัญในโรงเรียน - ดนตรีกับวันสำคัญของชาติ	-

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. เคลื่อนไหวขณะอยู่กับที่และเคลื่อนที่	● การเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ - การนั่ง - การยืน - การเดิน	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. แสดงการเคลื่อนไหวที่ สะท้อน อารมณ์ของตนเองอย่างอิสระ	● การประดิษฐ์ท่าจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ ● เพลงที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. แสดงท่าทาง เพื่อสื่อ ความหมายแทนคำพูด	● หลักและวิธีการปฏิบัตินาฏศิลป์ - การฝึกภาษาท่าสื่อ ความหมายแทนอากัปกิริยา - การฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนลำตัว	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๔. แสดงท่าทางประกอบจังหวะอย่างสร้างสรรค์	● การใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ประกอบจังหวะ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. ระบุมารยาทในการชมการแสดง	● มารยาทในการชมการแสดงการเข้าชมหรือมีส่วนร่วม	-

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของ นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. ระบุนและเล่นการละเล่นพื้นบ้าน	● การละเล่นพื้นบ้าน - วิธีการเล่น - กติกา	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. เชื่อมโยงสิ่งที่พบเห็นใน การละเล่นพื้นบ้านกับสิ่งที่พบเห็นในการดำรงชีวิตของคน ไทย	● ที่มาของการละเล่นพื้นบ้าน	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. ระบุนสิ่งที่ชื่นชอบและภาคภูมิใจในการละเล่นพื้นบ้าน	● การละเล่นพื้นบ้าน	-

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ ทศศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกิจกรรมศิลปะ
อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. บรรยาย รูปร่าง รูปทรงใน ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	รูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. ระบุ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้สร้างผลงานเมื่อชม งานทัศนศิลป์	วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้สร้างงาน ทัศนศิลป์ประเภทงาน วาด งานปั้น งาน พิมพ์ภาพ	วัสดุ อุปกรณ์ในท้องถิ่น - เชือก - ก้านกล้วย - ใบไม้
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. จำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่างๆในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงาน ทัศนศิลป์ โดยเน้นเรื่อง เส้น สี รูปร่าง รูปทรง และพื้นผิว	เส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ใน ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์	เส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ในธรรมชาติ - ทุ่งนา - ทะเล
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. วาดภาพ ระบายสีสิ่งของ รอบตัว	การวาดภาพระบายสี สิ่งของรอบตัวด้วยสีเทียน ดินสอสี และสีโปสเตอร์	สิ่งของรอบตัว - การดำรงชีวิต - การประกอบอาชีพ
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. มีทักษะพื้นฐาน ในการใช้ วัสดุอุปกรณ์สร้างสรรค์งานปั้น	การใช้วัสดุอุปกรณ์ในงานปั้น	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๖. วาดภาพถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกจาก เหตุการณ์ชีวิตจริงโดยใช้เส้น รูปร่างรูปทรง สี และ พื้นผิว	การใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว วาด ภาพถ่ายทอดความคิดความรู้สึก	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๗. บรรยายเหตุผลและวิธีการ ในการสร้างงานทัศนศิลป์โดย เน้นถึงเทคนิคและวัสดุอุปกรณ์	วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิควิธีการใน การสร้างงานทัศนศิลป์	วัสดุหาได้ในท้องถิ่น - เชือก - ใบไม้
ตัวชี้วัดปลายทาง ๘. ระบุสิ่งที่ชื่นชมและสิ่งที่ควรปรับปรุงในงานทัศนศิลป์ของตนเอง	การแสดงความคิดเห็นในงาน ทัศนศิลป์ของตนเอง	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๙. ระบุ และจัดกลุ่มของภาพตามทัศนธาตุที่เน้นในงานทัศนศิลป์นั้น ๆ	การจัดกลุ่มของภาพตามทัศนธาตุ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๐. บรรยายลักษณะรูปร่าง รูปทรง ในงานการออกแบบสิ่งต่าง ๆ ที่มีในบ้านและโรงเรียน	รูปร่าง รูปทรง ในงานออกแบบ	-

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. เล่าถึงที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	ที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	ที่มาของงานทัศนศิลป์ท้องถิ่น - อู่โบสถ์วัดท่าพูด
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. อธิบายเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการสร้างงาน ทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการสร้างงาน ทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	- เรือพระ - ไบยางพารา

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและ
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. ระบุรูปร่างลักษณะของ เครื่องดนตรีที่ เห็นและได้ยินใน ชีวิตประจำวัน	● รูปร่างลักษณะของเครื่องดนตรี ● เสียงของเครื่องดนตรี	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. ใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แทนเสียง และจังหวะเคาะ	● สัญลักษณ์แทนคุณสมบัติของเสียง(สูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น) ● สัญลักษณ์แทนรูปแบบจังหวะ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. บอกบทบาทหน้าที่ของเพลงที่ได้ยิน	● บทบาทหน้าที่ของบทเพลงสำคัญ - เพลงชาติ - เพลงสรรเสริญพระบารมี - เพลงประจำโรงเรียน	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๔. ขับร้องและบรรเลงดนตรีง่ายๆ	● การขับร้องเดี่ยวและหมู่ ● การบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบเพลง	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. เคลื่อนไหวท่าทาง สอดคล้องกับ อารมณ์ของเพลงที่ฟัง	● การเคลื่อนไหวตามอารมณ์ของบทเพลง	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๖. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงขับร้องของ ตนเองและผู้อื่น	● การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงร้อง และเสียงดนตรี - คุณภาพเสียงร้อง - คุณภาพเสียงดนตรี	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๗. นำดนตรีไปใช้ใน ชีวิตประจำวันหรือ โอกาสต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม	● การใช้ดนตรีในโอกาสพิเศษ - ดนตรีในงานรื่นเริง - ดนตรีในการฉลองวันสำคัญของชาติ	-

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. ระบุลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น	● เอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น - ลักษณะเสียงร้องของดนตรีในท้องถิ่น - ภาษาและเนื้อหาในบทร้องของดนตรีในท้องถิ่น ● เครื่องดนตรีและวงดนตรีในท้องถิ่น	เสียงของดนตรีในท้องถิ่น เช่น - เสียงดนตรีรำมโนราห์ - เสียงดนตรีทับ (โทน) - ภาษาและเนื้อหาของบทร้องเพลงมโนราห์
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. ระบุความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	● ดนตรีกับการดำเนินชีวิตในท้องถิ่น - ดนตรีในชีวิตประจำวัน ดนตรีในวาระสำคัญ	ดนตรีกับการดำเนินชีวิตในท้องถิ่น เช่น ระเบียบการดึก

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ในสถานการณ์สั้น ๆ	● การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ - รำวงมาตรฐาน - เพลงพระราชนิพนธ์ - สถานการณ์สั้น ๆ - สถานการณ์ที่กำหนดให้	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. แสดงท่าทางประกอบเพลงตามรูปแบบนาฏศิลป์	● หลักและวิธีการปฏิบัตินาฏศิลป์ - การฝึกภาษาท่าสื่ออารมณ์ของมนุษย์ - การฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนขา	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. เปรียบเทียบบทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม	● หลักในการชมการแสดง - ผู้แสดง - ผู้ชม - การมีส่วนร่วม	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแสดงที่เหมาะสมกับวัย		
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. บอกประโยชน์ของการแสดงนาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน	● การบูรณานาฏศิลป์กับสาระ การเรียนรู้อื่น	-

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของ นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. เล่าการแสดงนาฏศิลป์ที่เคยเห็นในท้องถิ่น	● การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านหรือท้องถิ่นของตน	ประวัติความเป็นมาของการแสดงเช่น - เพลงบอก - มโนราห์ - ระบำกริดยาง
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. ระบุสิ่งที่บ่งชี้ลักษณะเด่น และเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์	● การแสดงนาฏศิลป์ - ลักษณะเอกลักษณ์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. อธิบายความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์	● ที่มาของการแสดงนาฏศิลป์สิ่งที่เคารพ	-

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ
อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. เปรียบเทียบรูปลักษณะ ของรูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงาน ทัศนศิลป์	รูปร่าง รูปทรง ในธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพล ของสีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็นที่มีต่อ อารมณ์ของมนุษย์	อิทธิพลของสี วรรณะอุ่น และ วรรณะ เย็น	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๓. จำแนกทัศนธาตุของสิ่ง ต่างๆใน ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์โดย เน้นเรื่องเส้น สี รูปร่าง รูปทรงพื้นผิว และพื้นที่ว่าง	เส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่างใน ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. มีทักษะพื้นฐานในการใช้ วัสดุ อุปกรณ์สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ	การใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างงานพิมพ์ภาพ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. มีทักษะพื้นฐานในการใช้ วัสดุ อุปกรณ์สร้างสรรค์งานวาดภาพระบาย สี	การใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการวาด ภาพ ระบายสี	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๖. บรรยายลักษณะของภาพ โดยเน้น เรื่อง การจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงา ในภาพ	การจัดระยะความลึก น้ำหนักและแสงเงา ในการวาดภาพ	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๗. วาดภาพระบายสี โดยใช้สีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็น ถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ	การใช้สีวรรณะอุ่นและใช้สี วรรณะเย็น วาดภาพถ่ายทอด ความรู้สึกและจินตนาการ	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๘. เปรียบเทียบความคิด ความรู้สึกที่ถ่ายทอดผ่านงานทัศนศิลป์ของตนเองและบุคคลอื่น	ความเหมือนและความแตกต่าง ในงานทัศนศิลป์ความคิดความรู้สึกที่ถ่ายทอดในงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๙. เลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกในการสร้างงานทัศนศิลป์	การเลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอด อารมณ์ความรู้สึก	-

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑. ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ในเหตุการณ์ และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรมในท้องถิ่น	งานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรม ท้องถิ่น	งานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น - เรือพระ
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. บรรยายเกี่ยวกับงาน ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ	งานทัศนศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ	

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและ
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑. บอกประโยคเพลงอย่างง่าย	● โครงสร้างของบทเพลง - ความหมายของประโยคเพลง - การแบ่งประโยคเพลง	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. จำแนกประเภทของเครื่องดนตรีที่ใช้ในเพลงที่ฟัง	● ประเภทของเครื่องดนตรี ● เสียงของเครื่องดนตรีแต่ละประเภท	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. ระบุทิศทางการเคลื่อนที่ขึ้น - ลงง่าย ๆ ของทำนอง รูปแบบจังหวะและความเร็ว ของจังหวะในเพลงที่ฟัง	● การเคลื่อนที่ขึ้น - ลงของทำนอง ● รูปแบบจังหวะของทำนองจังหวะ ● รูปแบบจังหวะ ● ความช้า — เร็วของจังหวะ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. อ่าน เขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล	● เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทาง ดนตรี - ญอแจประจำหลัก - บรรทัดห้าเส้น - โน้ตและเครื่องหมายหยุด - เส้นกันห้อง ● โครงสร้างโน้ตเพลงไทย - การแบ่งห้อง - การแบ่งจังหวะ	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๕. ร้องเพลงโดยใช้ช่วงเสียงที่เหมาะสมกับตนเอง	● การขับร้องเพลงในบันไดเสียงที่เหมาะสมกับตนเอง	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๖. ใช้และเก็บเครื่องดนตรีอย่าง ถูกต้อง และปลอดภัย	● การใช้และการดูแลรักษาเครื่องดนตรี ของตน	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๗. ระบุว่าดนตรีสามารถใช้ใน การสื่อเรื่องราว	● ความหมายของเนื้อหาในบทเพลง	-

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็น มรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑. บอกแหล่งที่มาและ ความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตไทย ที่สะท้อนในดนตรี และเพลงท้องถิ่น	● ความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตกับผลงานดนตรี - เนื้อหาเรื่องราวในบทเพลงกับวิถีชีวิต - โอกาสในการบรรเลงดนตรี	ความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตกับ ผลงานดนตรี เช่น - เพลงบอก - รำมโนราห์ - ระบำกริดยาง
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. ระบุความสำคัญในการ อนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี	● การอนุรักษ์วัฒนธรรมทางดนตรี - ความสำคัญและความจำเป็นในการอนุรักษ์ - แนวทางในการอนุรักษ์	-

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า

นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. ระบุทักษะพื้นฐานทาง นาฏศิลป์และการละครที่ใช้สื่อความหมาย และอารมณ์	● หลักและวิธีการปฏิบัตินาฏศิลป์ - การฝึกภาษาท่า - การฝึกนาฏยศัพท์	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. ใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ หรือศัพท์ทางการละครง่าย ๆ ในการถ่ายทอดเรื่องราว	● การใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ ประกอบเพลงปลุกใจและเพลงพระ ราชนิพนธ์ ● การใช้ศัพท์ทางการละครในการถ่ายทอดเรื่องราว	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. แสดง การเคลื่อนไหวในจังหวะต่าง ๆ ตามความคิดของตน	● การประดิษฐ์ท่าทางหรือท่ารำ ประกอบจังหวะพื้นเมือง	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. แสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่	● การแสดงนาฏศิลป์ ประเภทคู่และหมู่ - รำวงมาตรฐาน - ระบำ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. เล่าสิ่งที่ชื่นชอบในการ แสดงโดย เน้นจุดสำคัญของเรื่องและลักษณะ เด่น ของตัวละคร	● การเล่าเรื่อง - จุดสำคัญ - ลักษณะเด่นของตัวละคร	-

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. อธิบายประวัติความเป็นมา ของนาฏศิลป์ หรือชุดการแสดงอย่างง่าย ๆ	● ความเป็นมาของนาฏศิลป์ ● ที่มาของชุดการแสดง	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. เปรียบเทียบการแสดง นาฏศิลป์กับการ แสดงที่มาจาก วัฒนธรรมอื่น	● การชมการแสดง - นาฏศิลป์ - การแสดงของท้องถิ่น	การแสดงท้องถิ่นประเภทต่างๆ เช่น - ระบำกรีดยาง - รำโนราห์
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. อธิบายความสำคัญของการ แสดงความ เคารพในการเรียนและการแสดงนาฏศิลป์	● ความเป็นมาของนาฏศิลป์ - การทำความเคารพก่อนเรียนและก่อนแสดง	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. ระบุเหตุผลที่ควรรักษา และ สืบทอด การแสดงนาฏศิลป์	● ความเป็นมาของนาฏศิลป์ - คุณค่า	-

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. บรรยายเกี่ยวกับจังหวะ ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	● จังหวะ ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ต่างกัน	● ความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๓. วาดภาพ โดยใช้เทคนิคของแสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี	● แสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๔. สร้างสรรค์งานปั้นจาก ดินน้ำมัน หรือดินเหนียวโดยเน้น การถ่ายทอดจินตนาการ	● การสร้างงานปั้นเพื่อถ่ายทอด จินตนาการด้วยการใช้ดินน้ำมันหรือ ดินเหนียว	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ โดยเน้นการจัดวางตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในภาพ	● การจัดภาพในงานพิมพ์ภาพ	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๖. ระบุปัญหาในการจัด องค์ประกอบศิลป์ และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ ของตนเองและบอกวิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น	● การจัดองค์ประกอบศิลป์และการ สื่อความหมาย ในงานทัศนศิลป์	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๗. บรรยายประโยชน์และ คุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม	● ประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์	-

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบของงาน ทัศนศิลป์ในแหล่งเรียนรู้หรือ นิทรรศการศิลปะ	● ลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. อภิปรายเกี่ยวกับงาน ทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น	● งานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น	งานศิลปาชีพ - เรือพระ

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑. ระบุองค์ประกอบดนตรีในเพลงที่ใช้ในการสื่ออารมณ์	● การสื่ออารมณ์ของบทเพลงด้วยองค์ประกอบดนตรี - จังหวะกับอารมณ์ของบทเพลง - ทำนองกับอารมณ์ของบทเพลง	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. จำแนกลักษณะของเสียง ขั้วร้องและเครื่องดนตรีที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ	● ลักษณะของเสียงนักร้องกลุ่มต่างๆ ● ลักษณะเสียงของวงดนตรีประเภทต่าง ๆ	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. อ่าน เขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล ๕ ระดับเสียง	● เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทาง ดนตรี - บันไดเสียง ๕ เสียง Pentatonic scale - โน้ตเพลงในบันไดเสียง ๕ เสียง Pentatonic scale	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. ใช้เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะ และทำนอง	● การบรรเลงเครื่องประกอบจังหวะ ● การบรรเลงทำนองด้วยเครื่องดนตรี	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๕. ร้องเพลงไทยหรือเพลงสากลหรือเพลงไทยสากลที่เหมาะสมกับวัย	● การร้องเพลงไทยในอัตราจังหวะสองชั้น ● การร้องเพลงสากล หรือไทยสากล ● การร้องเพลงประสานเสียงแบบ Canon Round	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๖. ด้นสดง่าย ๆ โดยใช้ประโยคเพลงแบบถามตอบ	● การสร้างสรรค์ประโยคเพลงถาม-ตอบ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๗. ใช้ดนตรีร่วมกับกิจกรรมในการแสดงออกตามจินตนาการ	● การบรรเลงดนตรีประกอบกิจกรรมนาฏศิลป์ ● การสร้างสรรค์เสียงประกอบการเล่าเรื่อง	-

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑. อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	● ดนตรีกับงานประเพณี - บทเพลงในงานประเพณีในท้องถิ่น - บทบาทของดนตรีในแต่ละประเพณี	ดนตรีกับงานประเพณี เช่น - เพลงบอก - รำโนราห์
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. อธิบายคุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	● คุณค่าของดนตรีจากแหล่งวัฒนธรรม - คุณค่าทางสังคม - คุณค่าทางประวัติศาสตร์	คุณค่าของดนตรี เช่น - เพลงบอก - รำโนราห์

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. บรรยายองค์ประกอบนาฏศิลป์	● องค์ประกอบของนาฏศิลป์ - จังหวะ ทำนอง คำร้อง - ภาษาท่า นาฏยศัพท์ - อุปกรณ์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. แสดงท่าทางประกอบเพลงหรือเรื่องราวตามความคิดของตนเอง	● การประดิษฐ์ท่าทางประกอบเพลงหรือท่าทางประกอบเรื่องราว	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๓. แสดงนาฏศิลป์โดยเน้นการใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ใน การสื่อความหมายและการแสดงออก	● การแสดงนาฏศิลป์ - ระเบียบ - ฟ้อน - รำวงมาตรฐาน	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. มีส่วนร่วมในกลุ่มกับการเขียนเค้าโครงเรื่องหรือบทละครสั้น ๆ	- องค์ประกอบของละคร - การเลือกและเขียนเค้าโครงเรื่อง - บทละครสั้น ๆ	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๕. เปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์ชุดต่าง ๆ	ที่มาของการแสดงนาฏศิลป์ชุดต่างๆ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๖. บอกประโยชน์ที่ได้รับจาก การชม การแสดง	- หลักการชมการแสดง - การถ่ายทอดความรู้สึกและคุณค่า ของการแสดง	-

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของ นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. เปรียบเทียบการแสดงประเภทต่าง ๆ ของไทย ในแต่ละท้องถิ่น	- การแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่าง ๆ - การแสดงพื้นบ้าน	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้านที่สะท้อนถึง วัฒนธรรมและประเพณี	- การแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่าง ๆ - การแสดงพื้นบ้าน	การแสดงพื้นบ้านที่สะท้อน วัฒนธรรมและประเพณี เช่น มโนราห์

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑

สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. ระบุสีคู่ตรงข้าม และอภิปรายเกี่ยวกับการใช้สีคู่ตรงข้ามในการถ่ายทอดความคิดและอารมณ์	วงสีธรรมชาติ และสีคู่ตรงข้าม	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. อธิบายหลักการจัดขนาด สัดส่วนความสมดุลในการสร้างงานทัศนศิลป์	หลักการจัดขนาด สัดส่วนความสมดุลในงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๓. สร้างงานทัศนศิลป์จาก รูปแบบ ๒ มิติ เป็น ๓ มิติ โดยใช้หลักการของแสงเงา และ น้ำหนัก	งานทัศนศิลป์รูปแบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๔. สร้างสรรค์งานปั้นโดยใช้ หลักการเพิ่มและลด	การใช้หลักการเพิ่มและลดในการสร้างสรรค์งานปั้น	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๕. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการของรูปและพื้นที่ว่าง	รูปและพื้นที่ว่างในงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๖. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ โดยใช้สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาด สัดส่วน และความสมดุล	การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ โดยใช้ สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาด สัดส่วนและความสมดุล	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๗. สร้างงานทัศนศิลป์เป็น แผนภาพ แผนผัง และ ภาพประกอบ เพื่อถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ	การสร้างงานทัศนศิลป์เป็น แผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบ	-

มาตรฐาน ศ ๑.๒

เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. บรรยายบทบาทของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและ สังคม	● บทบาทของงานทัศนศิลป์ในชีวิตและสังคม	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพล ของความเชื่อ ความศรัทธาใน ศาสนาที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ ในท้องถิ่น	● อิทธิพลของศาสนาที่มีต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	อิทธิพลของศาสนาที่มีต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น เช่น - วัดท่าพุท
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. ระบุ และบรรยายอิทธิพล ทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ของบุคคล	● อิทธิพลทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์	อิทธิพลทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น เช่น - เรือพระ

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อนดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. บรรยายเพลงที่ฟัง โดยอาศัยองค์ประกอบดนตรี และศัพท์สังคีต	● องค์ประกอบดนตรีและศัพท์สังคีต	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. จำแนกประเภทและ บทบาทหน้าที่เครื่องดนตรีไทย และเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	● เครื่องดนตรีไทยแต่ละภาค ● บทบาทและหน้าที่ของเครื่องดนตรี ● ประเภทของเครื่องดนตรีสากล	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. อ่าน เขียนโน้ตไทย และโน้ตสากลทำนองง่าย ๆ	☐ เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี ☐ โน้ตบทเพลงไทยอัตราจังหวะสองชั้น ☐ โน้ตบทเพลงสากลในบันไดเสียง C Major	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๔. ใช้เครื่องดนตรีบรรเลง ประกอบการร้องเพลง ด้นสดที่มีจังหวะและทำนองง่าย ๆ	● การร้องเพลงประกอบดนตรี ● การสร้างสรรค์รูปแบบจังหวะและทำนองด้วยเครื่องดนตรี	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. บรรยายความรู้สึกที่มีต่อดนตรี	● การบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นที่มีต่อบทเพลง - เนื้อหาในบทเพลง - องค์ประกอบในบทเพลง - คุณภาพเสียงในบทเพลง	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๖. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทำนอง จังหวะการประสาน เสียง และคุณภาพเสียงของ เพลงที่ฟัง		-

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑. อธิบายเรื่องราวของดนตรีไทยในประวัติศาสตร์	● ดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ - ดนตรีในเหตุการณ์สำคัญ ทางประวัติศาสตร์ - ดนตรีในยุคสมัยต่าง ๆ - อิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อดนตรี	ดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับ เพลงบอก, หนังตะลุง, รำโนราห์
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. จำแนกดนตรีที่มาจากยุคสมัยที่ต่างกัน		
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. อภิปรายอิทธิพลของ วัฒนธรรมต่อดนตรีในท้องถิ่น		

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑. สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการแสดงโดยเน้นการถ่ายทอด ลีลาหรืออารมณ์	● การประดิษฐ์ท่าทางประกอบเพลง ปลุกใจหรือเพลงพื้นเมืองหรือท้องถิ่น เน้นลีลาหรืออารมณ์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. ออกแบบเครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ประกอบการแสดง อย่างง่าย ๆ	● การออกแบบสร้างสรรค์ - เครื่องแต่งกาย - อุปกรณ์ ฉากประกอบการแสดง	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. แสดงนาฏศิลป์และละครง่าย ๆ	● การแสดงนาฏศิลป์และการแสดง ละคร - รำวงมาตรฐาน - ระบำ - ฟ้อน - ละครสร้างสรรค์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. บรรยายความรู้สึกของตนเอง ที่มีต่องานนาฏศิลป์และการละครอย่างสร้างสรรค์	● บทบาทและหน้าที่ในงานนาฏศิลป์ และการละคร	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. แสดงความคิดเห็นในการชม การแสดง	● หลักการชมการแสดง - การวิเคราะห์ - ความรู้สึกชื่นชม	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๖. อธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง นาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน	● องค์ประกอบทางนาฏศิลป์และการละคร	-

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของ นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. อธิบายสิ่งที่มีสำคัญ ต่อการ แสดงนาฏศิลป์และ ละคร	● ความหมาย ความเป็นมา ความสำคัญ ของ นาฏศิลป์และละคร - บุคคลสำคัญ - คุณค่า	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. ระบุประโยชน์ที่ได้รับจาก การแสดงหรือ การชมการแสดง นาฏศิลป์และละคร	● การแสดงนาฏศิลป์และละคร ในวัน สำคัญของโรงเรียน	-

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
สาระที่ ๑ ทศศิลป์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. บรรยายความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของงาน ทัศนศิลป์และสิ่งแวดล้อมโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ	● ความแตกต่างและความคล้ายคลึง กันของทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์ และ สิ่งแวดล้อม	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. ระบุ และบรรยายหลักการ ออกแบบงานทัศนศิลป์ โดยเน้นความเป็นเอกภาพความกลมกลืนและความสมดุล	● ความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน ความสมดุล	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๓. วาดภาพทัศนียภาพแสดงให้เห็นระยะใกล้ไกล เป็น ๓ มิติ	● หลักการวาดภาพแสดงทัศนียภาพ	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๔. รวบรวมงานปั้นหรือสื่อผสม มาสร้างเป็นเรื่องราว ๓มิติ โดยเน้น ความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และการสื่อถึงเรื่องราวของงาน	● เอกภาพความกลมกลืนของเรื่องราวในงานปั้นหรืองานสื่อผสม	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. ออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรือกราฟิกอื่นๆ ในการนำเสนอ ความคิด และข้อมูล	● การออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรืองานกราฟิก	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๖. ประเมินงานทัศนศิลป์ และ บรรยายถึงวิธีการปรับปรุงงาน ของตนเองและผู้อื่นโดยใช้เกณฑ์ ที่กำหนดให้	● การประเมินงานทัศนศิลป์	-

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. ระบุ และบรรยายเกี่ยวกับ ลักษณะรูปแบบงานทัศนศิลป์ ของชาติและของท้องถิ่นตนเอง จากอดีตจนถึงปัจจุบัน	● ลักษณะ รูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติ และท้องถิ่น	ลักษณะรูปแบบของ - เรือพระ
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. ระบุ และเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย	● งานทัศนศิลป์ภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๓. เปรียบเทียบความแตกต่างของจุดประสงค์ในการ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของวัฒนธรรมไทยและสากล	● ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล	-

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล	● เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทาง ดนตรี - โน้ตบทเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น - โน้ตสากล ในกุญแจซอลและฟาใน บันไดเสียง C Major	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. เปรียบเทียบเสียงร้องและ เสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	● เสียงร้องและเสียงของเครื่อง ดนตรีในบทเพลงจากวัฒนธรรมต่างๆ - วิธีการขับร้อง - เครื่องดนตรีที่ใช้	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๓. ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลง ด้วยบทเพลงที่หลากหลาย รูปแบบ	● การร้องและการบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบการร้อง - บทเพลงพื้นบ้าน บทเพลงปลุกใจ - บทเพลงไทยเดิม - บทเพลงประสานเสียง ๒ แนว - บทเพลงรูปแบบ ABA - บทเพลงประกอบการเต้นรำ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. จัดประเภทของวงดนตรีไทย และวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	● วงดนตรีพื้นเมือง ● วงดนตรีไทย ● วงดนตรีสากล	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. แสดงความคิดเห็นที่มีต่อ อารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็วของจังหวะและความดัง - เบา แตกต่างกัน	● การถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลง - จังหวะกับอารมณ์เพลง - ความดัง-เบา กับอารมณ์เพลง - ความแตกต่างของอารมณ์เพลง	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๖. เปรียบเทียบอารมณ์ความรู้สึกในการ ฟังดนตรีแต่ละประเภท		-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๗. นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบ และอภิปรายลักษณะเด่นทำให้น่าชื่นชม	● การนำเสนอเพลงที่ตนสนใจ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๘. ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือ เพลงที่ฟัง	● การประเมินคุณภาพของบทเพลง - คุณภาพด้านเนื้อหา - คุณภาพด้านเสียง - คุณภาพด้านองค์ประกอบดนตรี	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๙. ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและ รับผิดชอบ	● การใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีของตน	-

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑. อธิบายบทบาท ความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย	● บทบาทและอิทธิพลของดนตรี - บทบาทดนตรีในสังคม - อิทธิพลของดนตรีในสังคม	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน	● องค์ประกอบของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม	องค์ประกอบของดนตรี - เพลงบอก - รำมโนราห์

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. อธิบายอิทธิพลของนักแสดง ข้อตั้งที่มีผลต่อการโน้มน้าว อารมณ์หรือความคิดของผู้ชม	● การปฏิบัติของผู้แสดงและผู้ชม ● ประวัตินักแสดงที่ชื่นชอบ ● การพัฒนารูปแบบของการแสดง ● อิทธิพลของนักแสดงที่มีผลต่อ พฤติกรรมของผู้ชม	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละคร ในการแสดง	● นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละคร ในการแสดง ● ภาษาท่า และการตีบท ● ท่าทางเคลื่อนไหวที่แสดงสื่อทางอารมณ์ ● ระเบียบเตลดี ● รำวงมาตรฐาน	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบ ง่ายๆ	● รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ - นาฏศิลป์ - นาฏศิลป์พื้นบ้าน - นาฏศิลป์นานาชาติ	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๔. ใช้ทักษะการทำงานเป็น กลุ่มใน กระบวนการผลิตการแสดง	● บทบาทและหน้าที่ของฝ่ายต่าง ๆ ในการ จัดการแสดง ● การสร้างสรรค์กิจกรรมการแสดงที่สนใจโดยแบ่ง ฝ่ายและหน้าที่ให้ชัดเจน	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. ใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ที่กำหนดให้ในการ พิจารณาคูณภาพการ แสดงที่ชม โดยเน้น เรื่องการใช้ เสียงการแสดงท่า และ การ เคลื่อนไหว	● หลักในการชมการแสดง	-

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของ นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิ
 ปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑. ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการ เปลี่ยนแปลงของ นาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทยและ ละครพื้นบ้าน	● ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ของ นาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทยและละคร พื้นบ้าน	ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน และละครพื้นบ้าน เช่น - เพลงบอก - รำมโนราห์
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. บรรยายประเภทของละครไทยในแต่ละ ยุคสมัย	● ประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย	-

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑

สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. อภิปรายเกี่ยวกับทัศนธาตุใน ด้านรูปแบบ และแนวคิดของงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา	รูปแบบของทัศนธาตุและแนวคิดในงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. บรรยายเกี่ยวกับความ เหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุอุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน	ความเหมือนและความแตกต่าง ของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงาน ทัศนศิลป์ของศิลปิน	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. วาดภาพด้วยเทคนิคที่ หลากหลาย ในการสื่อ ความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ	เทคนิคในการวาดภาพสื่อความหมาย	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์	การประเมินและวิจารณ์งาน ทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๕. นำผลการวิจารณ์ไป ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางาน	- การพัฒนางานทัศนศิลป์ - การจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๖. วาดภาพแสดง บุคลิกลักษณะของตัวละคร	การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๗. บรรยายวิธีการใช้งาน ทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อ โน้มน้าวใจและนำเสนอตัวอย่างประกอบ	งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา	-

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. ระบุ และบรรยายเกี่ยวกับ วัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงาน ทัศนศิลป์ในปัจจุบัน	วัฒนธรรมที่สะท้อนในทัศนศิลป์ปัจจุบัน	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงาน ทัศนศิลป์ของไทยใน แต่ละยุคสมัยโดย เน้นถึง แนวคิดและเนื้อหาของงาน	งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๓. เปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบ งานทัศนศิลป์ที่มา จาก วัฒนธรรมไทย และสากล	การออกแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรม ไทยและสากล	-

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. เปรียบเทียบการใช้ องค์ประกอบดนตรี ที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	องค์ประกอบของดนตรีจากแหล่ง วัฒนธรรม ต่าง ๆ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. อ่าน เขียนร้องโน้ตไทย และโน้ตสากลที่มี เครื่องหมายแปลงเสียง	- เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทาง ดนตรี - โน้ตจากเพลงไทยอัตราจังหวะสองชั้น - โน้ตสากล (เครื่องหมายแปลง เสียง)	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๓. ระบุปัจจัยสำคัญที่มี อิทธิพลต่อการ สร้างสรรค์งานดนตรี	- ปัจจัยในการสร้างสรรค์บทเพลง - จินตนาการในการสร้างสรรค์บทเพลง - การถ่ายทอดเรื่องราวความคิด ในบทเพลง	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๔. ร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง	- เทคนิคการร้องและบรรเลงดนตรี - การร้องและบรรเลงเดี่ยว - การร้องและบรรเลงเป็นวง	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่ มีต่อบทเพลง ที่ฟัง	การบรรยายอารมณ์และความรู้สึกในบทเพลง	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๖. ประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรีของ ตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ	- การประเมินความสามารถทางดนตรี - ความถูกต้องในการบรรเลง - ความแม่นยำในการอ่าน เครื่องหมายและสัญลักษณ์ - การควบคุมคุณภาพเสียงในการร้อง และบรรเลง	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๗. ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับ ดนตรีและบทบาท ของดนตรีในธุรกิจ บ้านเกิด	- อาชีพทางด้านดนตรี - บทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง	-

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. บรรยายบทบาท และ อิทธิพลของดนตรีใน วัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ	● ดนตรีในวัฒนธรรมต่างประเทศ - บทบาทของดนตรีในวัฒนธรรม - อิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรม	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. บรรยายอิทธิพลของ วัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบของดนตรีในประเทศไทย	● เหตุการณ์ประวัติศาสตร์กับการ เปลี่ยนแปลงทางดนตรีในประเทศไทย - การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองกับงานดนตรี - การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีกับงานดนตรี	เหตุการณ์ประวัติศาสตร์กับการ เปลี่ยนแปลงทางดนตรี เช่น - เพลงบอก - รำโนราห์ - ตีกรับ - ตีฉิ่ง

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่นๆ กับ การแสดง	● ศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง - แสง สี เสียง - ฉาก - เครื่องแต่งกาย - อุปกรณ์	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร	● หลักและวิธีการสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้ องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. วิเคราะห์การแสดงของ ตนเองและผู้อื่น โดยใช้ นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม	● หลักและวิธีการวิเคราะห์การแสดง	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. เสนอข้อคิดเห็นในการ ปรับปรุง การแสดง	● วิธีการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ และการละคร ● รวบรวมมาตรฐาน	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่าง นาฏศิลป์และ การละครกับสาระ การเรียนรู้อื่นๆ	● ความสัมพันธ์ของนาฏศิลป์หรือการละครกับ สาระการเรียนรู้อื่น ๆ	-

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑. เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดง นาฏศิลป์จาก วัฒนธรรมต่างๆ	● นาฏศิลป์พื้นเมือง - ความหมาย - ที่มา - วัฒนธรรม - ลักษณะเฉพาะ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้านหรือมหรสพอื่นที่เคย นิยมกันในอดีต	● รูปแบบการแสดงประเภทต่าง ๆ - นาฏศิลป์ - นาฏศิลป์พื้นเมือง - ละครไทย - ละครพื้นบ้าน	นาฏศิลป์พื้นเมือง เช่น - เพลงบอก - รำโนราห์
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. อธิบายอิทธิพลของ วัฒนธรรมที่มีผล ต่อเนื้อหาของละคร	● การละครสมัยต่าง ๆ	-

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑

สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. บรรยายสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ที่เลือกมาโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ	● ทัศนธาตุ หลักการออกแบบในสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. ระบุ และบรรยายเทคนิค วิธีการ ของศิลปินในการสร้างงานทัศนศิลป์	● เทคนิควิธีการของศิลปินในการสร้างงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. วิเคราะห์ และบรรยาย วิธีการใช้ ทัศนธาตุ และ หลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ	● วิธีการใช้ทัศนธาตุและหลักการ ออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. มีทักษะในการสร้างงาน ทัศนศิลป์อย่างน้อย ๓ประเภท	● การสร้างงานทัศนศิลป์ทั้งไทย และสากล	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่างๆ ในการสร้างงาน ทัศนศิลป์โดยใช้หลักการออกแบบ	● การใช้หลักการออกแบบในการ สร้างงานสื่อผสม	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๖. สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอด ประสพการณ์และจินตนาการ	● การสร้างงานทัศนศิลป์แบบ ๒ มิติและ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอด ประสพการณ์และจินตนาการ	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๗. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์สื่อความหมายเป็นเรื่องราว โดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ	การประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและ หลักการออกแบบสร้างงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๘. วิเคราะห์และอภิปราย รูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าใน งานทัศนศิลป์ของตนเอง และผู้อื่น หรือของศิลปิน	การวิเคราะห์รูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๙. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ เพื่อบรรยายเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย	การใช้เทคนิค วิธีการที่หลากหลาย สร้างงานทัศนศิลป์เพื่อสื่อความหมาย	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๐. ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์ และทักษะที่ จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้นๆ	การประกอบอาชีพทางทัศนศิลป์	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑๑. เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ	การจัดนิทรรศการ	-

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างาน ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. ศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับ งาน ทัศนศิลป์ ที่สะท้อนคุณค่า ของวัฒนธรรม	งานทัศนศิลป์กับการสะท้อน คุณค่าของวัฒนธรรม	งานทัศนศิลป์กับการสะท้อน คุณค่า ของวัฒนธรรม เช่น - งานศิลปาชีพ - การทำผ้าบาติก

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุค สมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล	ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล	-

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะ อื่น	- การเปรียบเทียบองค์ประกอบในงานศิลปะ - การใช้องค์ประกอบในการ สร้างสรรค์งานดนตรีและศิลปะแขนงอื่น - เทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์งานดนตรีและศิลปะแขนงอื่น	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง	เทคนิคและการแสดงออกในการขับร้องและบรรเลงดนตรีเดี่ยวและรวมวง	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๓. แต่งเพลงสั้นๆ จังหวะง่ายๆ	- อัตราจังหวะ ๒ และ ๔ - การประพันธ์เพลงในอัตราจังหวะ ๒ และ ๔	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๔. อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อองค์ประกอบดนตรีในการ สร้างสรรค์ งานดนตรีของตนเอง	- การเลือกใช้อองค์ประกอบในการสร้างสรรค์ บทเพลง - การเลือกจังหวะเพื่อสร้างสรรค์บทเพลง - การเรียบเรียงทำนองเพลง	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเอง และผู้อื่น	● การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทเพลง - สำเนียง - อัตรารังหวะ - รูปแบบบทเพลง - การประสานเสียง - เครื่องดนตรีที่บรรเลง	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๖. อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม	● อิทธิพลของดนตรี - อิทธิพลของดนตรีต่อบุคคล - อิทธิพลของดนตรีต่อสังคม	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๗. นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสมโดยการ บูรณาการกับสาระ การเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ	● การจัดการแสดงดนตรีในวาระต่าง ๆ - การเลือกวงดนตรี - การเลือกบทเพลง - การเลือกและจัดเตรียมสถานที่ - การเตรียมบุคลากร - การเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือ - การจัดรายการแสดง	-

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดปลายทาง ๑. บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละ ยุคสมัย	● ประวัติดนตรีไทยยุคสมัยต่าง ๆ ● ประวัติดนตรีตะวันตกยุคสมัยต่างๆ	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. อภิปรายลักษณะเด่นทำให้งานดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ	● ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการ ยอมรับ	การบรรเลงดนตรีพื้นเมืองของขุนเขาเดร์

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละคร	- องค์ประกอบของบทละคร - โครงเรื่อง - ตัวละครและการวาง ลักษณะนิสัยของตัวละคร - ความคิดหรือแก่นของเรื่อง - บทสนทนา	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๒. ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม บรรยายเปรียบเทียบการแสดงอาภักภักิยาของผู้คนใน ชีวิตประจำวัน และในการแสดง	- ภาษาท่าหรือภาษาทางนาฏศิลป์ - ภาษาท่าที่มาจากธรรมชาติ - ภาษาท่าที่มาจากการประดิษฐ์ - รำวงมาตรฐาน	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. มีทักษะในการใช้ความคิด ในการพัฒนารูปแบบการแสดง	- รูปแบบการแสดง - การแสดงเป็นหมู่ - การแสดงเดี่ยว - การแสดงละคร - การแสดงเป็นชุดเป็นตอน	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๔. มีทักษะในการแปลความ และการสื่อสารผ่านการแสดง	- การประดิษฐ์ท่ารำและท่าทางประกอบการแสดง - ความหมาย - ความเป็นมา - ท่าทางที่ใช้ในการประดิษฐ์ - ท่ารำ	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๕. วิจารณ์เปรียบเทียบงาน นาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกันโดยใช้ความรู้เรื่อง	- องค์ประกอบนาฏศิลป์ - จังหวะทำนอง - การเคลื่อนไหว	-

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
องค์ประกอบนาฏศิลป์	- อารมณ์และความรู้สึก - ภาษาท่า นาฏยศัพท์ - รูปแบบของการแสดง - การแต่งกาย	
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๖. ร่วมจัดงานการแสดงในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ	● วิธีการเลือกการแสดง - ประเภทของงาน - ขั้นตอน - ประโยชน์และคุณค่าของการแสดง	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๗. นำเสนอแนวคิดจากเนื้อ เรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน	● ละครกับชีวิต	-

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของ นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑. ออกแบบ และสร้างสรรค์อุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายเพื่อแสดงนาฏศิลป์ และละคร ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	● การออกแบบและสร้างสรรค์ อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงนาฏศิลป์	-
ตัวชี้วัดปลายทาง ๒. อธิบายความสำคัญและ บทบาทของนาฏศิลป์และการ ละครในชีวิตประจำวัน	● ความสำคัญและบทบาทของ นาฏศิลป์ และการละครใน ชีวิตประจำวัน	-
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๓. แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์	● การอนุรักษ์นาฏศิลป์	-

**ส่วนที่ ๔ การวัด
และ ประเมินผล
การเรียน**

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การวัดและ

ประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็น กระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผล การเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่างๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการ เรียนรู้ /ตัวชี้วัด ของหลักสูตร นำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจ ผลการ เรียน โดยมียุทธศาสตร์ประกอบของการวัดและประเมินการเรียนรู้ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนด จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมาตรฐาน การเรียนรู้ไว้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มี คุณภาพชีวิตที่ดีและมีชีวิต ความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด ที่ กำหนดในสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระ มีความสามารถด้านการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน มีคุณลักษณะที่พึง ประสงค์และเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวัดและประเมินผลรายกลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะ ผู้สอนวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนตามตัวชี้วัดในรายวิชาพื้นฐาน ตามที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้ ใช้วิธีการวัดและ ประเมินผลที่หลากหลาย จากแหล่งข้อมูลหลาย ๆ แหล่ง เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่สะท้อนความรู้ความสามารถที่ แท้จริงของผู้เรียน โดยการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องไป พร้อมกับการจัดการเรียนการสอน โดย สังเกตพัฒนาการและความประพฤติของผู้เรียน สังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม การประเมินตาม สภาพจริง เช่น การประเมินการปฏิบัติงาน การประเมินจากโครงการ การประเมินจากแฟ้มสะสมงาน เป็นต้น ควบคุมการใช้การทดสอบแบบต่างๆ อย่างสมดุลและครอบคลุมทั้ง ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ โดย ให้ความสำคัญกับการประเมินผลระหว่างเรียนมากกว่าการประเมินปลายปี/ปลายภาค และใช้เป็นข้อมูลเพื่อการ ประเมินการเลื่อนชั้นและการจบการศึกษาและเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพผู้สอนต้องตรวจสอบ ความรู้ความสามารถที่แสดงพัฒนาการของ ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง และผู้เรียนต้องรับผิดชอบและ ตรวจสอบความก้าวหน้าของตนเองอย่างสม่ำเสมอเช่นกัน หน่วยการเรียนรู้เป็นส่วนที่ผู้สอนและผู้เรียนใช้ ตรวจสอบย้อนกลับว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือยัง การประเมินในระดับชั้นเรียนต้องอาศัยทั้งผลการประเมินย่อยเพื่อพัฒนา

และการประเมินผลรวมเพื่อสรุปผลการเรียนรู้เมื่อจบหน่วยการเรียนรู้และจบรายวิชา

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. กำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับคะแนนปลายปี/ปลายภาค โดยให้ความสำคัญของคะแนนระหว่างเรียนมากกว่าคะแนนปลายปี/ปลายภาค คือ ๘๐ : ๒๐
๒. กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินตัวชี้วัดผ่านและไม่ผ่านและให้สรุปผลผ่านการประเมินตัวชี้วัด ร้อยละ ๗๐ ของคะแนนรวมทั้งหมด
๓. กำหนดแนวปฏิบัติในการสอนซ่อมเสริมระหว่างเรียนกรณีผู้เรียนมีผลการประเมินตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา และกลุ่มสาระการเรียนรู้กำหนด

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อ พัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสพผลสำเร้จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามมาตรฐานและตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อน สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็น ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ การวัด และประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่

แสดงพัฒนาความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับ เขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอน ดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การ ซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้ แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ผ่านตัวชี้วัด ให้มีการสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็น ผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุง และ ส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

๒. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของ ผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนใน สถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการ ปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษา ต่อ คณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และชุมชน

๓. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา คุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับ หน่วยงานต้นสังกัดในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

๔. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัดตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษา ต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการ

เทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนา คุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตาม สภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียน ที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็น หัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง เปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและ ประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการ เรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

๑.๑ เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน ระดับประถมศึกษา

(๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด (เวลา เรียนทั้งหมด ระดับ ป.๑ - ป.๒ ๒๐๐ ชั่วโมง/ปีเวลาเรียนทั้งหมดระดับ ป.๔-ป.๖ ๑๖๐ ชั่วโมง/ปีระดับ ม.๑-ม.๓ เวลาเรียนทั้งหมด ๑๒๐ ชั่วโมง/ปี)

(๒) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินตัวชี้วัดปลายทางผ่านตามเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนตัวชี้วัด ปลายทางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

(๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนสาระการเรียนรู้ศิลปะ ไม่น้อยกว่าระดับ “ ๑ ” จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

(๔) นักเรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนตามรูปแบบของแต่ละชั้นเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในระดับ “ ผ่าน ” ขึ้นไป

(๕) นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินให้ระดับผลการเรียน ๘ ระดับคือ

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนร้อยละ
๔	ผลการเรียนดีเยี่ยม	๘๐ - ๑๐๐
๓.๕	ผลการเรียนดีมาก	๗๕ - ๗๙
๓	ผลการเรียนดี	๗๐ - ๗๔
๒.๕	ผลการเรียนค่อนข้างดี	๖๕ - ๖๙
๒	ผลการเรียนน่าพอใจ	๖๐ - ๖๔
๑.๕	ผลการเรียนพอใช้	๕๕ - ๕๙
๑	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	๕๐ - ๕๔
๐	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	๐ - ๔๙

เพื่อให้การจัดการเรียนรู้บังเกิดผล ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาอย่างเพียงพอในความรู้ทักษะ คุณลักษณะที่ กำหนดในตัวชี้วัด โดยมีเวลาเรียนที่เพียงพอต่อการพัฒนาด้วย โดยปกติในระดับประถมศึกษา ผู้สอนจะมีเวลาอยู่กับ ผู้เรียนตลอดปีการศึกษา ประมาณ ๒๐๐ วัน สถานศึกษาจึงควรบริหารจัดการเวลาที่ได้รับนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน และตระหนักว่าเวลาเรียนเป็นทรัพยากรที่ใช้หมดไปในแต่ละวัน มากกว่าเป็น เพียงองค์ประกอบหนึ่งของ การบริหารหลักสูตร

การกำหนดให้ผู้เรียนมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนตลอดปีการศึกษา จึงเป็นการมุ่งหวังให้ผู้สอนมีเวลาในการพัฒนาผู้เรียน และเติมเต็มศักยภาพของผู้เรียน และเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องตรวจสอบความรู้ความสามารถที่แสดงพัฒนาการของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อีกทั้งต้องสร้างให้ ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนด้วยการตรวจสอบความก้าวหน้า ในการเรียนของตนเองอย่างสม่ำเสมอเช่นกัน

ตัวชี้วัดซึ่งมีความสำคัญในการนำมาใช้ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ยังเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนและ ผู้เรียนใช้ในการตรวจสอบย้อนกลับว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือยัง การประเมินในชั้นเรียนซึ่งต้องอาศัยทั้งการ ประเมินเพื่อการพัฒนาและการประเมิน เพื่อสรุปการเรียนรู้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการ ตรวจสอบความก้าวหน้า ในการเรียนรู้ของผู้เรียน สถานศึกษา โดยผู้สอนกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ในการผ่านตัวชี้วัดทุกตัวให้เหมาะสมกับ บริบทของสถานศึกษา กล่าวคือ ให้ท้าทายการเรียนรู้ไม่ยากหรือง่ายเกินไป เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินว่าสิ่งที่ ผู้เรียนรู้ เข้าใจ ทำได้นั้น เป็นที่น่าพอใจ บรรลุตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ หากยังไม่บรรลุจะต้องหาวิธีการช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสูงสุด การกำหนดเกณฑ์ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนร่วมกำหนดด้วยได้ เพื่อให้เกิด ความรับผิดชอบร่วมกันและสร้างแรงจูงใจในการเรียน การประเมินเพื่อการพัฒนา ส่วนมากเป็นการประเมินอย่าง ไม่เป็นทางการ เช่น สังเกต หรือซักถาม หรือการทดสอบย่อยในการ ประเมินเพื่อพัฒนานี้ ควรให้ผู้เรียนได้รับ การพัฒนาจนผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ผู้เรียนแต่ละคนอาจใช้เวลาเรียนและวิธีการเรียนที่แตกต่างกัน ฉะนั้น ผู้สอน ควร นำข้อมูลที่ได้มาใช้ปรับวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ อันจะนำไปสู่การบรรลุมาตรฐาน การเรียนรู้ในท้ายที่สุดอย่างมีคุณภาพ การประเมิน เพื่อการพัฒนา จึงไม่จำเป็นต้องตัดสินให้คะแนนเสมอไป การตัดสินให้คะแนนหรือให้เป็นระดับคุณภาพควรดำเนินการโดยใช้การประเมินสรุปผลรวมเมื่อจบ หน่วยการเรียนรู้ และจบรายวิชา

การตัดสินผลการเรียน ตัดสินเป็นรายวิชา โดยใช้ผลการประเมินระหว่างปีและปลายปี ตามสัดส่วนที่ สถานศึกษากำหนด ทุกรายวิชาต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนตามแนวทางการให้ระดับผลการเรียนตามที่ สถานศึกษากำหนด และผู้เรียนต้องผ่านทุกรายวิชาพื้นฐาน

๑.๒ การให้ระดับผลการเรียน

การตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา สถานศึกษาสามารถให้ระดับผลการเรียน หรือระดับคุณภาพ การปฏิบัติของผู้เรียนเป็นระบบตัวเลข ระบบตัวอักษร ระบบร้อยละ และระบบที่ใช้คำสำคัญ สะท้อนมาตรฐาน การตัดสินผลการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้ระบบผ่านและไม่ผ่าน โดยกำหนด เกณฑ์การตัดสินผ่านแต่ ละรายวิชา จากนั้นจึงให้ระดับผลการเรียนที่ผ่านเป็นระบบต่าง ๆตามที่สถานศึกษากำหนด ได้แก่ ระบบตัวเลข ระบบตัวอักษร ระบบร้อยละ ระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐาน

การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ผลการประเมินเป็นผ่านและไม่ผ่าน กรณีที่ผ่านให้ระดับผลการประเมินเป็นระดับดีเยี่ยม ระดับดี และผ่าน

๑) ในการสรุปผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน เพื่อการเลื่อนชั้น และจบการศึกษา กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็น ๔ ระดับ และ ความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

ดีเยี่ยม หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพดีเลิศอยู่เสมอ

ดี หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ

ผ่าน หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ แต่ยังมีข้อบกพร่องบางประการ

ไม่ผ่าน หมายถึง ไม่มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน หรือถ้ามี ผลงาน ผลงานนั้นยังมีข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายประการ

๒) ในการสรุปผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รวมทุกคุณลักษณะเพื่อการเลื่อนชั้น และจบ การศึกษา กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็น ๔ ระดับ และความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

ดีเยี่ยม หมายถึง ผู้เรียนปฏิบัติตามคุณลักษณะจนเป็นนิสัย และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อประโยชน์สุขของตนเองและสังคม โดยพิจารณาจากผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๕

- ๘ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี

ดี หมายถึง ผู้เรียนมีคุณลักษณะในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ เพื่อให้เป็นการยอมรับของสังคมโดยพิจารณาจาก

๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑ - ๔ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี หรือ

๒. ได้ผลการประเมินระดับดีทั้ง ๘ คุณลักษณะ หรือ

๓. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๕ - ๗ คุณลักษณะ และมีบางคุณลักษณะได้ผลการประเมินระดับผ่าน

ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนดโดย พิจารณาจาก

๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่านทั้ง ๘ คุณลักษณะ หรือ

๒. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๑ - ๔ คุณลักษณะ และคุณลักษณะที่เหลือได้ผลการประเมินระดับผ่าน

ไม่ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติได้ไม่ครบตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนด โดยพิจารณาจากผลการประเมินระดับไม่ผ่าน ตั้งแต่ ๑ คุณลักษณะ

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรม และผลงานของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการประเมินเป็นผ่านและไม่ผ่านกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน มี ๓ ลักษณะ คือ

๑) กิจกรรมแนะแนว

๒) กิจกรรมนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย

(๑) กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์ โดยผู้เรียนเลือก อย่างไร

อย่างหนึ่ง ๑ กิจกรรม

(๒) กิจกรรมชุมนุมหรือชมรมอื่น ๑ กิจกรรม

๓) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ให้ใช้ตัวอักษรแสดงผลการประเมิน ดังนี้

“ผ” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติกิจกรรมและมีผลงานตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

“มผ” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติกิจกรรมและมีผลงานไม่

เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ในกรณีที่ผู้เรียนได้ผลของกิจกรรมเป็น“มผ” สถานศึกษาต้องจัด

ซ่อมเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรม ในส่วนที่

ผู้เรียนไม่ได้เข้าร่วมหรือไม่ได้ทำจนครบถ้วน แล้วจึงเปลี่ยนผลจาก “มผ” เป็น “ผ” ได้

ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษาที่เรียน ยกเว้นมีเหตุสุดวิสัยให้อยู่ในดุลยพินิจของ สถานศึกษา

๑.๓ การเลื่อนชั้น

เมื่อสิ้นปีการศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการเลื่อนชั้น เมื่อมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑) ผู้เรียนมีเวลาเรียนตลอดปีการศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด

๒) ผู้เรียนมีผลการประเมินผ่านทุกรายวิชาพื้นฐาน

๓) ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนผ่านตามเกณฑ์ที่

สถานศึกษากำหนด

ทั้งนี้ ถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย และสถานศึกษาพิจารณาเห็นว่าสามารถพัฒนาและสอนซ่อม เสริมได้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้ อนึ่ง ในกรณีที่ผู้เรียนมีหลักฐานการเรียนรู้ที่ แสดงว่ามีความสามารถดีเลิศ สถานศึกษาอาจให้โอกาสผู้เรียนเลื่อนชั้นกลางปีการศึกษา โดยสถานศึกษาแต่งตั้ง คณะกรรมการ ประกอบด้วย ฝ่ายวิชาการของสถานศึกษาและผู้แทนของเขตพื้นที่การศึกษาหรือต้นสังกัด ประเมิน ผู้เรียนและตรวจสอบคุณสมบัติให้ครบถ้วนตามเงื่อนไขทั้ง ๓ ประการ ต่อไปนี้

๑) มีผลการเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมาและมีผลการเรียนระหว่างปีที่กำลังศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม

๒) มีวุฒิภาวะเหมาะสมที่จะเรียนในชั้นที่สูงขึ้น

๓) ผ่านการประเมินผลความรู้ความสามารถทุกรายวิชาของชั้นปีที่เรียนปัจจุบัน และความรู้ ความสามารถทุกรายวิชาในภาคเรียนแรกของชั้นปีที่เลื่อนชั้น การอนุมัติให้เลื่อนชั้นกลางปีการศึกษาไปเรียน ชั้นสูงขึ้นได้ ๑ ระดับชั้นนี้ ต้องได้รับการยินยอมจากผู้เรียนและผู้ปกครอง และต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนเปิด ภาคเรียนที่ ๒ ของปีการศึกษานั้น

สำหรับในกรณีที่พบว่าผู้เรียนกลุ่มพิเศษประเภทต่าง ๆ มีปัญหาในการเรียนรู้ให้สถานศึกษาดำเนินงาน ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/ศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัด/ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตพื้นที่การศึกษา/ หน่วยงานต้นสังกัด โรงเรียนเฉพาะความพิการ หาแนวทางการแก้ไขและพัฒนา

๑.๔ การเรียนซ้ำชั้น

ผู้เรียนที่ไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมากและมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น สถานศึกษาอาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้ผู้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ ความสามารถ ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนที่ไม่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การเลื่อนชั้น สถานศึกษาควรให้ผู้เรียนซ้ำชั้น ทั้งนี้ สถานศึกษาอาจใช้ดุลยพินิจให้เลื่อนชั้นได้ หากพิจารณาว่าผู้เรียนมีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- ๑) มีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ ๘๐ อันเนื่องจากสาเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัย แต่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ การเลื่อนชั้นในข้ออื่น ๆ ครบถ้วน
- ๒) ผู้เรียนมีผลการประเมินผ่านมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดไม่ถึงเกณฑ์ตามที่สถานศึกษากำหนด ในแต่ละรายวิชา แต่เห็นว่าสามารถสอนซ่อมเสริมได้ในปีการศึกษานั้น และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์การเลื่อนชั้นใน ข้ออื่น ๆ ครบถ้วน

๑.๕ การสอนซ่อมเสริม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดให้สถานศึกษาจัดสอนซ่อมเสริม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเต็มตาม ศักยภาพ การสอนซ่อมเสริม เป็นการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง กรณีที่ ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะกระบวนการ หรือเจตคติ/คุณลักษณะไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา กำหนด สถานศึกษา ต้องจัดสอนซ่อมเสริมเป็นกรณีพิเศษนอกเหนือไปจากการสอนตามปกติ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถบรรลุตาม มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ เป็นการให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนา โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่หลากหลายและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

๑.๖ เกณฑ์การจบระดับประถมศึกษา

- ๑) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและรายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติม โดยเป็นรายวิชาพื้นฐานตามโครงสร้าง เวลาเรียนที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานกำหนด และรายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติมตามที่สถานศึกษา กำหนด
- ๒) ผู้เรียนต้องมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐานผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
- ๓) ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ สถานศึกษากำหนด
- ๔) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ สถานศึกษากำหนด
- ๕) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ สถานศึกษากำหนด

๒.๑ เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ระดับมัธยมศึกษา

- ๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียน ทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ
- ๒) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินตัวชี้วัดปลายทางผ่านตามเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนตัวชี้วัดปลายทางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
- ๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา
- ๔) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดในการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์

และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับ แนวการให้ระดับผลการเรียน ๘ ระดับ และ

ความหมายของแต่ละระดับดังแสดงในตาราง ดังนี้

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
๔	ดีเยี่ยม	๘๐-๑๐๐
๓.๕	ดีมาก	๗๕-๗๙
๓	ดี	๗๐-๗๔
๒.๕	ค่อนข้างดี	๖๕-๖๙
๒	ปานกลาง	๖๐-๖๔
๑.๕	พอใช้	๕๕-๕๙
๑	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	๕๐-๕๔
๐	ต่ำกว่าเกณฑ์	๐-๔๙

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องตรวจสอบความรู้ความสามารถที่แสดง พัฒนาการของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อีกทั้งต้องสร้างให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตน ด้วยการ ตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองอย่างสม่ำเสมอเช่นกัน ตัวชี้วัดซึ่งมีความสำคัญ ในการนำมาใช้ ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ยังเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนและผู้เรียนใช้ในการตรวจสอบย้อนกลับว่าผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้หรือยัง การประเมินในชั้นเรียนซึ่งต้องอาศัยทั้งการประเมินเพื่อการพัฒนาและการประเมินเพื่อสรุปการเรียนรู้ จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน สถานศึกษาโดยผู้สอนกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ในการผ่านตัวชี้วัดทุกตัวให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา กล่าวคือ ให้ทำทนายการเรียนรู้ ไม่ยาก หรือง่ายเกินไป เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินว่าสิ่งที่ผู้เรียนรู้ เข้าใจ ทำได้นั้น เป็นที่น่าพอใจ บรรลุตามเกณฑ์ ที่ ยอมรับได้ หากยังไม่บรรลุจะต้องหาวิธีการช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้เรียน ได้รับการพัฒนาสูงสุด การกำหนดเกณฑ์นี้ ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนร่วมกำหนดด้วยได้ เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันและสร้างแรงจูงใจในการเรียน การ ประเมินเพื่อการ พัฒนาส่วนมากเป็นการประเมินอย่างไม่เป็นทางการเช่น สังเกต หรือซักถาม หรือการทดสอบย่อย ในการประเมินเพื่อการพัฒนา ควรให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาจน ผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ผู้เรียนแต่ละคนอาจใช้เวลา เรียนและวิธีการเรียนที่แตกต่างกัน ฉะนั้น ผู้สอนควรนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการ พัฒนาเต็มศักยภาพ อันจะนำไปสู่การบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ในท้ายที่สุดอย่างมีคุณภาพ การประเมินเพื่อการ พัฒนาจึงไม่จำเป็นต้องตัดสินให้คะแนนเสมอไป การ ตัดสินให้คะแนนหรือให้เป็นระดับคุณภาพควรดำเนินการโดย ใช้การประเมินสรุปผลรวมเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้และจบบรรายวิชาตัดสินผลการเรียน ตัดสินเป็น รายวิชา โดยใช้

ผลการประเมินระหว่างภาคและปลายภาค ตามสัดส่วนที่สถานศึกษากำหนด ทุกรายวิชาต้องได้รับการตัดสินและ ให้ระดับผลการเรียน ทั้งนี้ ผู้เรียนต้องผ่านทุกรายวิชาพื้นฐาน

๒.๒ การให้ระดับผลการเรียน การตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับ การตัดสินผลการเรียนในระดับการศึกษา ชั้นพื้นฐานใช้ระบบผ่านและไม่ผ่าน โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผ่านแต่ละรายวิชาที่ร้อยละ ๕๐ จากนั้นจึงให้ระดับผลการเรียนที่ผ่าน สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับ

ในกรณีที่ไม่สามารถให้ระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับได้ ให้ใช้ตัวอักษรระบุเงื่อนไขของผลการเรียน ดังนี้
“มส” หมายถึง ผู้เรียนไม่มีสิทธิเข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน เนื่องจากผู้เรียนมีเวลาเรียนไม่ถึง ร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนในแต่ละรายวิชา และไม่ได้รับการผ่อนผันให้เข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน

“ร” หมายถึง รอการตัดสินและยังตัดสินผลการเรียนไม่ได้ เนื่องจากผู้เรียนไม่มีข้อมูลผลการเรียน รายวิชานั้นครบถ้วน ได้แก่ ไม่ได้วัดผลระหว่างภาคเรียน/ปลายภาคเรียน ไม่ได้ส่งงานที่มอบหมายให้ทำ ซึ่งงานนั้น เป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินผลการเรียน หรือมีเหตุสุดวิสัยที่ทำให้ประเมิน ผลการเรียนไม่ได้ การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ผลการประเมินเป็นผ่านและไม่ผ่าน กรณีที่ผ่านให้ ระดับผลการประเมินเป็นดีเยี่ยม ดี และผ่าน

๑) ในการสรุปผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน เพื่อการเลื่อนชั้นและจบการศึกษา กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็น ๔ ระดับ และ ความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

ดีเยี่ยม หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนที่มี
 คุณภาพดีเลิศอยู่เสมอ

ดี หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ

ผ่าน หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนที่มี
 คุณภาพเป็นที่ยอมรับ แต่ยังมีข้อบกพร่องบางประการ

ไม่ผ่าน หมายถึง ไม่มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน หรือ ถ้ามีผลงาน ผลงานนั้นยังมีข้อบกพร่องที่ต้อง
 ได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลาย ประการ

๒) ในการสรุปผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รวมทุกคุณลักษณะเพื่อการเลื่อนชั้นและจบ การศึกษา กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็น ๔ ระดับ และความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

ดีเยี่ยม หมายถึง ผู้เรียนปฏิบัติตามคุณลักษณะจนเป็นนิสัยและนำไปใช้ในชีวิต ประจำวัน
 เพื่อประโยชน์สุขของตนเองและสังคม โดยพิจารณาจากผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๕ – ๘ คุณลักษณะ
 และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมิน ต่ำกว่าระดับดี

ดี หมายถึง ผู้เรียนมีคุณลักษณะในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ เพื่อให้เป็นการยอมรับของ สังคม โดยพิจารณาจาก

๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑ - ๔ คุณลักษณะและไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี หรือ
๒. ได้ผลการประเมินระดับดีทั้ง ๘ คุณลักษณะ หรือ
๓. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๕ - ๗ คุณลักษณะ และมีบางคุณลักษณะได้ผลการ ประเมินระดับผ่าน

ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนด
โดยพิจารณาจาก

๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่านทั้ง ๘ คุณลักษณะ หรือ
 ๒. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๑ - ๔ คุณลักษณะและคุณลักษณะ ที่เหลือได้ผล การประเมิน ระดับผ่าน
- ไม่ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติได้ไม่ครบตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่สถานศึกษา กำหนด
โดยพิจารณาจากผลการประเมินระดับไม่ผ่าน ตั้งแต่ ๑ คุณลักษณะการประเมิน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้อง
พิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การ ปฏิบัติกิจกรรม และผลงานของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
และ ให้ผลการประเมินเป็นผ่านและไม่ผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มี ๓ ลักษณะ คือ

๑) กิจกรรมแนะแนว

๒) กิจกรรมนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย

(๑) กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร โดย ผู้เรียนเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง

(๒) กิจกรรมชุมนุมหรือชมรม

ทั้งนี้ ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมทั้งข้อ (๑) และ (๒) สำหรับผู้เรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายสามารถเลือกเข้าร่วม

กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งในข้อ (๑) หรือ (๒)

๓) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ให้ใช้ตัวอักษร

แสดงผลการประเมิน ดังนี้

“ผ” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติกิจกรรมและมีผลงานตาม
เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

“มผ” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติกิจกรรมและมีผลงานไม่ เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

๒.๓ การเปลี่ยนผลการเรียน

๒.๓.๑ การเปลี่ยนผลการเรียน “๐”

สถานศึกษาจัดให้มีการสอนซ่อมเสริมในมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่ผู้เรียนสอบไม่ผ่านก่อน แล้วจึงสอบแก้ตัวได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ถ้าผู้เรียนไม่ดำเนินการสอบแก้ตัวตามระยะเวลาที่สถานศึกษากำหนด ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะพิจารณาขยายเวลาออกไปอีก ๑ ภาคเรียน สำหรับภาคเรียนที่ ๒ ต้องดำเนินการให้ เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษานั้น

การสอบแก้ตัวให้ได้รับระดับผลการเรียนไม่เกิน “๑”

ถ้าสอบแก้ตัว ๒ ครั้งแล้ว ยังได้รับระดับผลการเรียน “๐” อีก ให้สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินการเกี่ยวกับการเปลี่ยนผลการเรียนของผู้เรียน โดยปฏิบัติดังนี้

- ๑) ถ้าเป็นรายวิชาพื้นฐาน ให้เรียนซ้ำรายวิชานั้น
- ๒) ถ้าเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนรายวิชาเรียนใหม่ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของ

สถานศึกษา

ในกรณีที่เปลี่ยนรายวิชาเรียนใหม่ ให้หมายเหตุระบุในระเบียนแสดงผลการเรียน

ว่าเรียนแทนรายวิชาใด

๒.๓.๒ การเปลี่ยนผลการเรียน “ร”

การเปลี่ยนผลการเรียน “ร” ให้ดำเนินการดังนี้

ให้ผู้เรียนดำเนินการแก้ไข “ร” ตามสาเหตุ เมื่อผู้เรียนแก้ไขปัญหาลงแล้ว ให้ได้รับระดับผลการเรียน

ตามปกติ (ตั้งแต่ ๐ - ๔)

ถ้าผู้เรียนไม่ดำเนินการแก้ไข “ร” กรณีที่ส่งงานไม่ครบ แต่มีผลการประเมินระหว่างภาคเรียน และปลายภาค ให้ผู้สอนนำข้อมูลที่มีอยู่ตัดสินผลการเรียน ยกเว้นมีเหตุสุดวิสัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะขยายเวลาการแก้ “ร” ออกไปอีกไม่เกิน ๑ ภาคเรียน สำหรับภาคเรียนที่ ๒ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้น ภายในปีการศึกษานั้น เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้วให้เรียนซ้ำ หากผลการเรียนเป็น “๐” ให้ดำเนินการแก้ไขตาม หลักเกณฑ์

๒.๓.๓ การเปลี่ยนผลการเรียน “มส”

การเปลี่ยนผลการเรียน “มส” มี ๒ กรณี ดังนี้

๑) กรณีผู้เรียนได้ผลการเรียน “มส” เพราะมีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ ๘๐ แต่มีเวลาเรียนไม่น้อย กว่าร้อยละ ๖๐ ของเวลาเรียนในรายวิชานั้น ให้สถานศึกษาจัดให้เรียนเพิ่มเติมโดยใช้ชั่วโมงสอนซ่อมเสริม หรือใช้ เวลาว่าง หรือใช้วันหยุด หรือมอบหมายงานให้ทำ จนมีเวลาเรียนครบตามที่กำหนดไว้สำหรับรายวิชานั้น แล้วจึงให้ วัดผลปลายภาคเป็นกรณีพิเศษ ผลการแก้ “มส” ให้ได้รับระดับผลการเรียนไม่เกิน “๑” การแก้ “มส” กรณีนี้ให้ กระทำให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษานั้น ถ้าผู้เรียนไม่มาดำเนินการแก้ “มส” ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้เรียน ซ้ำ ยกเว้นมีเหตุสุดวิสัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะขยายเวลาการแก้ “มส” ออกไปอีกไม่เกิน ๑ ภาค เรียน แต่เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้ว ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ถ้าเป็นรายวิชาพื้นฐานให้เรียนซ้ำรายวิชานั้น

(๒) ถ้าเป็นรายวิชาเพิ่มเติมให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ให้เรียนซ้ำ หรือเปลี่ยนรายวิชาเรียนใหม่

๒) กรณีผู้เรียนได้ผลการเรียน “มส” เพราะมีเวลาเรียนน้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดให้สถานศึกษาดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าเป็นรายวิชาพื้นฐาน ให้เรียนซ้ำรายวิชานั้น

(๒) ถ้าเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ให้เรียนซ้ำ หรือเปลี่ยน

รายวิชาเรียนใหม่

ในกรณีที่เปลี่ยนรายวิชาเรียนใหม่ ให้หมายเหตุในระเบียบแสดงผลการเรียนว่าเรียนแทนรายวิชาใด

การเรียนซ้ำรายวิชา ผู้เรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมและสอบแก้ตัว ๒ ครั้งแล้วไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ให้เรียนซ้ำรายวิชานั้น ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาในการจัดให้เรียนซ้ำในช่วงใดช่วงหนึ่งที่สถานศึกษา เห็นว่าเหมาะสม เช่น พักกลางวัน วันหยุด ชั่วโมงว่างหลังเลิกเรียนภาคฤดูร้อน เป็นต้น

ในกรณีภาคเรียนที่ ๒ หากผู้เรียนยังมีผลการเรียน “อ” “ร” “มส” ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อน เปิดเรียนปีการศึกษาถัดไป สถานศึกษาอาจเปิดการเรียนการสอนในภาคฤดูร้อนเพื่อแก้ไขผลการเรียนของผู้เรียน ได้ ทั้งนี้ หากสถานศึกษาไม่สามารถดำเนินการเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/ต้นสังกัด เป็นผู้พิจารณาประสานงานให้มีการดำเนินการเรียนการสอนในภาคฤดูร้อนเพื่อแก้ไขผลการเรียนของผู้เรียน

๒.๓.๔ การเปลี่ยนผล “มผ”

กรณีที่ผู้เรียนได้ผล “มผ” สถานศึกษาต้องจัดซ่อมเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในส่วนที่ผู้เรียน ไม่ได้เข้าร่วมหรือไม่ได้ทำจนครบถ้วน แล้วจึงเปลี่ยนผลจาก “มผ” เป็น “ผ” ได้ ทั้งนี้ ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน ภาคเรียนนั้น ๆ ยกเว้นมีเหตุสุดวิสัยให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะพิจารณาขยายเวลาออกไปอีกไม่เกิน ๑ ภาคเรียน สำหรับภาคเรียนที่ ๒ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษานั้น

๒.๔ การเลื่อนชั้น

เมื่อสิ้นปีการศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการเลื่อนชั้น เมื่อมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

๒.๔.๑ รายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติมได้รับการตัดสินผลการเรียนผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

๒.๔.๒ ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ในการอ่าน คิดวิเคราะห์

และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๒.๔.๓ ระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษานั้นควรได้ไม่ต่ำกว่า ๑.๐๐

ทั้งนี้ รายวิชาใดที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน สถานศึกษาสามารถซ่อมเสริมผู้เรียนให้ได้รับ การแก้ไขในภาคเรียนถัดไป ทั้งนี้สำหรับภาคเรียนที่ ๒ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษานั้น

๒.๕ การสอนซ่อมเสริม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐) กำหนดให้สถานศึกษาจัดสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ การสอนซ่อมเสริม เป็นการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง กรณีที่ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ กระบวนการ หรือเจตคติ/คุณลักษณะ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด สถานศึกษาต้องจัดสอนซ่อมเสริมเป็นกรณีพิเศษนอกเหนือไปจากการสอนตามปกติ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ เป็นการให้ออกาสแก่ผู้เรียนได้

เรียนรู้และพัฒนา โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล การสอน ช่อมเสริมสามารถดำเนินการได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- ๑) ผู้เรียนมีความรู้/ทักษะพื้นฐานไม่เพียงพอที่จะศึกษาในแต่ละรายวิชานั้น ควรจัดการสอนซ่อมเสริม ปรับความรู้/ทักษะพื้นฐาน
- ๒) ผู้เรียนไม่สามารถแสดงความรู้ ทักษะ กระบวนการ หรือเจตคติ/คุณลักษณะที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดในการ

ประเมินผลระหว่างเรียน

- ๓) ผู้เรียนที่ได้ระดับผลการเรียน “๐” ให้จัดการสอนซ่อมเสริมก่อนสอบแก้ตัว
- ๔) กรณีผู้เรียนมีผลการเรียนไม่ผ่าน สามารถจัดสอนซ่อมเสริมในภาคฤดูร้อน เพื่อแก้ไขผลการเรียน ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของ

สถานศึกษา

๒.๖ การเรียนซ้ำชั้น

ผู้เรียนที่ไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมากและมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น สถานศึกษาอาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ ให้อ้างอิงถึงคุณภาพ และความรู้ความสามารถ ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

การเรียนซ้ำชั้น มี ๒ ลักษณะ คือ

- ๑) ผู้เรียนมีระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษานั้นต่ำกว่า ๑.๐๐ และมีแนวโน้มว่าจะเป็น ปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น
- ๒) ผู้เรียนมีผลการเรียน ๐, ร, มส เกินครึ่งหนึ่งของรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ หากเกิดลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือ ทั้ง ๒ ลักษณะ ให้สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการ

พิจารณา หากเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรก็ให้ซ้ำชั้น โดยยกเลิกผลการเรียนเดิมและให้ใช้ผลการเรียนใหม่แทน หากพิจารณาแล้วไม่ต้องเรียนซ้ำชั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาในการแก้ไขผลการเรียน

๒.๗ เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

- ๑) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน ๖๖ หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมตามที่สถานศึกษากำหนด
- ๒) ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๘๑ หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน ๖๖ หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต
- ๓) ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
- ๔) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
- ๕) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

การเทียบโอนผลการเรียน

สถานศึกษาสามารถเทียบโอนผลการเรียนของผู้เรียนจากสถานศึกษาได้ในกรณีต่าง ๆ ได้แก่ การย้าย สถานศึกษา การเปลี่ยนรูปแบบการศึกษา การย้ายหลักสูตร การออกกลางคัน และการขอกลับเข้ารับการศึกษาต่อ การศึกษาจากต่างประเทศและขอเข้าศึกษาต่อในประเทศ นอกจากนี้ ยังสามารถเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์จากแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ เช่น สถานประกอบการ สถาบันทางศาสนา สถาบันการฝึกอบรมอาชีพ การจัดการศึกษาโดยครอบครัว เป็นต้น

การเทียบโอนผลการเรียนควรดำเนินการในช่วงก่อนเปิดภาคเรียน หรือต้นภาคเรียนที่สถานศึกษารับผู้ ขอเทียบโอนเป็นผู้เรียน ทั้งนี้ ผู้เรียนที่ได้รับการเทียบโอนผลการเรียนต้องศึกษาต่อเนื่องในสถานศึกษาที่รับเทียบ โอนอย่างน้อย ๑ ภาคเรียน โดยสถานศึกษาที่รับการเทียบโอนควรกำหนดรายวิชา จำนวน หน่วยกิตที่จะรับเทียบ โอนตามความเหมาะสม

การพิจารณาการเทียบโอน สามารถดำเนินการได้ดังนี้

๑. พิจารณาจากหลักฐานการศึกษาและเอกสารอื่น ๆ ที่ให้ข้อมูลแสดงความรู้ความสามารถของผู้เรียน

๒. พิจารณาจากความรู้ความสามารถของผู้เรียน โดยการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งภาคความรู้ และภาคปฏิบัติ

๓. พิจารณาจากความสามารถและการปฏิบัติในสภาพจริง การเทียบโอนผลการเรียนให้ดำเนินการในรูปของคณะกรรมการการเทียบโอน จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน

แต่ไม่เกิน ๕ คน โดยมีแนวทางในการเทียบโอน ดังนี้

๑) กรณีผู้ขอเทียบโอนมีผลการเรียนมาจากหลักสูตรอื่น ให้นำรายวิชาหรือหน่วยกิตที่มีมาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้/จุดประสงค์/ เนื้อหาที่สอดคล้องกันไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ มาเทียบโอนผลการเรียน และพิจารณาให้ระดับผลการเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่รับเทียบโอน

๒) กรณีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ให้พิจารณาจากเอกสารหลักฐาน (ถ้ามี) โดย ให้มีการประเมินด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย และให้ระดับผลการเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่รับเทียบโอน

๓) กรณีการเทียบโอนนักเรียนที่เข้าโครงการแลกเปลี่ยนต่างประเทศ ให้ดำเนินการตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการเรื่องหลักการและ แนวปฏิบัติการเทียบชั้นการศึกษาสำหรับนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ แลกเปลี่ยน

การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของ ผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมิน และจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่าง น้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

การรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อน มาตรฐานการ เรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

๑. จุดมุ่งหมายการรายงานผลการเรียน

๑.๑ เพื่อแจ้งให้ผู้เรียน ผู้เกี่ยวข้องทราบความก้าวหน้าของผู้เรียน

๑.๒ เพื่อให้ผู้เรียน ผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนของผู้เรียน

๑.๓ เพื่อให้ผู้เรียน ผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการเรียน กำหนดแนวทางการศึกษาและการเลือกอาชีพ

๑.๔ เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้เกี่ยวข้องใช้ในการออกเอกสารหลักฐานการศึกษา ตรวจสอบ และรับรองผลการเรียนหรือวุฒิทางการศึกษาของผู้เรียน

๑.๕ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดใช้ประกอบในการ กำหนดนโยบายวางแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

๒. ข้อมูลในการรายงานผลการเรียน

๒.๑ ข้อมูลระดับชั้นเรียน ประกอบด้วย เวลาเรียน ผลการประเมินความรู้ความสามารถ พฤติกรรมการเรียน ความประพฤติ และผลงานในการเรียนของผู้เรียน เป็นข้อมูลสำหรับรายงานให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน และผู้ปกครอง ได้รับทราบความก้าวหน้าความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนกำหนดเป้าหมายและวิธีการในการพัฒนาผู้เรียน

๒.๒ ข้อมูลระดับสถานศึกษา ประกอบด้วย ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ผลการประเมินการอ่าน คณิตวิเคราะห์ และเขียน ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ผลการประเมิน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนรายปี/รายภาค ผลการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้รายปี/รายภาคโดยรวมของ สถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลและสารสนเทศในการพัฒนาการเรียนการสอนและคุณภาพของผู้เรียน ให้เป็นไปตาม มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด การตัดสินการเลื่อนชั้น และการซ่อมเสริมผู้เรียนที่มีข้อบกพร่องให้ผ่านระดับชั้น และเป็นข้อมูลในการออกเอกสารหลักฐานการศึกษา

๒.๓ ข้อมูลระดับเขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ ผลการประเมินคุณภาพของผู้เรียนด้วยแบบประเมินที่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดทำขึ้นในกลุ่มสาระการเรียนรู้สำคัญในระดับชั้นที่นอกเหนือจากการประเมิน คุณภาพระดับชาติ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องใช้วางแผนและดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาใน เขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้เกิดการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของผู้เรียนและสถานศึกษา

๒.๔ ข้อมูลระดับชาติ ได้แก่ ผลการประเมินคุณภาพของผู้เรียนด้วยแบบประเมินที่เป็นมาตรฐาน ระดับชาติในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานระดับชาติ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องใช้วางแผนและดำเนินการ พัฒนาคุณภาพการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของผู้เรียน สถานศึกษา ท้องถิ่น เขตพื้นที่การศึกษา และประเทศชาติ รวมทั้งนำไปรายงานในเอกสารหลักฐานการศึกษาของ ผู้เรียน

๒.๕ ข้อมูลพัฒนาการของผู้เรียนด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งของการแนะแนวและจัดระบบการดูแลช่วยเหลือ เพื่อแจ้งให้ผู้เรียน ผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูล โดยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบแต่ละฝ่ายนำไปใช้

ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดพัฒนาการอย่างถูกต้อง เหมาะสม รวมทั้งนำไปจัดทำเอกสารหลักฐานแสดงพัฒนาการของผู้เรียน

๓. ลักษณะข้อมูลสำหรับการรายงาน

การรายงานผลการเรียน สถานศึกษาสามารถเลือกลักษณะข้อมูลสำหรับการรายงานได้หลายรูปแบบ ให้เหมาะสมกับวิธีการรายงาน และสอดคล้องกับการให้ระดับผลการเรียนในแต่ละระดับการศึกษาโดยคำนึงถึง ประสิทธิภาพของการรายงานและการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ของผู้รับรายงานแต่ละฝ่ายลักษณะข้อมูลมีรูปแบบ ดังนี้

๓.๑ รายงานเป็นตัวเลข ตัวอักษร คำ หรือข้อความที่เป็นตัวแทนระดับความรู้ ความสามารถของผู้เรียนที่เกิดจากการประมวลผล สรุปตัดสินข้อมูลผลการเรียนของผู้เรียน ได้แก่

๑) คะแนนที่ได้กับคะแนนเต็ม

๒) คะแนนร้อยละ

๓) ระดับผลการเรียน “๐ - ๔” (๘ ระดับ) หรือตามที่สถานศึกษากำหนดและเงื่อนไขของผลการเรียน ได้แก่ “ผ” “มผ” “ร” “มส”

๔) ผลการประเมินคุณภาพ “ดีเยี่ยม” “ดี” “ผ่าน”

๕) ผลการตัดสินผ่านระดับชั้น “ผ่าน” “ไม่ผ่าน”

๓.๒ รายงานโดยใช้สถิติ เป็นการรายงานจากข้อมูลที่เป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือข้อความให้เป็นภาพ แผนภูมิหรือเส้นพัฒนาการ ซึ่งจะแสดงให้เห็นพัฒนาการความก้าวหน้าของผู้เรียนว่าดีขึ้น หรือควรได้รับการพัฒนาอย่างไร เมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไป

๓.๓ รายงานเป็นข้อความ เป็นการบรรยายพฤติกรรมหรือคุณภาพที่ผู้ประเมินสังเกตพบ เพื่อบรรยายให้ทราบว่าผู้เรียนมีความสามารถ มีพฤติกรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดและ บุคลิกภาพอย่างไร เช่น

๓.๓.๑ ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ชอบแสดงความคิดเห็นและมีเหตุผล

๓.๓.๒ ผู้เรียนสนใจอ่านเรื่องต่าง ๆ หลากหลายประเภท สามารถสรุปใจความของเรื่องได้

ถูกต้องสมบูรณ์

๓.๓.๓ ผู้เรียนมีผลการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นที่น่าพอใจ แต่ควรมีการพัฒนาด้านการเขียน โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการฝึกหรือส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนสูงขึ้น

๔. เป้าหมายการรายงาน

การดำเนินการจัดการศึกษา ประกอบด้วย บุคลากรหลายฝ่ายมาร่วมมือประสานงานกันพัฒนา ผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ให้มีความรู้ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรได้รับการรายงานผลการประเมินของผู้เรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงาน ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย	การใช้ข้อมูล
ผู้เรียน	- ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการเรียน รวมทั้งพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และพฤติกรรมต่าง ๆ ของตน - วางแผนการเรียน การเลือกแนวทางการศึกษาและอาชีพในอนาคต - แสดงผลการเรียน ความรู้ความสามารถ และวุฒิการศึกษาของตน
ผู้สอน	- วางแผนและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาผู้เรียน - ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
ครูวัดผล	- ตรวจสอบความถูกต้องในการประเมินผลของผู้สอน/ผู้เรียน - พัฒนาระบบ ระเบียบ และแนวทางการประเมินผลการเรียน
นายทะเบียน	- จัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาครู
ครูแนะแนว	- ให้คำแนะนำผู้เรียนในด้านต่าง ๆ
คณะกรรมการบริหาร หลักสูตรและงานวิชาการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และ คณะกรรมการอื่นๆ	- พิจารณาให้ความเห็นชอบผลการเรียนของผู้เรียน - พัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาของ สถานศึกษา
ผู้บริหารสถานศึกษา	- พิจารณาตัดสินและอนุมัติผลการเรียนของผู้เรียน - พัฒนาระบบการจัดการเรียนของสถานศึกษา - วางแผนการบริหารจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ
ผู้ปกครอง	- รับทราบผลการเรียนและพัฒนาการของผู้เรียน - ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งการดูแล สุขภาพ อนามัย ร่างกาย จิตใจอารมณ์ สังคม และพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน - พิจารณาวางแผนและส่งเสริมการเรียน การเลือกแนวทางการศึกษาและอาชีพในอนาคตของผู้เรียน
ฝ่าย/หน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบรับรองความรู้และวุฒิการศึกษา/สถานศึกษา	- ตรวจสอบและรับรองผลการเรียนและวุฒิการศึกษาของผู้เรียน - เทียบระดับ/วุฒิการศึกษาของผู้เรียน - เทียบโอนผลการเรียน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/	- ยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในเขตพื้นที่

กลุ่มเป้าหมาย	การใช้ข้อมูล
หน่วยงานต้นสังกัด	การศึกษา นิเทศ ติดตามและให้ความช่วยเหลือการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาที่มีผลการประเมินต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา/ ระดับชาติ

๕. วิธีการรายงาน

การรายงานผลการเรียนให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบ สามารถดำเนินการได้ดังนี้

๕.๑ การรายงานผลการเรียนในเอกสารหลักฐานการศึกษา ได้แก่

- ๕.๑.๑ ระเบียบแสดงผลการเรียน (ปพ.๑)
- ๕.๑.๒ ประกาศนียบัตร (ปพ.๒)
- ๕.๑.๓ แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓)
- ๕.๑.๔ แบบบันทึกผลการเรียนประจำรายวิชา
- ๕.๑.๕ แบบรายงานประจำตัวนักเรียน
- ๕.๑.๖ ใบรับรองผลการเรียน
- ๕.๑.๗ ระเบียบสะสม

ฯลฯ

ข้อมูลจากแบบรายงาน สามารถใช้อ้างอิง ตรวจสอบ และรับรองผลการเรียนของผู้เรียนได้

๕.๒ การรายงานคุณภาพการศึกษาให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ สามารถรายงานได้หลายวิธี เช่น

- ๕.๒.๑ รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี
- ๕.๒.๒ วารสาร/จุลสารของสถานศึกษา
- ๕.๒.๓ จัดหมายส่วนตัว
- ๕.๒.๔ การให้คำปรึกษาหารือเป็นรายบุคคล
- ๕.๒.๕ การให้พบครูที่ปรึกษาหรือการประชุมเครือข่ายผู้ปกครอง
- ๕.๒.๖ การให้ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตผ่านเว็บไซต์ของสถานศึกษา

๖. การกำหนดระยะเวลาในการรายงาน

การกำหนดระยะเวลาในการรายงานผลการเรียนแต่ละประเภทที่ได้มีการดำเนินการในโอกาสต่างๆ ทั้งการประเมินระดับชั้นเรียน การประเมินระดับสถานศึกษา การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษาและการ ประเมินระดับชาติ สถานศึกษาควรกำหนดช่วงเวลาในการรายงานให้สอดคล้องกับช่วงระยะเวลาที่ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องจะนำข้อมูลการรายงานไปใช้ในการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนตาม บทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่าย โดยยึดหลักการรายงานให้เร็วที่สุดภายหลังการประเมินผลแต่ละครั้ง เพื่อให้การ รายงานเกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพในการนำไปใช้สูงสุด

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

อภินันท์

อภิธานศัพท์

ทัศนศิลป์

โครงสร้างเคลื่อนไหว (mobile)

เป็นงานประติมากรรมที่มีโครงสร้างบอบบางจัดสมดุลด้วยเส้นลวดแข็งบาง ๆ ที่มีวัตถุรูปร่าง รูปทรงต่าง ๆ ที่ออกแบบเชื่อมติดกับเส้นลวด เป็นเครื่องแขวนที่เคลื่อนไหวได้ด้วยกระแสลมเพียงเบา ๆ

งานสื่อผสม (mixed media)

เป็นงานออกแบบทางทัศนศิลป์ที่ประกอบด้วยหลายสื่อโดยใช้วัสดุหลาย ๆ แบบ เช่น กระดาษ ไม้ โลหะ สร้างความผสมกลมกลืนด้วยการสร้างสรรค์

จังหวะ (rhythm)

เป็นความสัมพันธ์ของทัศนธาตุ เช่น เส้น สี รูปร่าง รูปทรง น้ำหนักในลักษณะของการซ้ำกัน สลับไปมา หรือ ลักษณะสลับไหล เคลื่อนไหวไม่ขาดระยะจังหวะที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันจะช่วยให้เกิดความเด่น หรือทางดนตรี ก็คือการซ้ำกันของเสียงในช่วงเท่ากันหรือแตกต่างกันจังหวะให้ความรู้สึกหรือความพอใจทางสุนทรียภาพในงานศิลปะ

ทัศนธาตุ (visual elements)

สิ่งที่เป็นปัจจัยของการมองเห็นเป็นส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันเป็นภาพ ได้แก่ เส้น น้ำหนัก ที่ว่าง รูปร่าง รูปทรง สี และลักษณะพื้นผิว

ทัศนียภาพ (perspective)

วิธีเขียนภาพของวัตถุให้มองเห็นว่ามีระยะใกล้ไกล

ทัศนศิลป์ (visual art)

ศิลปะที่รับรู้ได้ด้วยการเห็น ได้แก่ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ และงานสร้างสรรค์อื่น ๆ ที่รับรู้ได้ด้วยการเห็น

ภาพปะติด (collage)

เป็นภาพที่สร้างขึ้นด้วยการใช้วัสดุต่าง ๆ เช่น กระดาษ ผ้า เศษวัสดุธรรมชาติ ฯลฯ ปะติดลงบนแผ่นภาพ ด้วยกาวยาวหรือแปะเปียก

วงสีธรรมชาติ (color circle)

คือวงกลมซึ่งจัดระบบสีในแสงสีรุ้งที่เรียงกันอยู่ในธรรมชาติ สีวรรณะอุ่น จะอยู่ในซีกที่มีสีแดงและเหลือง ส่วนสี วรรณะเย็นอยู่ในซีกที่มีสีเขียว และสีม่วง สีคู่ตรงข้ามกันจะอยู่ตรงกันข้ามในวงสี

วรรณะสี (tone)

ลักษณะของสีที่แบ่งตามความรู้สึกอุ่นหรือเย็น เช่น สีแดง อยู่ในวรรณะอุ่น (warm tone) สีเขียวอยู่ใน วรรณะเย็น (cool tone)

สีคู่ตรงข้าม (complementary colors)

สีที่อยู่ตรงกันข้ามกันในวงสีธรรมชาติเป็นคู่สีกัน คือ สีคู่ที่ติดกันหรือต่างจากกันมากที่สุด เช่น สีแดงกับ สีเขียว สีเหลืองกับสีม่วง สีนํ้าเงินกับสีส้ม

องค์ประกอบศิลป์ (composition of art)

วิชาหรือทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างรูปทรงในงานทัศนศิลป์

ดนตรี

การดำเนินทำนอง (melodic progression)

๑. การก้าวเดินไปข้างหน้าของทำนอง
๒. กระบวนการดำเนินคอร์ดซึ่งแนวทำนองขยับทีละขั้น

ความเข้มของเสียง (dynamic)

เสียงเบา เสียงดัง เสียงที่มีความเข้มเสียงมากก็ยิ่งดังมากเหมือนกับ loudness

คันตด

เป็นการเล่นดนตรีหรือขับร้อง โดยไม่ได้เตรียมซ้อมตามโน้ตเพลงมาก่อน ผู้เล่นมีอิสระในการกำหนดวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีและขับร้อง บนพื้นฐานของเนื้อหาดนตรีที่เหมาะสม เช่น การบรรเลงในอัตราความเร็วที่ยืดหยุ่น การบรรเลงด้วยการเพิ่มหรือตัดโน้ตบางตัว

บทเพลงไล่เลียน (canon)

แคนอน มาจากภาษากรีก แปลว่า กฎเกณฑ์ หมายถึงรูปแบบบทเพลงที่มีหลายแนวหรือดนตรีหลาย แนว แต่ละแนวมีทำนองเหมือนกัน แต่เริ่มไม่พร้อมกันแต่ละแนว จึงมีทำนองที่ไล่เลียนกันไปเป็นระยะเวลายาว กว่าการเล่นทั่วไป โดยทั่วไปไม่ควรต่ำกว่า ๓ ห้อง ระยะขึ้นคู่ระหว่างสองแนวที่เลียนกันจะห่างกันเป็นระยะ เท่าใดก็ได้ เช่น แคนอนคู่สอง หมายถึง แคนอนที่แนวทั้งสองเริ่มที่โน้ตห่างกันเป็นระยะคู่ ๕ และรักษาระยะคู่ ๕ ไปโดยตลอดถือเป็นประเภทของลีลาสดประสานแนวทำนองแบบเลียนที่มีกฎเกณฑ์เข้มงวดที่สุด

ประโยคเพลง (phrase)

กลุ่มทำนอง จังหวะที่เรียบเรียงเชื่อมโยงกันเป็นหน่วยของเพลงที่มีความคิดจบสมบูรณ์ในตัวเอง มักลงท้ายด้วยเคเดนซ์ เป็นหน่วยสำคัญของเพลง

ประโยคเพลงถาม - ตอบ

เป็นประโยคเพลง ๒ ประโยคที่ต่อเนื่องกันลีลาในการตอบรับ - ส่งลื้อ - ลื้อเลียนกัน อย่างสอดคล้องเป็นลักษณะคล้ายกันกับบทเพลงรูปแบบ AB แต่เป็นประโยคเพลงสั้น ๆ ซึ่งมักจะมีอัตราความเร็วเท่ากันระหว่าง

๒ ประโยค และความยาวเท่ากัน เช่น ประโยคเพลงที่ ๑ (ถาม) มีความยาว ๒ ห้องเพลง ประโยคเพลงที่ ๒ (ตอบ) ก็มีความยาว ๒ ห้องเพลง ซึ่งจะมีลีลาต่างกันแต่สอดรับกันได้กลมกลืน

ผลงานดนตรี

ผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมาโดยมีความเกี่ยวข้องกับการนำเสนอทางดนตรี เช่น บทเพลง การแสดง

ดนตรี

เพลงทำนองวน (round)

เพลงที่ประกอบด้วยทำนองอย่างน้อย ๒ แนว ไล่เลียนทำนองเดียวกัน แต่ต่างเวลาหรือจังหวะ สามารถไล่เลียนกันไปได้อย่างต่อเนื่องจนกลับมาเริ่มต้นใหม่ได้อีกไม่มีวันจบ

รูปร่างทำนอง (melodic contour)

รูปร่างการขึ้นลงของทำนอง ทำนองที่สมดุลจะมีทิศทางการขึ้นลงที่เหมาะสม

สีสันทันของเสียง

ลักษณะเฉพาะของเสียงแต่ละชนิดที่มีเอกลักษณ์เฉพาะต่างกัน เช่น ลักษณะเฉพาะของสีสันทันของเสียง ผู้ชายจะมีความทุ้มต่ำแตกต่างจากสีสันทันของเสียงผู้หญิง ลักษณะเฉพาะของสีสันทันของเสียงของเด็กผู้ชายคนหนึ่ง จะมีความแตกต่างจากเสียงเด็กผู้ชายคนอื่น ๆ

องค์ประกอบดนตรี (elements of music)

ส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดเสียงดนตรี ได้แก่ ทำนอง จังหวะ เสียงประสาน สีสันทันของเสียง และเนื้อ

ดนตรี

อัตราความเร็ว (tempo)

ความช้า ความเร็วของเพลง เช่น อัลเลโกริ(allegro) เลนโต (lento)

ABA

สัญลักษณ์บอกรูปแบบวรรณกรรมดนตรีแบบตรีบท หรือเทอร์นารี (ternary)

ternary form

สังคีตลักษณะสามตอน โครงสร้างของบทเพลงที่มีส่วนสำคัญขยับที่ละขั้นขึ้นอยู่ ๓ ตอน ตอนแรกและตอนที่

๓ คือ ตอน A จะเหมือนหรือคล้ายคลึงกันทั้งในแง่ของทำนองและท่วงทำนอง ส่วนตอนที่ ๒ คือ ตอน B เป็น ตอนที่แตกต่างออกไป ความสำคัญของสังคีตลักษณะนี้ คือ การกลับมาของตอน A ซึ่งนำทำนองของส่วนแรก กลับมาในท่วงทำนองเดิมเป็นสังคีตลักษณะที่ใช่มากที่สุดโดยเฉพาะในเพลงร้อง จึงอาจเรียกว่า สังคีตลักษณะเพลง ร้อง (song form) ก็ได้

นาฏศิลป์

การตีบท

การแสดงท่าร่าตามบทร้อง บทเจรจาหรือบทพากย์ควรคำนึงถึงความหมายของบท แบ่งเป็นการตีบท ธรรมชาติ และการตีบทแบบละคร

การประดิษฐ์ท่า

การนำภาษาท่า ภาษานาฏศิลป์ หรือ นาฏยศัพท์มาออกแบบ ให้สอดคล้องสัมพันธ์กับจังหวะทำนอง บทเพลง บทร้อง ลีลา ความสวยงาม

นาฏยศัพท์

ศัพท์เฉพาะทางนาฏศิลป์ ที่ใช้เกี่ยวกับการเรียกท่ารำ กิริยาที่แสดงมีสรีระใบหน้าและไหล่ ส่วน แขนและมือ ส่วนของลำตัว ส่วนขา และเท้า

บุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์

เป็นผู้เชี่ยวชาญทางนาฏศิลป์ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สร้างผลงาน

ภาษาท่า

การแสดงท่าทางแทนคำพูด ใช้แสดงกิริยาหรืออิริยาบถ และใช้แสดงถึงอารมณ์ภายใน

ส่วนขาและเท้า

กิริยาแสดง เช่น กระทบ ยี่ดยุบ ประเท้า กระดกเท้า กระทั่ง จรด ขยับ ซอย วางส้น ยกเท้า ถัดเท้า

ส่วนแขนและมือ

กิริยาที่แสดง เช่น จีบ ตั้วง ล่อแก้ว ม้วนมือ สะบัดมือ กรายมือ สายมือ

ส่วนลำตัว

กิริยาที่แสดง เช่น ยกตัว โย้ตัว โยกตัว

ส่วนสรีระใบหน้าและไหล่

กิริยาที่แสดง เช่น เอียงศีรษะ เอียงไหล่ กดไหล่ กล่อมไหล่ กล่อมหน้า

สิ่งที่เคารพ

ในสาธะนาฏศิลป์มีสิ่งที่เคารพสืบทอดมา คือ พ่อแก่ หรือพระพรตฤษี ซึ่งผู้เรียนจะต้อง แสดงความเคารพ เมื่อเริ่มเรียนและก่อนแสดง

องค์ประกอบนาฏศิลป์

จังหวะและทำนองการเคลื่อนไหว อารมณ์และความรู้สึก ภาษาท่า นาฏยศัพท์ รูปแบบของการแสดง การแต่งกาย

องค์ประกอบละคร

การเลือกและแต่งบท การเลือกผู้แสดง การกำหนดบุคลิกของผู้แสดง การพัฒนารูปแบบของการแสดงการปฏิบัติตนของผู้แสดงและผู้ชม

ภาคผนวก ข

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรโรงเรียนเคียงศิริ (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๗)

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

คำสั่งโรงเรียนเคียงศิริ

๑๑ / ๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรโรงเรียนเคียงศิริ
(ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๖) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ตามที่โรงเรียนเคียงศิริ ได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรโรงเรียนเคียงศิริ (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๕) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ สู่การปฏิบัติในโรงเรียนและห้องเรียนนั้น ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหนังสือ ชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๖ ได้จำแนกเป็น ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑,๒๘๕ ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดปลายทาง ๗๗๑ ตัวชี้วัด ทั้งนี้ จำนวนตัวชี้วัดยังคงครบถ้วน และผู้เรียนมีคุณภาพตามที่หลักสูตรแกนกลางฯ ๒๕๕๑ ให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ คำนึงถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นสำคัญ และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลของครูเกิดความยืดหยุ่น คล่องตัว และผู้เรียนได้เข้าถึงองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนาตนเองที่ตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา และเอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จึงอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๓๙(๑)-(๖) และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๒๗ (๑)-(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ดังต่อไปนี้

๑. นางปาณิสรา ศิริวัฒน์	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๒. นางสุกัญญา สุวรรณรัตน์	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	กรรมการ
๓. นางอรุณรัตน์ มัจฉาชาญ	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	กรรมการ
๔. นางสาวไหมแก้ว สุวรรณฤทธิ์	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ฯ	กรรมการ
๕. นางสาวจิรภัทร์ วงศ์น้อย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	กรรมการ
๖. นางคณินิจ แก้วรจนา	กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาฯ	กรรมการ
๗. นางสาวปัทมรา ศิริพันธุ์	กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาฯ	กรรมการ
๘. น.ส.เสาวภาคย์ รักสนิห	กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาฯ	กรรมการ
๙. นางเกศรินทร์ กาญจนะ	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาฯ	กรรมการ
๑๐. นายเกษกร กาญจนะ	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาฯ	กรรมการ
๑๑. นางสาวภา ช่วยเล็ก	กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ	กรรมการ
๑๒. นางศิริวรรณ บุญรัตน์	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	กรรมการ
๑๓.นายนิพนธ์ บุญรัตน์	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	กรรมการ
๑๔.นางสาวสิริพร ดอกบัว	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	กรรมการ
๑๕.นางลดารัตน์ ชำนาญคำ	กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	กรรมการ
๑๖. นางกานต์วรี พรประเสริฐวงศา	ปฐมวัย	กรรมการ
๑๗. น.ส.สุพิมพ์ญาพัชร บวยหอย	ปฐมวัย	กรรมการ

มีหน้าที่

๑. วางแผนดำเนินการปรับปรุง ควบคุม กำกับ ติดตาม ดูแลให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือแก่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
 ๒. ชี้แจงคณะกรรมการประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระ เกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องและเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
 ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนรู้การวัดผลและประเมินผลและการแนะแนวให้เป็นไปตามจุดหมายและแนวทางการดำเนินการของหลักสูตร
 ๔. ประสานความร่วมมือจากบุคคล หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ชุมชน เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ
 ๕. ประชาสัมพันธ์หลักสูตรและการใช้หลักสูตรให้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้องและนำข้อมูลป้อนกลับจากฝ่ายต่าง ๆ มาพิจารณาเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
 ๖. รายงานผลการปฏิบัติงานและผลการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ โดยเน้นผลการพัฒนาคุณภาพนักเรียน
- ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่เพื่อให้เกิดผลดีต่อทางราชการต่อไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๗

ลงชื่อ

(นางปานิสรา ศิริวัฒน์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเคียงศิริ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

๑. นางปานิสร่า ศิริวัฒน์	ผู้อำนวยการโรงเรียนเคียงศิริ
๒. นางสุกัญญา สุวรรณรัตน์	หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ
๓. นายนิพนธ์ บุญรัตน์	หัวหน้ากลุ่มงานบริหารบุคคล
๔. นางลดารัตน์ ชำนาญคำ	หัวหน้ากลุ่มงานบริหารงบประมาณ
๕. นางคณินิจ แก้วรจนา	หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป

คณะผู้จัดทำ

๑. นางสาวสุกัญญา สุวรรณรัตน์	ประธานกรรมการ
๒. นางอรุณรัตน์ มัจฉาชาญ	กรรมการ
๓. นางสาวไหมแก้ว สุวรรณฤทธิ์	กรรมการ
๔. นางกิตติมา คงเพชร	กรรมการ
๕. นางคณินิจ แก้วรจนา	กรรมการ
๖. นางสาวปัทมรา ศิริพันธ์	กรรมการ
๗. น.ส.เสาวภาคย์ รักสนิท	กรรมการ
๘. นางเกศรินทร์ กาญจนะ	กรรมการ
๙. นายกฤษกร กาญจนะ	กรรมการ
๑๐. นางสาวภา ช่วยเล็ก	กรรมการ
๑๑. นางศิริวรรณ บุญรัตน์	กรรมการ
๑๒. นายนิพนธ์ บุญรัตน์	กรรมการ
๑๓. นางสาวสิริพร ดอกบัว	กรรมการ
๑๔. นางลดารัตน์ ชำนาญคำ	กรรมการ
๑๕. นางกานต์วี พรประเสริฐวงศ์	กรรมการ
๑๖. น.ส.สุพิมพ์ญาพัชร บวยหอย	กรรมการ
๑๗. นางสาวจิรภัทร์ วงศ์น้อย	กรรมการและเลขานุการ